

องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตร

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

FACTORS RELATED TO DECISIONS STUDY OF BACHELOR OF
SCIENCE IN INDUSTRIAL EDUCATION CURRICULUM
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ไพฑูรย์ พิมดี

PAITOON PIMDEE

RCH

LG

3๙5

.KS

พ๙๗๖๐

เลขหมู่..... 84062

เลขทะเบียน.....

วัน,เดือน,ปี..... 25 ก.ย. 2551

ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

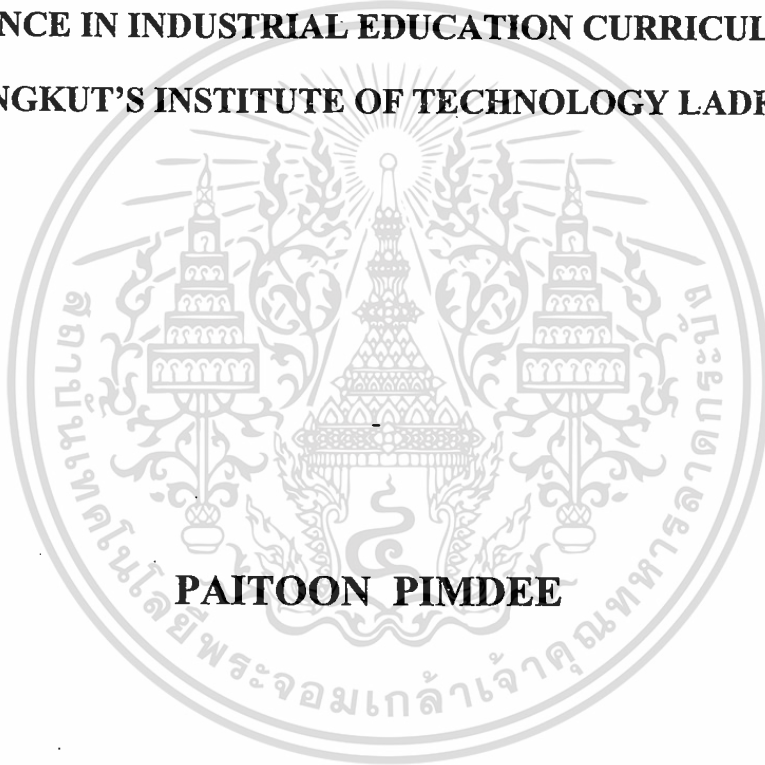
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาหรือข้อมูลใดๆของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ.ศ. 2550

11๙๘๗๔๔๓

**FACTORS RELATED TO DECISIONS STUDY OF BACHELOR OF
SCIENCE IN INDUSTRIAL EDUCATION CURRICULUM
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

PAITON PIMDEE

DEPARTMENT OF INDUSTRIAL EDUCATION

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า เปรียบเทียบเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา **2007** อย่างยิ่งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายงานวิจัยเรื่อง	องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
ผู้วิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพฑูรย์ พิมพ์
ปีที่ทำวิจัย	พ.ศ. 2550
ที่ทำงาน	ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520 โทรศัพท์/โทรสาร 02-3264511

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาปีการศึกษา 2549 จำนวน 276 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถามความถี่เห็นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 และแบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพครูมีค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ .72 และระหว่าง 1.77 - 3.73 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ปัจจัย และการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต คือ ลักษณะของหลักสูตร ความคาดหวังของนักศึกษา ชื่อเสียงของหลักสูตร คุณสมบัติของคณาจารย์ ผลสัมฤทธิ์ ค่าใช้จ่าย และการจูงใจจากบุคคล
2. องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต คือ เจตคติต่อวิชาชีพครู (X_{11}) ลักษณะของหลักสูตร (X_1) ชื่อเสียงของหลักสูตร (X_2) และผลสัมฤทธิ์ (X_4) โดยองค์ประกอบเหล่านี้ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (Y) ได้ร้อยละ 44.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีสมการพยากรณ์ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y' = .574 + .393X_{11} + .260X_1 + .159X_2 + .103X_4$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z'_y = .349Z_{11} + .264Z_1 + .142Z_2 + .117Z_4$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
คำสำคัญ : องค์ประกอบ / การตัดสินใจศึกษาต่อ / หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
 ไม่ว่าการณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Research Title Factors Related to Decisions Study of Bachelor of Science in Industrial Education Curriculum in King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Researcher Assistant Professor Paitoon Pimdee

Year 2007

Office Department of Industrial Education, Faculty of Industrial Education
King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
Chalongkrung Rd., Ladkrabang, Bangkok 10520
Phone / Fax : 02-3264511 e-mail : kppaitoo@kmitl.ac.th

ABSTRACT

The objective of this research is to factors related to decisions study of Bachelor of Science in Industrial Education Curriculum, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang (KMITL). A sample of 276 students who studied in the academic year 2006 were selected by stratified random sampling. Using opinions questionnaire developed at the reliability of .93 and attitude scale developed at the reliability and discrimination of .72 and 1.77-3.73. The data were analyzed by statistical method comprising mean, standard deviation, factor analysis and stepwise multiple regression. The research results can be summarized as follows :

1. The curriculum, student expectation, curriculum reputation, lecturer qualifications, achievement, expend, and motivated by others all of which are found the factors influence students decisions for further study at curriculum.
2. Factors correlated with decision for further study are found as attitude towards teacher carrier(X_{11}), curriculum(X_1), curriculum reputation(X_2), and achievement(X_4). These factors are found 44.70 percents correlated with student decisions for further study, with .05 statistical signification level. The estimated equations are obtained as follows :

The prediction equation representing described in terms of raw scores as :

$$Y' = .574 + .393X_{11} + .260X_1 + .159X_2 + .103X_4$$

And then the prediction equation representing described in terms of standard scores as :

$$Z'_y = .349Z_{11} + .264Z_1 + .142Z_2 + .117Z_4$$

Keywords : Factors / Decisions Study / Bachelor of Science in Industrial Education Curriculum

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
สารบัญ.....	III
สารบัญตาราง.....	V
สารบัญภาพ.....	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม.....	7
2.1.1 ประวัติความเป็นมา.....	7
2.1.2 ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์.....	10
2.1.3 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต.....	11
2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ.....	12
2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง.....	17
2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	18
2.5 องค์ประกอบของการศึกษา.....	26
2.6 เจตคติ.....	29
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	44
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการสงวนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำหรือใช้ประโยชน์ด้านการศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ยกเว้นที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้และต้องแจ้งให้เจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีคนนำไป

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา.....	53
4.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมบัณฑิต.....	58
4.3 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมบัณฑิต.....	74
4.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์การถดถอยพหุคูณหาองค์ประกอบ (ตัวแปร อิสระหรือ ตัวแปรพยากรณ์) ที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจตัดสินใจศึกษาต่อ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต.....	75
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	82
5.1 สรุปการวิจัย.....	82
5.2 อภิปรายผล.....	86
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	92
บรรณานุกรม.....	94
ภาคผนวก	
เครื่องที่ใช้ในการวิจัย.....	99

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	แสดงหลักสูตรคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและปีที่เริ่มรับนักศึกษา จำแนกตามภาควิชา.....	8
3.1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหลักสูตร/สาขาวิชา.....	46
3.2	แสดงหลักเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมายความคิดเห็นและเจตคติ.....	47
3.3	แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นและแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพครู.....	48
3.4	แสดงระดับคะแนนและความหมายการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต.....	51
4.1	แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับที่ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต.....	53
4.2	แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับที่วิธีการรับรู้ข่าวสารการรับสมัครเข้าศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษา.....	56
4.3	แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต จำแนกตามหลักสูตร.....	57
4.4	แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 1 ด้านลักษณะของหลักสูตร..	59
4.5	แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 2 ด้านความคาดหวังของนักศึกษา.....	60
4.6	แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 3 ด้านชื่อเสียงของหลักสูตร..	61
4.7	แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 4 ด้านคุณสมบัติของคณาจารย์.....	62
4.8	แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 5 ด้านผลสัมฤทธิ์.....	63
4.9	แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 6 ด้านค่าใช้จ่าย.....	64
4.10	แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 7 ด้านการจูงใจจากบุคคล.....	65
4.11	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่ต่อองค์ประกอบทั้ง 6 องค์ประกอบ.....	66
4.12	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่ต่อองค์ประกอบด้านลักษณะของหลักสูตร.....	67

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับบริการแก่นักศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปเผยแพร่ภายนอก
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.13	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่ต่อองค์ประกอบด้านความคาดหวังของนักศึกษา.....	68
4.14	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่ต่อองค์ประกอบด้านชื่อเสียงของหลักสูตร.....	69
4.15	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่ต่อองค์ประกอบด้านคุณสมบัติของคณาจารย์.....	70
4.16	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่ต่อองค์ประกอบด้านผลสัมฤทธิ์.....	71
4.17	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่ต่อองค์ประกอบด้านค่าใช้จ่าย.....	72
4.18	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่ต่อองค์ประกอบด้านการגיעจากบุคคล.....	73
4.19	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่เจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต.....	74
4.20	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ (อิสระ) กับตัวแปรตาม.....	77
4.21	แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบแบบขั้นบันไดเพื่อหาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต.....	78
4.22	แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระที่ใช้ในการพยากรณ์.....	80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
3.1	แสดงขั้นตอนวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น.....	45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ยั่งยืนวิธีหนึ่งคือการศึกษา และการศึกษาก็จะทำให้ได้ทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ ซึ่งทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพดังกล่าวจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมให้มีเจริญก้าวหน้าต่อไป การศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบันก็มีความหลากหลายทั้งรูปแบบ วิธีการ และระดับการศึกษา ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเรียนตามความสามารถและความสนใจมากขึ้น และสถาบันการศึกษาก็มีการปรับตัวในด้านจัดการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับปริมาณและความต้องการของผู้เรียน ส่งผลให้คนไทยมีโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาได้มากขึ้น ทรัพยากรมนุษย์ของประเทศก็มีศักยภาพในการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ สูงขึ้นเป็นลำดับ

สภาพการจักระดับการศึกษาของประเทศได้ถูกแบ่งเป็นระดับ ตั้งแต่ระดับขั้นพื้นฐานไปจนถึงขั้นสูง การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาตรี จัดเป็นการศึกษาที่เน้นผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชา และในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาทั้งรัฐและเอกชนได้ขยายการศึกษาระดับปริญญาตรีอย่างกว้างขวาง ก่อให้เกิดความหลากหลายของสาขาวิชา และปริมาณการรับนักศึกษา ทั้งในสถาบันอุดมศึกษาส่วนกลางและส่วนภูมิภาคของประเทศ ส่งผลให้การศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้กว้างขวางมากขึ้น ทำให้การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศในระดับต่าง ๆ มีประสิทธิภาพมากขึ้นตามลำดับ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เน้นผลิตบัณฑิตด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อตอบสนองความต้องการกำลังคนในด้านดังกล่าวของประเทศ สำหรับคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสถาบันฯ ก็มีเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตที่สอดคล้องกับสถาบันฯ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาตรี จะเน้นผลิตบัณฑิตทางด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ ที่มีความรู้ทางวิชาการที่ดี มีความสามารถทางเทคโนโลยี รวมทั้งมีคุณธรรมและจริยธรรมสูง โดยเริ่มเปิดสอนเป็นครั้งแรกเมื่อปีการศึกษา 2520 ในหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ค.อ.บ.) สาขาวิชาสถาปัตยกรรม และสาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน ปัจจุบันได้รับผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาตรีมาเป็นเวลาประมาณ 30 ปี และมีสาขาวิชาที่เปิดสอนอยู่รวมทั้งหมด 14 สาขาวิชา แบ่งเป็นหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำนวน 9 สาขาวิชาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (5 ปี) จำนวน 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาขาวิชา และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตจำนวน 2 สาขาวิชา จะเห็นได้ว่าหลักสูตรครุศาสตร์
 อุดสาหกรรมบัณฑิต เป็นหลักสูตรส่วนใหญ่ที่คณะคุณแลรับผิดชอบการผลิตบัณฑิต โดยเปิดสอนครั้ง
 แรกเป็นหลักสูตรต่อเนื่องต่อเนื่อง 2 ปี โดยรับผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 ชั้นสูงและระดับอนุปริญญาเข้าศึกษา ต่อมาในปีการศึกษา 2549 คณะได้เปิดทำการสอนหลักสูตร
 ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต 5 ปี และรับผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ามาเพื่อเรียน
 ควบคู่ไปกับหลักสูตรเดิม

จากประสบการณ์การผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาตรีที่ผ่านมาเป็นเวลาหลายปีแล้วนั้น คณะ
 ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีศักยภาพการผลิตในปริมาณที่สูงขึ้นเป็นลำดับ โดยมีจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษา
 เพิ่มขึ้นด้วยเช่นเดียวกัน และในอนาคตคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีแผนการขยายการจัดการศึกษา
 ระดับปริญญาตรีเพิ่มขึ้นอีกหลายสาขาวิชา โดยมีสาขาวิชาที่พร้อมจะเปิดสอนในปีการศึกษาถัดไป
 และมีสาขาวิชาใหม่ที่อยู่ระหว่างการพัฒนาอีกจำนวนหนึ่ง ดังนั้นจึงมีแนวโน้มที่คณะครุศาสตร์
 อุดสาหกรรม จะต้องรับผิดชอบภารกิจการผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาตรีมากขึ้น และในเวลา
 เดียวกันคณะก็ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตควบคู่กันไปด้วย ดังจะเห็นได้จาก
 การกระตุ้นให้คณาจารย์มีการพัฒนาศักยภาพด้านการสอนและการวิจัยควบคู่กันไป การส่งเสริมให้
 คณาจารย์ยกระดับคุณวุฒิทางการศึกษา การจัดสรรเงินอุดหนุนการทำวิจัยให้กับนักศึกษาจำนวนหนึ่ง
 และการจัดให้มีการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอก เป็นต้น และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับ
 คุณภาพของการจัดการศึกษา ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระดับใดก็ตาม อาจประกอบด้วย
 องค์ประกอบต่าง ๆ เช่น นักศึกษา คณาจารย์ หลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน ระบบการบริหาร
 สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา สื่อสนับสนุนการเรียน การสนับสนุนและให้กำลังใจของผู้ปกครอง
 ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ล้วนประกอบกันเข้าเป็นองค์ประกอบที่ทำให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น
 ส่งผลให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพตามไปด้วย

จากการที่นักศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการจัดการศึกษา ดังนั้นพฤติกรรม
 ต่าง ๆ ของนักศึกษาจึงมีความสำคัญยิ่งที่สถาบันการศึกษาควรศึกษาอย่างครอบคลุมและลึกซึ้ง
 โดยเฉพาะพฤติกรรมการศึกษาต่อของนักศึกษา ซึ่งจะขึ้นอยู่กับปัจจัยบางประการหรือหลายประการ
 ประกอบกันเข้าและจะช่วยสนับสนุนการตัดสินใจ ซึ่งเหตุผลอาจแปรเปลี่ยนไปได้ตามแต่ละบุคคล
 ในแต่ละสถานการณ์ ขึ้นอยู่กับภูมิหลัง สิ่งแวดล้อม ประสบการณ์ และเงื่อนไขทางจิตวิทยา ทางสังคม
 อย่างไรก็ตาม การศึกษาต่อเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจ หรือแรงขับของอุปนิสัยที่รวมอยู่ใน
 ปัจจัยต่าง ๆ เช่น ปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยทางประชากร ปัจจัยทางจิตวิทยา ปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และ
 ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม ถ้าหากแรงจูงใจหรือสิ่งเร้าในปัจจัยใดมีแรงหรือมีอำนาจเหนือกว่าย่อมนำไปสู่
 การตัดสินใจศึกษาต่อได้ หรือปัจจัยทั้งหมดทุกปัจจัยมีแรงหรืออำนาจรวมกันจนทำให้บุคคล
 ตัดสินใจศึกษาต่อ โดยที่การศึกษาต่อเป็นพฤติกรรมที่แต่ละบุคคลจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขทาง
 สังคม ชีวภาพ และจิตวิทยา

ดังนั้น เพื่อช่วยให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนและการจัดหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถตอบสนองต่อความคาดหวังสูงสุดของนักศึกษาได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาองค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต เพื่อทราบองค์ประกอบต่าง ๆ ของการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา และนำไปสู่การพัฒนาองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านั้นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังทราบองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา ซึ่งสามารถนำมาเป็นข้อมูลประกอบกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการจัดหลักสูตรให้เป็นไปอย่างสมบูรณ์ มีประสิทธิภาพ และเอื้ออำนวยต่อการวางแผนจัดสรรทรัพยากร ให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ตัดสินใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

องค์ประกอบบางองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ตัวแปร

- (1) ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ

(1.1) ตัวแปรสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา ประกอบด้วย อายุ พื้นความรู้เดิม จำนวนพี่น้องร่วมบิดา-มารดา และจำนวนพี่น้องที่ศึกษาระดับอุดมศึกษา

(1.2) ตัวแปรองค์ประกอบในการศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษา ประกอบด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ภายใต้การดูแลของศูนย์วิจัยและการจัดการศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 - ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 - ความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น

- อิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อที่มีต่อนักศึกษา

(1.3) ตัวแปรเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

(2) ตัวแปรตาม คือ ความคาดหวังของนักศึกษาในการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

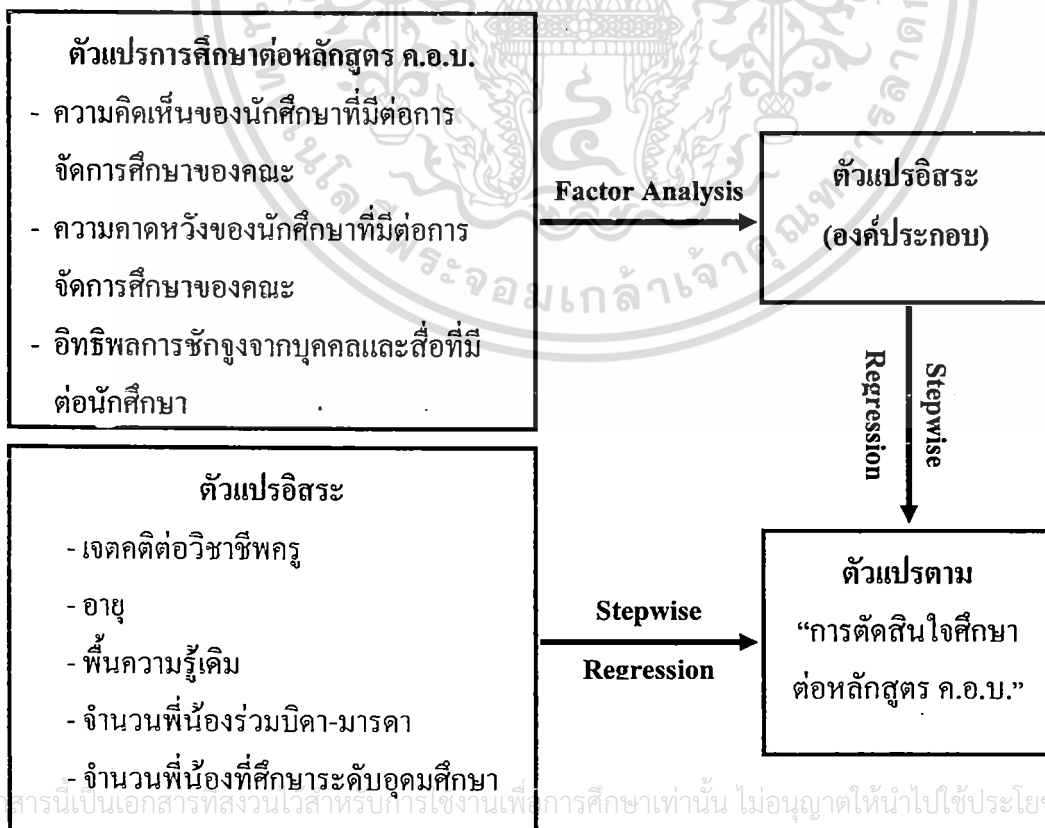
1.4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

(1) ประชากร คือ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2549 จำนวน 412 คน

(2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2549 ซึ่งได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามสาขาวิชา 12 สาขาวิชา จำนวน 276 คน

1.5 กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

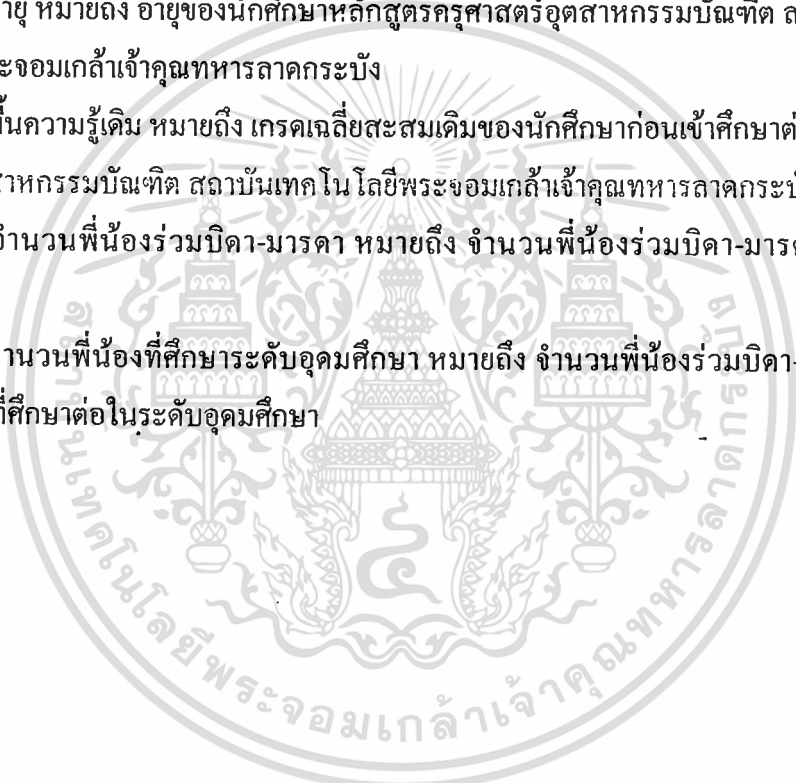

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2549
2. องค์ประกอบ หมายถึง ตัวแปรที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังของนักศึกษา
3. หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2549 ซึ่งแบ่งออกเป็นหลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่อง และหลักสูตร 5 ปี
4. การศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต หมายถึง การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิตจากความคาดหวังของนักศึกษา
5. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต หมายถึง การวิเคราะห์องค์ประกอบหลักเพื่อจัดกลุ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันไว้ในกลุ่มเดียวกัน โดยมีค่าไอเคนในแต่ละองค์ประกอบมากกว่า 1 คำนวณน้ำหนักตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบมากกว่า 0.50 ขึ้นไป และแต่ละองค์ประกอบต้องมีตัวแปรตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป
6. ความคิดเห็นของนักศึกษา หมายถึง ความคิดเห็นที่นักศึกษามีต่อการจัดการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิตของคณะเกี่ยวกับชื่อเสียงของคณะ คณาจารย์ หลักสูตร และอื่น ๆ
7. ความคาดหวังของนักศึกษา หมายถึง สิ่งที่ต้องการและมุ่งหวังของนักศึกษาจากการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต
8. อิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ หมายถึง การส่งเสริม ชักจูง ชี้นำจากบุคคลและสื่อต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต
9. ชื่อเสียงของคณะ หมายถึง ชื่อเสียงและการยอมรับจากภายนอกเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของคณะที่เป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต
10. ความคาดหวังของนักศึกษา หมายถึง สิ่งที่ต้องการและมุ่งหวังจากการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิตของนักศึกษา
11. คุณสมบัติของอาจารย์ หมายถึง คุณวุฒิและความเชี่ยวชาญของคณาจารย์ที่เป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต

12. การจูงใจจากบุคคล หมายถึง การส่งเสริม ชักจูง ชี้นำจากบุคคลที่เป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
13. ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความรู้และความสามารถในการทำงานรุ่นพี่ที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของคณะที่เป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
14. ลักษณะของหลักสูตร หมายถึง รูปแบบของการจัดหลักสูตรและความสอดคล้องระหว่างความรู้ที่ได้รับจากหลักสูตรกับงาน ที่เป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
15. เจตคติต่อวิชาชีพครู หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาที่มีต่อวิชาชีพครู
16. อายุ หมายถึง อายุของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
17. พื้นความรู้เดิม หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสมเดิมของนักศึกษาก่อนเข้าศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
18. จำนวนพี่น้องร่วมบิดา-มารดา หมายถึง จำนวนพี่น้องร่วมบิดา-มารดาเดียวกันของนักศึกษา
19. จำนวนพี่น้องที่ศึกษาระดับอุดมศึกษา หมายถึง จำนวนพี่น้องร่วมบิดา-มารดาเดียวกันของนักศึกษาที่ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง ปีการศึกษา 2549 โดยมีรายละเอียดการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 - 2.1.1 ประวัติความเป็นมา
 - 2.1.2 ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์
 - 2.1.3 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
- 2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ
- 2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง
- 2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
- 2.5 องค์ประกอบของการศึกษา
- 2.6 เจตคติ
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีประวัติความเป็นมา ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และ
วัตถุประสงค์ของคณะ ดังนี้ (คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. 2548 : 1-4)

2.1.1 ประวัติความเป็นมา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เดิมชื่อว่า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ จัดตั้ง
ขึ้นเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ 2520 เพื่อให้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เป็นศูนย์กลางการศึกษาที่สมบูรณ์ จึงได้นำส่วนราชการระดับภาควิชาทางสาขาวิทยาศาสตร์ ภาษา
มนุษยศาสตร์ ซึ่งสังกัดอยู่ในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในขณะนั้นแยก
ออกมารวมเข้าด้วยกัน จัดตั้งเป็นคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ โดยรัฐมนตรี
ทบวงมหาวิทยาลัยได้ลงนามอนุมัติ เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520 รับผิดชอบการผลิตครู
อาชีวศึกษาสำหรับวิทยาลัยเทคนิคและอาชีวศึกษาต่างๆ ให้การศึกษาค้นคว้าวิจัยทางวิทยาศาสตร์ และ
เอกสารรับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปตามหลักสูตรระดับปริญญาตรีให้กับคณะต่าง ๆ คำ
ไม่ว่าในสถาบันอื่น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อมาทบวงมหาวิทยาลัยอนุมัติให้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จัดตั้งคณะวิทยาศาสตร์ขึ้น เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2531 โดยรวบรวมภาควิชาและบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์ แยกออกจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ จัดตั้งเป็นคณะวิทยาศาสตร์ ส่วนคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์เดิมเปลี่ยนชื่อเป็น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ตามที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษหน้า 44 เล่ม 105 ตอนที่ 206 วันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2531 ปัจจุบันคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีหน้าที่รับผิดชอบผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกหลายสาขาวิชา โดยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย/สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้เปิดหลักสูตรผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาต่าง ๆ ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงหลักสูตรคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและปีที่เริ่มรับนักศึกษา จำแนกตามภาควิชา

ภาควิชา	ชื่อหลักสูตรและสาขาวิชา	ชื่อย่อปริญญา	ปีที่เริ่มรับนักศึกษา
ครุศาสตร์ อุตสาหกรรม	1. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา	ค.อ.ม. (การบริหารอาชีวศึกษา) M.I.Ed. (Vocational Administration)	2530
	2. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การศึกษาวิทยาศาสตร์	วท.ม. (การศึกษาวิทยาศาสตร์) M.S. (Science Education)	2535
	3. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหา บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาทางการ อาชีวะและเทคนิคศึกษา	ค.อ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษาทางการ อาชีวะและเทคนิคศึกษา) M.I.Ed. (Educational Technology in Vocational and Technical Education)	2539
	4. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุษฎี บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา	ค.อ.ด. (การบริหารอาชีวศึกษา) Ph.D. (Vocational Education Administration)	2540
	5. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหา บัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน อาชีวศึกษา	ค.อ.ม. (หลักสูตรและการสอน อาชีวศึกษา) M.I.Ed. (Vocational Curriculum and Instruction)	2542
ครุศาสตร์ สถาปัตยกรรม	1. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาสถาปัตยกรรม	ค.อ.บ. (สถาปัตยกรรม) B.S.I.Ed. (Architecture)	2520
	2. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน	ค.อ.บ. (สถาปัตยกรรมภายใน) B.S.I.Ed. (Interior Architecture)	2520

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ภาควิชา	ชื่อหลักสูตรและสาขาวิชา	ชื่อย่อปริญญา	ปีที่เริ่มรับนักศึกษา
ครุศาสตร์ สถาปัตยกรรม	3. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม	ค.อ.บ. (ศิลปอุตสาหกรรม) B.S.I.Ed. (Industrial Design)	2520
	4. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหา บัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม	ค.อ.ม. (สถาปัตยกรรม) M.I.Ed. (Architecture)	2527
	5. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหา บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม	ค.อ.ม. (เทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) M.S.I.Ed. (Industrial Design Technology)	2543
ครุศาสตร์ วิศวกรรม	1. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม	ค.อ.บ. (วิศวกรรมโทรคมนาคม) B.S.I.Ed. (Telecommunication Engineering)	2522
	2. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และ คอมพิวเตอร์	ค.อ.บ. (อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์) B.S.I.Ed. (Electronics and Computer)	2535
	3. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาเทคโนโลยีการวัดคุมทาง อุตสาหกรรม	ค.อ.บ. (เทคโนโลยีการวัดคุมทาง อุตสาหกรรม) B.S.I.Ed. (Industrial Instrument Technology)	2540
	4. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์	ค.อ.บ. (คอมพิวเตอร์) B.S.I.Ed. (Computer)	2547
	5. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	ค.อ.บ. (วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์) B.S.I.Ed. (Electronics Engineering)	2547
	6. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร	ค.อ.ม. (วิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร) M.Sc.I.Ed. (Electrical Communications Engineering)	2541

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ภาควิชา	ชื่อหลักสูตรและสาขาวิชา	ชื่อย่อปริญญา	ปีที่เริ่มรับนักศึกษา
ครุศาสตร์ เกษตร	1. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิต พืช	ค.อ.บ. (เทคโนโลยีการเกษตร-การผลิต พืช) B.S.I.Ed. (Agricultural Technology Plant Production)	2523
	2. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิต สัตว์	ค.อ.บ. (เทคโนโลยีการเกษตร-การผลิต สัตว์) B.S.I.Ed. (Agricultural Technology Animal Production)	2523
	3. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา ครุศาสตร์เกษตร	วท.ม. (ครุศาสตร์เกษตร) M.S. (Agricultural Education)	2537
	4. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร	ค.อ.บ. (อุตสาหกรรมเกษตร) B.S.I.Ed. (Agricultural Industry)	2540
ภาษาและ สังคม	1. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น	ศศ.บ. (ภาษาญี่ปุ่น) B.A. (Japanese)	2540
	2. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม	วท.ม. (วิทยาการจัดการอุตสาหกรรม) M.Sc. (Industrial Management)	2540
	3. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ	ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ) B.A. (English for Specific Purposes)	2543
	4. หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์ - ภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์ประยุกต์- ภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี) M.A. (Applied Linguistics-EST)	2544

2.1.2 ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์

2.1.2.1 ปรัชญา

มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีวิชาการเป็นเลิศ บรรเจิดคุณธรรม ช่วยชี้นำสังคม ชื่นชมความเป็นไทย ก้าวไกลในระดับสากล

2.1.2.2 ปณิธาน

มุ่งมั่นในการจัดการศึกษา เพื่อผลิตบัณฑิตทุกระดับ ทั่วทั้งหลักสูตรอุตสาหกรรม
ไม่ว่า มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2.1.2.3 วิจัยทัศน์

มุ่งพัฒนาองค์กร ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญา ทั้งทางด้านวิชาการ วิชาชีพควบคู่ไปกับการมีคุณธรรมและจริยธรรม พัฒนาองค์ความรู้ เพื่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ และเผยแพร่สู่ระดับสากล

2.1.2.4 พันธกิจ

ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีคุณธรรมและจริยธรรม ตามความต้องการของสังคม วิจัย พัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม การให้บริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

2.1.2.5 วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อผลิตบัณฑิตทางด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรม มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีความรู้ มีคุณธรรม และจริยธรรม เพื่อเป็นครูช่าง นักวิชาการ และนักบริหาร สนับสนุนการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และอุตสาหกรรม
- (2) ค้นคว้า วิจัย พัฒนาองค์ความรู้ให้เกิดนวัตกรรมใหม่ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้งานได้
- (3) เพื่อให้บริการวิชาการ แก่ชุมชน องค์กรต่างๆทั้งภายในและภายนอกสถาบัน
- (4) เพื่อทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และประเพณีอันดีงามของไทย

2.1.3 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้เปิดสอนระดับปริญญาตรีทางการศึกษาและวิทยาศาสตร์มาเป็นเวลานานกว่า 30 ปี โดยเริ่มเปิดสอนครั้งแรกเมื่อปีการศึกษา 2520 ในหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ค.อ.บ.) ต่อเนื่อง 2 ปี สาขาวิชาสถาปัตยกรรม และสาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน ต่อมาได้เปิดสอนหลักสูตรและสาขาวิชาต่าง ๆ เพิ่มขึ้น จนกระทั่งปีการศึกษา 2549 มีหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่เปิดสอน ดังนี้

(1) หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ค.อ.บ.) ต่อเนื่อง 2 ปี โดยรับผู้สำเร็จจากการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และอนุปริญญาเข้าศึกษาต่อ จำนวน 10 สาขาวิชา (ดังตารางที่ 2.1) คือ

- สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
- สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน
- สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม
- สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารของสาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมอุตสาหการเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สาขาวิชาคอมพิวเตอร์
- สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช
- สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์
- สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร

(2) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) (หลักสูตร 5 ปี) เป็นหลักสูตรการผลิตครูรูปแบบใหม่ตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อมุ่งสร้างครูที่มีความลึกซึ้งทางวิชาการ มีความเชี่ยวชาญในทางปฏิบัติ และมีจิตวิญญาณในการเป็นครู โดยรับสมัครผู้ที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 หรือหลักสูตรเทียบเท่าที่กระทรวงศึกษาธิการรับรอง โดยการสอบคัดเลือกของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) จำนวน 3 สาขาวิชา (ดังตารางที่ 2.1) คือ

- สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม
- สาขาวิชาครุศาสตร์สภาพแวดล้อมภายใน
- สาขาวิชาครุศาสตร์การออกแบบ

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

2.2.1 ความหมายของการตัดสินใจ

นักวิชาการได้ให้คำนิยามความหมายของการตัดสินใจ (Decision) ไว้ดังนี้ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2521 : 208) การตัดสินใจ เป็นการเลือกจากตัวเลือก หรือทางออกหลาย ๆ ทาง และพยายามเลือกตัวเลือกหรือทางออกที่ดีที่สุด

ถวิล ธาราโภชน (2532 : 68) กล่าวว่า การตัดสินใจจะเป็นแต่เพียงความตั้งใจที่ดีเท่านั้น จนกว่าการตัดสินใจกลายเป็นการดำเนินการปฏิบัติ

Harrison F.E. (1981: 3) ได้ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับนิยามในการตัดสินใจไว้ว่า “การตัดสินใจเป็นขบวนการประเมินผลเกี่ยวกับทางเลือกปฏิบัติที่จะส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายได้มากที่สุด”

William J. G. และ Dyson J.W. (อ้างถึงใน วุฒิชัย จำนง. 2522 : 18-19) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ตัดสินใจ” ไว้ว่า การตัดสินใจเป็นการเลือกเอาทางปฏิบัติซึ่งมีอยู่หลายทางมาเป็นแนวปฏิบัติเป้าหมายที่วางไว้

สรุป การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกจากทางเลือก ซึ่งเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่เป้าหมาย

2.2.2 ลักษณะของการตัดสินใจ

Jame .A.E. Stonner (อ้างถึงใน ชัยพร วิชชาวุธ. 2525 : 153) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นขณะทำการตัดสินใจ คือ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะในกรณีที่มีการสืบสวนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่แน่นอน (Condition of Certainty) เป็นการตัดสินใจที่มีข้อมูลเพียงพอประกอบการตัดสินใจ
2. การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่เสี่ยง (Condition of Risk) เป็นการตัดสินใจโดยการใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น เป็นเครื่องมือตรวจสอบหรือคาดการณ์
3. การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน (Condition of Uncertainty) เป็นการตัดสินใจที่มีโอกาสประสบความสำเร็จ คุลยพินิจ และสัญชาตญาณ
กล่าวโดยสรุปว่า การตัดสินใจเกิดขึ้นได้ด้วยเหตุผลสำคัญดังนี้
 1. มีปัญหาเกิดขึ้น
 2. เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์
 3. วัตถุประสงค์ที่มีอยู่นั้นผิดพลาด บกพร่อง หรือไม่ทันสมัย จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เหมาะสมและก้าวหน้า

2.2.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ

Reeder (1971 : 4-5) นักสังคมวิทยาได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำหรือพฤติกรรมของบุคคลและตั้งเป็นทฤษฎีขึ้น เรียกว่า “ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม” (The Multiple Factors Theory of Decision Making and Social Action) ซึ่ง Reeder อธิบายว่า เหตุผลในการตัดสินใจกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดของบุคคลนั้นประกอบด้วยปัจจัยหลาย ๆ ประการซึ่งรวมเรียกว่า “กลุ่มเหตุผลของความเชื่อหรือไม่เชื่อ” (Believes and Disbelieves) หรือเหตุผลในการตัดสินใจ เขากล่าวว่า การตัดสินใจของบุคคลมิได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยเพียงประการเดียว หากแต่จะมีกลุ่มของเหตุผลซึ่งอาจจะเป็นเหตุที่มาจากปัจจัยต่าง ๆ ประกอบกันช่วยสนับสนุนในการตัดสินใจ และการตัดสินใจแต่ละครั้ง กลุ่มของเหตุผลที่รวมตัวกันนั้นอาจแปรเปลี่ยนไปได้ตามแต่ละบุคคลในแต่ละสถานการณ์ กลุ่มของเหตุผลในการตัดสินใจอาจมาจากปัจจัยต่อไปนี้ คือ

(1) ปัจจัยดึงดูด (Pull Factor) ประกอบด้วย

(1.1) เป้าประสงค์หรือจุดมุ่งหมาย (Goal) หมายถึง สิ่งที่ผู้กระทำต้องการให้เกิดขึ้นจากการกระทำ

(1.2) ความเชื่อ (Belief Orientation) หมายถึง ความคิด ความรู้ ที่ผู้กระทำเข้าใจเรื่องหนึ่งซึ่งจะทำให้เกิดความเชื่อและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกระทำทางสังคม ซึ่งผู้กระทำจะเป็นผู้เลือกแบบของการกระทำให้สอดคล้องกับความเชื่อของเขา

(1.3) มาตรฐานค่านิยม (Value Standards) เป็นสิ่งที่ผู้กระทำได้รับมาจากความเชื่อ เจตคติลักษณะนิสัย ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่จะตัดสินใจดีหรือไม่ดี ค่านิยมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการกระทำทางสังคมโดยเป็นตัวชักนำให้ผู้กระทำกระทำให้เป็นไปตามค่านิยมของเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญตเห็นใบใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1.4) นิสัยและขนบธรรมเนียม (Habits and Customs) คือ รูปแบบของการแสดงออกที่ผู้กระทำได้รับการกระตุ้นให้แสดงออกมาจนเป็นรูปแบบที่แน่นอนและมีการยอมรับ

(2) ปัจจัยผลักดัน (Push Factors) ประกอบด้วย

(2.1) ความคาดหวัง (Expectations) หมายถึง การที่ผู้กระทำมีความเข้าใจและเชื่อว่ามีความคาดหวังในตัวของเขา เขาจึงได้กระทำ

(2.2) ข้อผูกมัด (Commitment) คือ สิ่งที่ผู้กระทำมีความเชื่อว่า เขาถูกผูกพันที่จะต้องกระทำให้สอดคล้องกับสถานการณ์นั้น ๆ เขาจึงรู้สึกว่าเขามีข้อผูกพันที่จะต้องกระทำตามอิทธิพลของข้อผูกพันนั้น

(2.3) แรงเสริม (Forces) คือ สิ่งที่เป็นตัวกระตุ้นและนำไปสู่การตัดสินใจและการกระทำทางสังคม ในขณะที่ผู้กระทำตั้งใจที่จะกระทำสิ่งหนึ่งนั้นเขาจะรู้สึกว่าเขาได้รับแรงเสริมให้กระทำ

(3) ปัจจัยสนับสนุน (Able Factors) ประกอบด้วย

(3.1) โอกาส (Opportunity) หมายถึง สถานการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้กระทำมีทางเลือกในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งผู้กระทำจะตัดสินใจหรือมีส่วนร่วมในการกระทำทางสังคมตามสถานการณ์นั้น

(3.2) ความสามารถ (Ability) หมายถึง ความรู้สึกที่ผู้กระทำรู้ถึงความสามารถของตนเองที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จในการกระทำนั้น ๆ ได้ ผู้กระทำจะตัดสินใจและกระทำทางสังคม เพราะเขารู้สึกว่าเขาสามารถที่จะทำสำเร็จได้ในสถานการณ์นั้น

(3.3) การสนับสนุน (Support) หมายถึง สิ่งที่ผู้กระทำคาดหวังว่าจะได้รับจากผู้อื่นในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด เขาจะตัดสินใจกระทำเมื่อมีความรู้สึกว่ามีสิ่งสนับสนุนให้ลงมือกระทำสิ่งนั้น

2.2.5 กระบวนการตัดสินใจ

กระบวนการตัดสินใจเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์โดยใช้หลักเชิงเหตุผล เป็นลักษณะของการหาทางออกที่ดีที่สุดเป็นพื้นฐาน ซึ่งนักวิชาการได้แบ่งขั้นตอนในการตัดสินใจโดยถือแนวพิจารณาการแก้ปัญหา (Problem Solving Approach) เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาโดยแบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนแสวงหาข้อมูลข่าวสาร (Data Collection) เนื่องจากว่าปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นย่อมมีสาเหตุ การเสาะหาข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหา คือ การเสาะหาสิ่งที่เป็นสาเหตุนั้นเพื่อมาเป็นส่วนประกอบในการตัดสินใจจะต้องกระทำอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ ทั้งในแง่ของการเก็บรวบรวมข้อมูล (Collective) และในแง่การวิเคราะห์ (Analysis) ซึ่งเป็นลักษณะเดียวกับการวิจัย

2. ขั้นตอนการกำหนดทางเลือก (Formulation Alternative) เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากในกระบวนการตัดสินใจ เป็นการพยายามจะครอบคลุมวิถีทางที่จะแก้ปัญหาได้ในหลาย ๆ วิธีต้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า กำหนดให้ได้ในรูปแบบหลักสูตร ข้อเท็จจริงหลัก (Main Fact) เป็นอย่างไรบ้าง และในทางปฏิบัติต้องไม่ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สร้างจาก (Scenario) ขึ้นมาก่อนว่าเรื่องนี้มีทางเลือกอะไรบ้าง ในทางเลือกนั้น ๆ มีข้อเท็จจริงรูปธรรมหลัก ๆ อะไรบ้าง

3. ขั้นตอนการวิเคราะห์ทางเลือก (Analysis Alternative) การวิเคราะห์ทางเลือกควรใช้ความเป็นจริงที่เป็นภาวะวิสัย (Objective Analysis) พยายามหลีกเลี่ยงการนำค่า (Value) ที่หลาหลายมาเกี่ยวข้องในการวิเคราะห์

4. ขั้นตอนการเปรียบเทียบค่าทางเลือก (Value Comparison) ขั้นตอนนี้เป็นการเปรียบเทียบโดยนำค่า (Value) มาเกี่ยวข้องนำมาเปรียบเทียบกับขั้นตอนอื่นที่ปลอดจากค่าแล้วมาพิจารณาทางเลือก อีกทีหนึ่ง

5. ขั้นตอนการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Choice of Alternative on the best of Alternative) ขั้นตอนนี้เป็นการตัดสินใจทางเลือกที่ดีที่สุด

อุไร มั่นหมั่น (2539 : 15) กล่าวถึงกระบวนการตัดสินใจไว้สรุปได้ 6 ขั้นตอน คือ

1. การพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการหรือประเด็นของปัญหาที่จะตัดสินใจ จะต้องทราบว่าวัตถุประสงค์ที่ต้องการคืออะไร ในกรณีที่เป็นการตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาที่จำเป็นต้องทราบปัญหาที่แท้จริงก่อนโดยพิจารณาเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตให้ได้ว่าปัญหาคืออะไร

2. การวิเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจขององค์การต่าง ๆ แต่ละครั้งย่อมมีผลกระทบต่อกระเทือนถึงบุคคลอื่น ๆ ด้วย เช่น ในด้านบุคคลควรพิจารณาผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับปัญหา

3. ควรหาทางเลือกเป็นการพิจารณาทางเลือกในการตัดสินใจซึ่งอาศัยความรู้ทางวิชาการ ประสบการณ์ คำปรึกษาหารือ หาทางเลือกไว้หลาย ๆ ทาง

4. การกำหนดเกณฑ์ในการตัดสินใจ และการประเมินทางเลือกโดยใช้การวิเคราะห์หลักเกณฑ์และวิธีการบางประการเป็นหลัก รวมทั้งต้องใช้ประสบการณ์ วิจารณ์ญาณ และความคิดริเริ่มประกอบการพิจารณาเปรียบเทียบผลได้ผลเสียของทางเลือกแต่ละอย่างทั้งในปัจจุบัน ในอนาคต ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินค่าและเปรียบเทียบควรจะต้องครอบคลุมถึง

4.1 ความเหมาะสมของทางเลือกนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

4.2 เปรียบเทียบผลประโยชน์ ค่าใช้จ่าย ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล

4.3 ทางเลือกนั้น ๆ จะต้องเป็นทางเลือกที่จะปฏิบัติได้จริง ๆ

4.4 ผลอันไม่พึงปรารถนาที่อาจจะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจใช้ทางเลือกนั้น ๆ จะต้องมีน้อยที่สุด หรือถ้ามีต้องหาทางป้องกันและควบคุมไว้

4.5 ผู้รับผิดชอบที่จะดำเนินการตามแนวทางที่ตัดสินใจเห็นชอบ และพร้อมที่จะปฏิบัติ

เลือกแนวทางเลือกที่จะดำเนินการ ทรัพยากรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้ง 4.6 ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการให้ผลทันกับสถานการณ์เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การตัดสินใจเลือกวิธีการที่ดีที่สุด ขั้นตอนนี้เป็น การตกลงใจขั้นสุดท้ายของการเลือกแนวปฏิบัติที่จะนำไปดำเนินการจริง ซึ่งเป็นผลจากการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ทางเลือกต่าง ๆ ว่าทางใดจะได้ผลดีที่สุด ณ จุดนี้ต้องยอมรับความจริงว่า นอกจากการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ประสิทธิภาพ วิจารณ์ญาณ และความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตของผู้มีอำนาจตัดสินใจที่ดีที่สุดคือการตัดสินใจที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ผลดีที่สุด

6. การดำเนินการและติดตามผล ในระหว่างประเมินทางเลือกผู้ทำการตัดสินใจจะต้องวางแนวทางการดำเนินงานสำหรับทางเลือกแต่ละทางไว้ การดำเนินการจะมีประสิทธิภาพได้ก็ต่อเมื่อผู้ปฏิบัติเต็มใจ และสามารถปฏิบัติได้

สรุป การตัดสินใจซึ่งเป็นกระบวนการคิดที่ต้องอาศัยเหตุและผล และความพอใจเป็นเกณฑ์ในการเลือกที่จะปฏิบัติสิ่งนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

วุฒิชัย จานง (2522 : 18-19) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการเลือกในระหว่างทางเลือกต่าง ๆ และได้อธิบายขั้นตอนการตัดสินใจไว้ดังนี้

1. การแยกแยะตัวปัญหา (Problem Identification) ขั้นแรกของการตัดสินใจเป็นเรื่องของการสร้างความมั่นใจและแน่ใจโดยการค้นหา เป็นเรื่องของการแยกแยะตัวปัญหาออกมาอย่างแน่ชัด หรือตัวปัญหาอย่างแน่นอน

2. การหาข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหานั้น (Information Search) คือ การเสาะแสวงหาสิ่งที่เป็นสาเหตุหรือสิ่งก่อให้เกิดตัวปัญหานั้นซึ่งอาจจะไม่ใช่สาเหตุโดยตรงก็เป็นไปได้ ความสามารถที่จะหาข่าวที่สมบูรณ์ (Complete Information) นั้นอาจเป็นไปได้แต่เป็นการเสาะหาข่าวที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของปัญหามากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ทั้งนี้การเสาะหาข่าวสารควรจะเป็นไปตามแนวความคิดที่ว่า ข่าวสารที่สรรหานั้นจำเป็นต้องมีความเกี่ยวข้องและจำเป็นกับตัวปัญหา ตลอดจนมีความเพียงพอในการแก้ปัญหา (Relevant Necessary and Sufficient Information)

3. การประเมินค่าของข่าวสาร (Evaluation of Information) ในบรรดาข่าวสารที่แสวงหานั้นเราต้องยอมรับความจริงประการหนึ่งว่า มิได้หมายความว่าข่าวสารทุกชนิดที่หานั้นเกี่ยวข้องกับตัวปัญหาและมีคุณค่ากับตัวปัญหาอย่างแท้จริงเสมอไป ดังนั้น ก็จำเป็นต้องมีการประเมินค่าดูว่าข่าวสารที่ได้มานั้นถูกต้องเหมาะสมเพียงพอกับเวลาและความสามารถที่จะนำไปวิเคราะห์ปัญหาได้หรือไม่ ซึ่งจะมีการเสาะหาข่าวเพิ่มเติมหลังจากการประเมินค่าข่าวสารแล้วว่าไม่เพียงพอ หรือไม่เกี่ยวข้องเท่าที่ควรก็จำเป็นต้องตัดข่าวสารบางอย่างไป ถ้าเห็นว่าไม่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหาที่จะทำการแก้ปัญหาหรือตัดสินใจนั้น

4. การกำหนดทางเลือก (Listing of Alternatives) เป็นขั้นตอนสำคัญของการตัดสินใจ คือ กำหนดทางเลือกที่สามารถครอบคลุมวิธีที่จะแก้ปัญหาได้มากที่สุด จริงอยู่ถ้าเรามีข่าวสารสมบูรณ์ เอกสารสำหรับปัญหาแต่ละเรื่องเราจะกำหนดทางเลือกให้เหมาะสม ถ้าข่าวสารไม่สมบูรณ์ก็กำหนดทางเลือกไม่ว่าก็ตามที่มีลำดับความสำคัญของการแก้ปัญหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การเลือกทางเลือก (Selection of Alternative) เมื่อกำหนดทางเลือกแล้วขั้นต่อไปก็คือ การเลือกทางเลือกที่จะปฏิบัติการต่อไป (Selection of a Course of Action) ขั้นนี้เองที่เป็นที่ยอมรับว่าเป็นการตัดสินใจแท้จริง การเลือกทางเลือกนั้นเกิดจากผลของการตัดสินใจแต่ยังไม่สมบูรณ์

6. การปฏิบัติการตัดสินใจ (Implement of Decision) เป็นการปฏิบัติตามผลของการตัดสินใจหรือทางเลือกที่เราจะทราบได้ว่าการตัดสินใจนั้นถูกต้องเหมาะสมเพียงใดหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับผลของการตัดสินใจนั้น การประเมินผลของการตัดสินใจนี้เป็นการตรวจดูว่าผลของการตัดสินใจที่ปฏิบัติไปเหมาะสมกับการแก้ปัญหาหรือไม่

2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

ปกติในสังคมเรามักจะได้ยินคำว่า “บุคคลถูกจูงใจไปสู่ความสำเร็จได้นั้นเป็นผลมาจากค่าที่เขาคาดหวังจากการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ” ทศพร ประเสริฐสุข (2540 : 27) ก่อนที่บุคคลจะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด คนเรามีความคาดหวัง (Expectancy) ว่าจะได้รับความสำเร็จเป็นผลตอบแทนการกระทำ เช่น คาดหวังว่าเมื่อเรียนหนังสือครบหลักสูตรแล้วจะได้รับปริญญา ความคาดหวังนี้เกิดก่อนการกระทำจึงเป็นเหตุของการกระทำ พฤติกรรมมนุษย์เกิดจากความคาดหวังที่จะได้รับผลสำเร็จจากการกระทำนั้น ๆ

ทฤษฎีความคาดหวัง Vrom (อ้างอิงใน วุฒิชัย จานง. 2522 : 3-7) กล่าวว่า การที่มนุษย์จะเลือกหรือตัดสินใจกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นมีสาเหตุหรือแรงจูงใจโดยอาศัยเหตุผลและปัจจัยหลาย ๆ อย่างประกอบกันมิได้เกิดจากเพียงปัจจัยเดียว โดยที่บุคคลนั้นจะต้องมีความคาดหวังดังต่อไปนี้

1. ผลตอบแทนที่ได้รับ
2. ความพอใจและความไม่พอใจต่อผลตอบแทนที่ได้รับ
3. ผลตอบแทนที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น

ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่มีผลต่อความคาดหวังทางการศึกษามีดังต่อไปนี้

1. ภูมิหลังของครอบครัว (Family Background) ภูมิหลังเรื่องการศึกษาของบิดา อาชีพของบิดา และขนาดของครอบครัว พบว่า ลักษณะของผู้ปกครองจะมีผลกระทบต่อการบรรลุทางการศึกษา และจะมีผลต่อเนื่องไปถึงการบรรลุทางอาชีพ ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังทางสังคมกับการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นเจตคติ ค่านิยม สถานภาพทางอาชีพ รายได้ของครอบครัว จะเป็นองค์ประกอบที่มีผลสำเร็จทางการศึกษาของเด็ก และเด็กที่ผ่านกระบวนการคัดเลือกทางการศึกษามักจะมีผู้ปกครองที่มีสถานภาพสูง และขณะเดียวกันก็จะมีองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อโอกาสในการเตรียมตัวที่จะมีอาชีพที่ดีต่อไปในอนาคต

2. ความสามารถทางการศึกษา (Academic Performance) ความสามารถทางการศึกษา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า พิจารณาถึงระดับปัญญาของเด็กว่าเป็นอย่างไร

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. อิทธิพลของบุคคลที่มีความสำคัญ (Significant Other's Influence) อิทธิพลของบุคคลที่มีความสำคัญจะเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในการขัดเกลาเกี่ยวกับค่านิยมในความสำเร็จ โดยพิจารณาถึงการกระตุ้นการศึกษาของครอบครัวในฐานะที่เป็นตัวเร่งอันแรกของนักเรียนตั้งแต่เกิดมา การกระตุ้นทางการศึกษาของครู ในฐานะที่เป็นบุคคลที่นักเรียนให้ความสำคัญ ให้ความสำคัญ เชื่อถือ โดยจะมีบทบาทในการขัดเกลาแนวความคิดต่าง ๆ ของนักเรียนในยามที่เด็กมาเรียนหนังสือในโรงเรียน

วีระศักดิ์ ไกรสิทธิ์ (2538 : 7) ความคาดหวัง หมายถึง ความคิดเห็นและความต้องการที่คาดหวังว่าจะได้รับผลประโยชน์ตอบแทน

พระมหาสุววัฒน์ หนูพริก (2538 : 13) ความคาดหวัง หมายถึง ความคาดการณ์ที่ต้องการจะให้เกิดมีขึ้น หรือคาดหมายว่าจะทำได้

หรรษา วงศ์ธรรมกุล (2541 : 26) กล่าวไว้ว่า ความคาดหวัง หมายถึง การตระหนักว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งมีหน้าที่หรือคุณสมบัติเฉพาะตัว หรือพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งความคาดหวังที่บุคคลมีต่อสื่อ ก็คือความเชื่อของบุคคลที่ว่าสื่อนั้นมีศักยภาพที่จะให้ความพึงพอใจแก่ตน และเป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลเปิดรับสื่อ

จรินทร์ ธนาศิลป์กุล (2545 : 25) กล่าวไว้ว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึกที่สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการของคนในการที่จะดี ความสภาพแวดล้อมเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนต้องการ

นฤมล สุนทรยานาวิน (2545 : 5) กล่าวถึง ความคาดหวังในการใช้ประโยชน์จากการเรียนการสอนผ่านระบบอินเทอร์เน็ต หมายถึง ระดับการคาดคะเนต่อการใช้ประโยชน์ที่จะได้รับจากการเรียนการสอนผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านผลประโยชน์เชิงเปรียบเทียบ
2. ด้านความง่ายในการใช้งาน
3. ด้านความทันสมัย
4. ด้านความน่าเชื่อถือ

2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

2.4.1 ความหมายของแรงจูงใจ

นักจิตวิทยาและนักศึกษาทั้งของไทยและต่างประเทศ ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจหลายทัศนะ ดังนี้

ประสาธ อิศรปริดา (2541 : 299) กล่าวว่า คำว่า “แรงจูงใจ” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Motive” คำนี้มีรากศัพท์มาจากคำว่า “Movere” ในภาษาละติน ซึ่งหมายถึง “เคลื่อนไหว” (To Move) เมื่อเราเห็นเด็กกำลังเขียนหนังสือด้วยความขะมักเขม้น หรือเห็นเขากำลังทำความสะอาดห้องเรียน เราก็กล่าวได้ว่าเขามีแรงจูงใจ เพราะเราสังเกตเห็นได้ว่าเขากำลังมีการเคลื่อนไหว และสรุปว่า แรงจูงใจ

หมายถึง พลังทางจิตซึ่งเป็นภาวะภายในที่กระตุ้น กำหนดทิศทางและคงสภาพพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์หรือเป้าหมาย แรงจูงที่ปรากฏมักเป็นผลร่วมระหว่างคุณลักษณะ (Traits) และภาวะเหตุการณ์แวดล้อม (States)

ควงเตือน พันธุนาวิน (2528 : 112) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม

สมพงษ์ เกษมสิน (2517 : 36) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึงวิธีการชักนำผู้อื่นให้ตัดสินใจประพฤติปฏิบัติตามวัตถุประสงค์

ถวิล ธาราโกชน (2532 : 68) กล่าวว่า แรงจูงใจ (Motive) ตามความหมายที่เข้าใจกันโดยทั่วไปจะหมายถึง พลังที่มีอยู่ในตัวบุคคล ซึ่งพร้อมที่จะกระตุ้นหรือชี้ทาง (Urge or Direct) ให้อินทรีย์กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย จากคำนิยามนี้เราอาจกล่าวได้ว่าเมื่อบุคคลต้องการที่จะทำสิ่งใด ๆ ก็ตามจะต้องใช้ความรู้ความสามารถที่บุคคลนั้นมีอยู่จึงจะสามารถทำงานนั้นให้เสร็จสิ้นไปได้ แต่ก็ไม่เพียงเท่านี้จะต้องมีสิ่งอื่น ๆ ประกอบอีก โดยเฉพาะแรงจูงใจนับว่าเป็นสิ่งสำคัญอันหนึ่งที่จะทำให้บุคคลสามารถทำงานได้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

อารี พันธุ์ณี (2538 : 179) กล่าวว่า แรงจูงใจ (Motive) หมายถึง ภาวะใด ๆ ก็ตามที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

Brown (1980 : 112-113) กล่าวว่า แรงจูงใจ เป็นความคิดซึ่งเป็นแรงขับอยู่ภายใน ซึ่งประกอบด้วยอารมณ์ความปรารถนา ซึ่งเป็นเหตุให้คนแสดงพฤติกรรมออกมา ซึ่งมีปริมาณมากน้อยไม่เท่ากัน

Good (1973 : 83) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง กระบวนการเร้าและสนับสนุนให้บุคคลกระทำกิจกรรมอย่างมีระบบ

Lovell (1980 : 109) ให้ความหมายของ แรงจูงใจว่า เป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายาม เพื่อที่จะสนองความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ

Hilgard (1983 : 115) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจอีกทีหนึ่งว่า หมายถึง ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ไปกระตุ้นบุคคลให้เกิดพลัง และนำไปสู่การกระทำ

การจูงใจ (Motivation) หมายถึง การนำปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจมาผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทาง เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายหรือเงื่อนไขที่ต้องการ ปัจจัยต่าง ๆ ที่นำมาอาจจะเป็นเครื่องล่อ รางวัล การลงโทษ การทำให้เกิดการตื่นตัว รวมทั้งทำให้เกิดความคาดหวัง

2.4.2 ประเภทของแรงจูงใจ

บุญมัน ธนาสุวัฒน์(2537 : 124) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจไว้ 2 อย่างคือ

1. แรงจูงใจทางสรีระ (Physiological Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูอาจารย์เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าตามสัญญาที่เกิขึ้นเองตั้งแต่แรกเกิด บางทีเรียกว่าแรงจูงใจ เรือสำนึก มีความจำเป็นต่อการไม่ว่ากรรมใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดำรงชีวิตซึ่งเกิดจากความต้องการทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความเหน็ดเหนื่อย ความต้องการทางเพศ เป็นต้น เมื่อเกิดความต้องการเหล่านี้แล้วก็จะทำให้เกิดภาวะขาดสมดุลของร่างกาย ซึ่งจะเป็นผลให้เกิดแรงขับ เมื่อแรงขับ ลดลงร่างกายก็จะกลับเข้าสู่ภาวะความสมดุล

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ในภายหลัง ซึ่งเกี่ยวข้องกับ ผู้อื่นหรือสังคม เช่น ความต้องการความรัก ความอบอุ่น การยอมรับ ชื่อเสียง เกียรติยศ ความก้าวหน้า ความสำเร็จในชีวิต ฐานะทางสังคม เป็นต้น จะเห็นได้ว่า แรงจูงใจทางสังคมนั้นจะเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ ตัวบุคคล กลุ่มบุคคล สถาบันต่าง ๆ ขนบธรรมเนียม ประเพณีนิยม ตลอดจนศาสนาและการเมือง

อาร์ พินธัมมีย์ (2538 : 181-182) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. แบ่งตามลักษณะของการแสดงออกทางพฤติกรรมได้ 2 ประเภทใหญ่ คือ

1.1 การจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่จะกระทำ หรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง ไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น ความต้องการเรียนเพื่อต้องการความรู้ ทำงานเพราะต้องการความสุข และความชำนาญ ซึ่งความต้องการหรือความสนใจพิเศษ ตลอดจนความรู้สึกรักใคร่หรือเจตคติของแต่ละบุคคล จะผลักดันให้บุคคลสร้างพฤติกรรมขึ้น ซึ่งได้แก่ ความอยากรู้ อยากเห็น ความสนใจ ความรัก ความศรัทธา

1.2 การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งของหรือเกียรติยศ เงินเดือน ปริญญาบัตร ความก้าวหน้า รางวัล คำชมเชย การแข่งขัน การติเตียน ทำให้บุคคลมองเห็นเป้าหมาย จึงเร้าให้บุคคลเกิดความต้องการและแสดงพฤติกรรมมุ่งสู่เป้าหมายนั้น

2. แบ่งตามที่มาของแรงจูงใจได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.1 แรงจูงใจทางสรีระวิทยา (Physiological Motivation) แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร พักผ่อน และปราศจากโรค เป็นต้น เราสามารถวัดระดับของความต้องการทางสรีระได้จากการสังเกตพฤติกรรมกระทำของเรา คือ จากความมากน้อยของการกระทำ การเลือกกระทำ (เลือกสิ่งใดแสดงว่าต้องการสิ่งนั้นมาก) การได้ตอบสนองสิ่งที่มาขัดขวาง

2.2 แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motivation) มีความสำคัญมากน้อยกว่าแรงจูงใจทางด้านสรีระวิทยา เพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า แต่จะช่วยคนเราทางด้านจิตใจ ทำให้มีสุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ได้แก่ ความอยากรู้ อยากเห็น และการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ความต้องการความรักและความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

2.3 แรงจูงใจทางสังคม หรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ (Social Motivation) แรงจูงใจ

เอกสารนี้เห็นคุณค่าเริ่มต้นส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และเป้าหมายของไม่ว่ากรณีแรงจูงใจชนิดนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นที่มีต่อเราซึ่งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างของแรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของเรา ได้แก่

(1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ ซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็ก จากผลศึกษาวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ฝึกหัดการช่วยเหลือตัวเองตามวัยจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความต้องการความสำเร็จในชีวิตสูง การฝึกให้บุคคลมีความต้องการความสำเร็จหรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจึงมักเริ่มจากครอบครัวเป็นลำดับแรก

(2) แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliative Motives) แรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ความรักจากผู้อื่น เป็นต้น

(3) แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self-esteem) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคน โดยทั่วไป ต้องการได้รับการยกย่องจากสังคม ซึ่งจะนำมาสู่ความรู้สึกนับถือตนเอง

สุชา จันทน์เอม (2539 : 102) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงขับปฐมภูมิ (Primary Drives) เป็นแรงขับที่เกิดมาพร้อมกับการเกิดของคน ไม่จำเป็นต้อง เรียนรู้ มีต้นกำเนิดมาจากความต้องการของร่างกาย หรือสภาวะภายในร่างกาย บางครั้งเราจึงเรียก แรงขับทางด้านสรีระ (Physiological Drives) ความต้องการทางร่างกายที่นักจิตวิทยาได้ตกลงยอมรับกันโดยทั่ว ๆ ไปว่าเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดแรงขับชนิดนี้ ได้แก่

1.1 ความรู้สึกหิว เป็นกำลังขับเคลื่อนให้คนและสัตว์มีปฏิกิริยาต่าง ๆ แต่บางทีคนและสัตว์ที่ไม่หิวก็ยังอยากกินอาหารแปลก ๆ หรือเลือกกินอาหารเฉพาะอย่างเพื่อชดเชยสารเคมีบางอย่างที่ตนเองขาดไป เช่น หญิงที่ตั้งครรภ์อยากกินดิน กินชอล์ก เพราะร่างกายต้องการแคลเซียมไปสร้างกระดูกในเด็ก นอกจากนี้ยังชอบกินของเปรี้ยว ๆ เพื่อเอาวิตามินซีไปช่วยแยกแคลเซียมในอาหารหรือเด็กที่ขาดธาตุเกลือจะกินของเค็มเป็นพิเศษ

1.2 ความกระหาย (Thirst) เมื่อร่างกายสูญเสียน้ำไปในลักษณะต่าง ๆ เช่น เหงื่อ ปัสสาวะ น้ำลาย เป็นต้น ทำให้คนรู้สึกคอและปากแห้ง เกิดความกระหายน้ำเพื่อที่จะได้น้ำไปช่วยให้ร่างกายมีปริมาณน้ำคงอยู่ในสภาพสมดุล

1.3 ความต้องการทางเพศ (Sex) Sigmund Freud นักจิตวิทยากลุ่มจิตวิเคราะห์ถือเอาความกระตุ้นทางเพศนี้เป็นรากฐานอันสำคัญเกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์

1.4 ความอบอุ่น และหนาว (Warmth and Cold) ร่างกายคนเราต้องการอุณหภูมิที่พอเหมาะ แก่ร่างกาย ไม่ร้อนหรือหนาวจนเกินไป เมื่อเกิดมีความร้อนจัด หรือหนาวจัดจะทำให้เกิดแรงจูงใจแสวงหาสิ่งที่จะทำให้ร่างกายเกิดความอบอุ่นตามต้องการ สภาพการปรับตัวภายในร่างกายเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ เช่น เมื่ออากาศร้อนคนจะมีเหงื่อออกเป็น Homeostasis

เอกสารนี้เป็นเอกสาร 1.5 ความต้องการหลีกเลี่ยงจากความเจ็บปวด (Pain) เพื่อให้ร่างกายดำรงชีวิตอยู่ได้โดยไม่มีภาวะผิดปกติอื่น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 ความต้องการพักผ่อน นอนหลับ (Sleep) คนต้องการหลับพักผ่อนเท่า ๆ กับต้องการอาหาร ความว่าง ความเหนื่อย เป็นกำลังขับเคลื่อนอย่างหนึ่งซึ่งจูงใจให้คนทำพฤติกรรมบางอย่างที่นำไปสู่การนอนพักผ่อน และนอนหลับ

1.7 ความต้องการอากาศออกซิเจน (O₂) คนต้องการอากาศ O₂ สำหรับหายใจ คนที่จมน้ำหรือกำลังอยู่ในที่ที่สำคัญวันไฟจะตะเกียกตะกายเพื่อหา O₂ ช่วยในการหายใจ ถ้าคนขาด O₂ ภายใน 3-5 นาที จะทำให้เสียชีวิตทันที

1.8 ความต้องการขับถ่าย การขับถ่ายเอาของโสโครกออกจากร่างกายเป็นสิ่งจำเป็น มิฉะนั้นจะเกิดเป็นพิษภายในร่างกาย และทำให้คนไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้

2. แรงขับทุติยภูมิ (Secondary Drives) เป็นแรงขับที่สลับซับซ้อน โดยทั่วไปเกิดจากการเรียนรู้เป็นส่วนใหญ่ อาจเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า เป็นแรงจูงใจทางสังคม (Social Motive) หรือ Psychological Drives ซึ่งเป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการทางด้านจิตใจและสังคมเป็นส่วนใหญ่

ประสิทธิ์ ทองอุ่น (2542 : 2) กล่าวว่า แรงจูงใจแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ

1. ทางกายภาพ (Physiological) เป็นผลมาจากความต้องการทางชีวภาพ (Biological Needs) ซึ่งความต้องการที่สำคัญ ได้แก่ ความหิว ความกระหาย และความต้องการทางเพศ

2. ทางจิตใจ (Psychological) เกิดจากความต้องการพื้นฐานทางจิตใจ เช่น ความรัก ความอบอุ่น และเกิดจากถูกตั้งไว้ในสังคมกระตุ้น ซึ่งเบิร์ชและเวอร์ลอฟ (Birch and Veroff) ได้แบ่งแรงจูงใจประเภทนี้ออกเป็น 7 ชนิด คือ

2.1 การรับรู้สิ่งล่อใจ (Sensory Incentives)

2.2 ความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity)

2.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives)

2.4 ความต้องการเพื่อนฝูง (Need for Affiliation)

2.5 ความก้าวร้าว (Aggressive)

2.6 ความต้องการมีอำนาจ (Need for Power)

2.7 ความต้องการอิสระ (Need for Independence)

Hilgard (1983 : 115) ได้แยกแรงจูงใจของคนเราออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจที่จะมีชีวิตอยู่ (Survival Motive) เกิดจากความต้องการทางด้านร่างกาย เช่น อาหารการพักผ่อน ปลอดภัยจากโรคภัยไข้เจ็บ

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motive) คือ ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับระหว่างบุคคลอื่น ๆ เช่น ความต้องการทางเพศ เป็นสิ่งที่สำคัญที่จะสืบทอดเชื้อสายของมนุษย์ แต่ไม่ใช่สิ่งจำเป็นเพื่อความอยู่รอดของมนุษย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์ส่วนตัว (Ego-integrative) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการกระทำสิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง การตัดสินใจ และความตั้งใจไปสู่เป้าหมายในชีวิต

2.4.3 ปัจจัยที่ทำให้เกิดแรงจูงใจ

ลักขณา สรวิวัฒน์ (2539 : 132) กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดแรงจูงใจมี 2 ประการ คือ

1. ความต้องการของร่างกาย หรือบางแห่งเรียกว่า ความต้องการมูลฐาน (Basic Needs) เป็นความต้องการอันเกิดจากสภาวะภายในร่างกายมีการเปลี่ยนแปลง สารบางอย่างได้ใช้หมดไปหรือสารบางอย่างในร่างกายสร้างขึ้น กลายเป็นสภาพ “ขาด” หรือ “เกิน” เกิดขึ้น สภาพเช่นนี้เรียกว่า การขาดสมดุล (Imbalance) นักสรีระวิทยาชื่อ แคนนอน (Walter B. Cannon) เขียนทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการของคนเราว่า ร่างกายของเราพยายามคืนรนเพื่อชดเชยสิ่งที่ขาดไป หรือขับถ่ายสิ่งที่เกินมา ทั้งนี้เพื่อความอยู่รอดของชีวิต ทฤษฎีนี้เรียกว่า Homeostasis Theory มีใจความดังนี้

1.1 ความหิว ความกระหาย ความเจ็บปวด ความหนาว เป็นสภาพที่ทำให้ร่างกายเกิดความขาด ร่างกายจำเป็นต้องรีนรนเพื่อจะชดเชยสิ่งที่ขาดเหล่านั้น

1.2 ความร้อน ความเหนื่อย ความต้องการเคลื่อนไหว เป็นสภาพที่ร่างกายมีบางสิ่งบางอย่างเกินมา ร่างกายจำเป็นต้องมีพฤติกรรมเพื่อจะระบายสิ่งเหล่านั้นออกไป

1.3 ความต้องการของร่างกายคูผิวเผินจะเหมือนกันหมด ไม่ว่าจะเป็มนมนุษย์หรือสัตว์ เพราะเป็นความต้องการเพื่อจะมีชีวิตอยู่รอด ถ้าเราจะศึกษาให้ลึกซึ้ง การเรียนรู้ก็มีส่วนปรุงแต่งพฤติกรรม อันเกิดจากความต้องการของร่างกาย กล่าวคือ เมื่อมีความต้องการเกิดขึ้นร่างกายก็จะทำงาน 2 อย่าง คือ

(1) ดันรนชวนขวย (Activating of Energizing) เพื่อที่จะขจัดสภาพไร้สมดุลของร่างกาย เช่น เวลาหิวย่อมมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น ร่างกายไม่อยู่เฉย การดันรนนี้ก็เป็นลักษณะธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตทั่วไป

(2) คั่นหาทิศทาง (Directing) การคิดหาวิธีที่จะได้มาซึ่งสิ่งสนองความต้องการร่างกาย จำเป็นจะต้องค้นหา การหาวิธีสนองความต้องการว่าจะทำอย่างไรขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ของแต่ละคนว่าทำอย่างไรจึงจะได้มา เวลาหิวเราไปร้านอาหาร หรือท้องปั่นป่วนก็วิ่งไปห้องสุขา เป็นต้น เหล่านี้เป็นผลมาจากการเรียนรู้ทั้งสิ้น

2. สังคมสำหรับมนุษย์ แรงขับทางสังคมมีความสำคัญมากกว่าแรงขับทางร่างกาย เด็กที่ขาดความรักความอบอุ่นจากพ่อแม่ หรือญาติพี่น้อง เด็กที่ประสบแต่ความผิดหวังจะเป็นปัญหาที่รุนแรงกว่าเด็กที่ขาดอาหารรอดมือกินมือ แรงขับทางสังคมขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ในวัฒนธรรมแต่ละแห่ง ยกที่จะแบ่งออกให้เห็นเด่นชัดว่าที่ประเภทใดบ้าง นอกจากนี้ยังเกิดจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 สังคมต่างกันทำให้เกิดการเรียนรู้ต่างกัน พฤติกรรมของสมาชิกในสังคมหนึ่งจึงต่างกับอีกสังคมหนึ่ง แม้แต่ในสังคมเดียวกันก็ยังมีความแตกต่างระหว่างบุคคลอีกด้วย

2.2 แรงขับอย่างเดียวกันอาจจะก่อให้เกิดพฤติกรรมต่างกัน ได้ คนที่ไม่ชอบหน้าเพื่อนบางคนอาจมีพฤติกรรมกลั่นแกล้ง ทำร้าย แต่บางคนอาจใช้วิธีการไม่สนใจ ไม่สมาคมก็มี

2.3 แรงขับต่างกันอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมอย่างเดียวกันได้ เด็กคนหนึ่งชอบเล่นดนตรีเพราะต้องการจะเอาใจบิดามารดา อีกคนอาจชอบเพื่อจะได้พินทุ์พินตาบิดามารดา

2.4 แรงขับอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ ชายที่มีความต้องการทางเพศรุนแรงอาจขยันขันแข็งตั้งใจทำงานเพื่อเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม หรืออาจจะเป็นนักกีฬาก็ได้

2.5 พฤติกรรมอย่างหนึ่งอาจจะเกิดแรงขับหลายอย่างรวมกัน ผู้เชี่ยวชาญทำงานขยันขันแข็งเนื่องจากแรงขับหลายอย่างรวมกัน ต้องการทราบความจริงเพื่อช่วยสร้างสรรค์ความเจริญ ต้องการอยากรู้อยากเห็น ต้องการเกียรติยศ การนับถือยกย่อง และสุดท้ายต้องการเงินรายได้มาดำรงชีวิต

2.4.4 ทฤษฎีแรงจูงใจ

ประสาธ อิศรปริศา (2541 : 302-305) ได้แบ่งทฤษฎีแรงจูงใจเป็น 4 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behavioral Approaches to Motivation) นักจิตวิทยาในกลุ่มพฤติกรรมนิยม มีแนวคิดที่ว่า พฤติกรรมเกิดขึ้นจากสิ่งเร้า และทิศทางของพฤติกรรมจะถูกกำหนดโดยการเสริมแรงและการลงโทษ หลักการเหล่านี้ได้อธิบายเกี่ยวกับแรงจูงใจไว้เช่นกัน เช่น เรื่องการเสริมแรงปฐมภูมิ (Primary enforcement) จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับความต้องการทางสรีระ (ความหิว ความกระหาย เพศ) หรือตัวเสริมแรงทุติยภูมิ (Secondary Reinforcement) จะเกี่ยวข้องกับสิ่งเร้าซึ่งเกิดขึ้นควบคู่กับตัวเสริมแรงปฐมภูมิ จนมีคุณสมบัติคล้ายกับตัวเสริมแรงปฐมภูมินั้น ถ้าเด็กได้รับตัวเสริมแรงหลังจากที่ได้กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เด็กก็มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นซ้ำๆ ลักษณะนี้จึงเป็นการสร้างนิสัย หรือการกระทำบางอย่างของบุคคล เช่น เด็กที่เรียนวิชาภาษาไทยแล้วได้รับรางวัลเป็นคำชม หรือได้รับความสนใจ ความรักจากครู ถ้าได้รับสิ่งที่พึงพอใจน้อยๆ เขาก็จะมีเจตคติที่ดี หรือชอบเรียนวิชาภาษาไทย เป็นต้น

2. ทฤษฎีมนุษยนิยม (Humanistic Approaches to Motivation) นักทฤษฎีมนุษยนิยมที่มีชื่อเสียงมาก ได้แก่ มาสโลว์ (Abraham Maslow) และ โรเจอร์ (Carl Rogers) นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้เกิดขึ้นจากความคิดที่ว่า จิตวิทยาพฤติกรรมนิยม และจิตวิทยาจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) ของฟรอยด์ (Sigmund Freud) อธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ไม่ชัดเจนเพียงพอ จิตวิทยามนุษยนิยมจะอธิบายเรื่อง แรงจูงใจของมนุษย์ โดยเน้นย้ำที่อิสรภาพของบุคคลในการที่จะเลือกกระทำ กำหนด

แนวทางพฤติกรรมของตนเอง ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพแห่งตน จิตวิทยาในกลุ่มนี้จะเน้นความสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าของแรงจูงใจภายใน ซึ่งบางท่านมีทรรศนะว่า ความต้องการนับถือตนเอง (Self-esteem) และความไม่ว่ากรณิใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องการตระหนักในตนเองเพื่อพัฒนาศักยภาพแห่งตน (Self-actualization) เป็นศูนย์กลางของการแสดงพฤติกรรมทั้งหลาย

3. ทฤษฎีปัญญานิยม (Cognitive Approaches to Motivation) ทรรศนะสำคัญของทฤษฎีปัญญานิยม ก็คือ เขาคิดว่าพฤติกรรมของบุคคลไม่ได้เกิดจากการตอบสนองต่อเหตุการณ์ภายนอกหรือจากภาวะไม่สมดุลทางกาย เช่น ความหิว หรือความกระหายเหมือนที่กลุ่มพฤติกรรมนิยมกล่าวไว้ แต่พฤติกรรมทั้งหลายเกิดจากการแปลความหมายจากเหตุการณ์เหล่านั้น เช่น เมื่อถึงเวลาเที่ยงวันท่านก็จะรู้สึกหิวถึงลูกกลืน ทำงานต่อไปไม่ได้เพราะถึงเวลาจะไปรับประทานอาหาร ลักษณะนี้อธิบายได้ว่า พฤติกรรมการลุกกลืน หรือหุงหัดของ ท่าน ไม่ได้เกิดจากการขาดอาหาร แต่เกิดจากการแปลความหมายว่าเที่ยงแล้ว ถึงเวลาที่ท่านจะต้องไปรับประทานอาหารแล้ว เป็นต้น นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้เชื่อว่า พฤติกรรมจะถูกกำหนดโดยความคิด (ความเชื่อ ความคาดหวัง เป้าหมาย ค่านิยม) ไม่ได้เกิดจากการได้รับรางวัล หรือตัวเสริมแรง หรือประสบการณ์ที่ถูกลงโทษมาแล้วในอดีต

นักจิตวิทยาปัญญานิยมบางท่านที่กัทัก (Assume) กล่าวว่า มนุษย์มีความต้องการพื้นฐานที่จะเข้าใจถึงรอบตัว มีความคิดที่จะกำหนดทิศทางของตนเอง และกระทำเพื่อเอาชนะถึงแวดล้อม ความคิดนี้คล้าย ๆ กับที่ เพียเจต์ อธิบายถึงภาวะสมดุล (Equilibration) ด้วยการซึมซับ (Assimilate) หรือปรับขยาย (Accommodate) สิ่งที่พบเห็นให้เข้ากับ โครงสร้างความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว ฉะนั้นมนุษย์ทุกคนจึงมีลักษณะกระฉับกระเฉง อยากรู้อยากเห็น และไม่หยุดนิ่ง เพื่อพัฒนาโครงสร้างความรู้ และแก้ปัญหาต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา จิตวิทยาในกลุ่มนี้จะเน้นเรื่องแรงจูงใจภายในคล้ายกับมนุษยนิยม ตัวอย่างทฤษฎีแรงจูงใจของกลุ่มทฤษฎีแรงจูงใจของกลุ่มปัญญานิยม ได้แก่ ทฤษฎีอ้างสาเหตุของไวเนอร์ (Weiner's Attribution Theory) และทฤษฎีการคาดหวังคุณค่าแห่งตนของโควิงตัน (Covington's Self-worth Theory)

4. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Approaches to Motivation) เป็นกลุ่มที่ผสมผสานระหว่างแนวคิดของกลุ่มพฤติกรรมนิยม และกลุ่มปัญญานิยม คือ ให้ความสนใจทั้งผลของการกระทำ และความคิดความเชื่อของบุคคล ทฤษฎีนี้จะอธิบายแรงจูงใจในรูปผลคูณของการคาดหวังกับคุณค่าของเป้าหมายที่ต้องการ ($Expectancy \times Value$ Theories) หรือกล่าวให้ง่ายขึ้นได้ว่า ทฤษฎีนี้จะอยู่ในรูป “ถ้าหากฉันพยายามให้มากขึ้น ฉันจะประสบความสำเร็จหรือไม่” และ “ถ้าฉันประสบผลสำเร็จ ผลที่ได้รับจะมีคุณค่าสำหรับฉันหรือไม่” เนื่องจากแรงจูงใจจะอยู่ในรูปของผลคูณ ฉะนั้นถ้าหากตัวประกอบตัวใดตัวหนึ่งเป็นศูนย์ แรงจูงใจก็จะมีค่าเป็นศูนย์ หรือไม่มีแรงจูงใจ ดังนี้

2.6 องค์ประกอบของการศึกษา

กระบวนการเรียนการสอนมีองค์ประกอบหลายด้านที่ประกอบกัน ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ นักศึกษา กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นต้น แต่ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ซึ่งประกอบด้วย

2.6.1 สถาบัน

คำว่า “สถาบัน” ตามที่อธิบายไว้ในหนังสือ Dictionary of Modern Sociology หมายถึง กระบวนการ หรือการรวมกลุ่มในลักษณะ ดังนี้

1. มีการจัดระเบียบอย่างดี เช่น มีการกำหนดบทบาท และความสัมพันธ์ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
2. มีระบบ เช่น มีการกำหนดว่าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องทำอะไร
3. มีเสถียรภาพ หรือความมั่นคง โดยมีแนวโน้มที่เปลี่ยนแปลงยาก และไม่ขึ้นกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะ

หนังสือพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 อธิบายว่า “สถาบัน” เป็นสิ่งที่คนในสวนร่วม คือ สังคม จัดตั้งให้มีขึ้น เพราะเห็นประโยชน์ว่ามีความต้องการ และจำเป็นแก่วิถีชีวิตของตน เช่น สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา สถาบันการศึกษา สถาบันการเมือง

ยนต์ ชุ่มจิต (2541 : 238) ได้ให้ความหมายของ “สถาบัน” ว่าเป็นระบบทางสังคมอย่างหนึ่ง หมายถึง ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มาประกอบกันเป็นสถาบันนั้น และคนที่อยู่ร่วมกันในสังคมหนึ่ง ๆ ยอมรับปฏิบัติเช่นนั้น

ความหมายของ “สถาบัน” ตามที่กล่าวมานี้ สามารถสรุปได้ความว่า สิ่งที่จะเรียกว่าเป็นสถาบันได้นั้นจะต้อง

1. เป็นสิ่งที่บุคคลในสังคมนั้น ๆ เป็นผู้จัดตั้งขึ้น
2. มีการจัดระเบียบอย่างเป็นระบบ
3. มีความมั่นคงถาวร มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงยาก
4. สอนองความต้องการ และความจำเป็นแก่ชีวิตของสมาชิกในสังคมนั้น

2.6.2 อาจารย์ผู้สอน

ความหมายของคำว่า “อาจารย์” ตามทัศนะของชาวตะวันตกซึ่งปรากฏอยู่ในหนังสือ Webster Third New International Dictionary (อ้างอิงใน ยนต์ ชุ่มจิต. 2541 : 13) และในหนังสือ Dictionary of Education (อ้างอิงใน ยนต์ ชุ่มจิต. 2541 : 13) ให้ความหมายของคำว่า “อาจารย์” (Instructor) ไว้ตรงกัน คือ เป็นผู้สอนในวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยที่มีตำแหน่งต่ำกว่าระดับศาสตราจารย์ และเป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งงานไว้สำหรับการแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติเห็นาเบไซบระเขชนด้านกรคำ ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้สอนที่ต้องรับผิดชอบต่อการสอนนักศึกษาให้เกิดความก้าวหน้าตามจุดประสงค์เฉพาะของการศึกษาที่กำหนดไว้

สำหรับในหนังสือพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 อธิบายว่า อาจารย์ คือผู้สั่งสอนวิชาความรู้ ใช้เรียกหน้าชื่อบุคคลเพื่อแสดงความยกย่องว่ามีความรู้ในทางใดทางหนึ่ง เมื่อพิจารณาความหมายของอาจารย์ตามทัศนะของคนไทยกับทัศนะของชาวตะวันตกที่กล่าวมาข้างต้นทำให้เข้าใจได้ว่าลักษณะของอาจารย์ไทยกับลักษณะของอาจารย์ชาวตะวันตกไม่ค่อยจะเหมือนกันกล่าวคือ อาจารย์ของชาวตะวันตกเน้นความสำคัญไปที่การสอนวิชาความรู้ เป็นผู้มี ความเชี่ยวชาญในการสอนเฉพาะด้าน และเป็นผู้ที่ทำการสอนในสถาบันการศึกษาชั้นสูง สำหรับตัวผู้สอนนั้นยังมีสถานภาพต่ำกว่าศาสตราจารย์ ส่วนความหมายของอาจารย์ตามทัศนะของไทย มีความหมายกว้างขวางกว่า คือ เป็นทั้งผู้สั่งสอนวิชาความรู้ อบรมดูแลความประพฤติให้อยู่ในระเบียบวินัย ในขณะเดียวกันก็ยกย่องให้เป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในวิชาการด้านใดด้านหนึ่ง และเป็นผู้มีฐานะสูงกว่าผู้ที่เป็นครูอีกด้วย จากข้างต้นพอสรุปความได้ว่า

1. คำว่า “อาจารย์” เป็นคำที่มาจากภาษาบาลี-สันสกฤตว่า “อาจารย์-อาจาริย” และในภาษาอังกฤษใช้ “Instructor”
2. เดิมใช้เรียกพระภิกษุสงฆ์ที่เป็นหัวหน้าพระหรือทำหน้าที่สอนนักรธรรม หรือเปรียญธรรมแก่พระภิกษุ
3. ความหมายดั้งเดิม หมายถึง ผู้ฝึกมารยาทหรือเป็นผู้ควบคุมให้อยู่ในระเบียบวินัย เป็นผู้ดูแลรักษากฎเกณฑ์ต่าง ๆ
4. ความหมายในปัจจุบัน
 - 4.1 ผู้สั่งสอนวิชาความรู้และอบรมดูแลความประพฤติของศิษย์ เป็นผู้ที่มีความเอื้ออาทรแก่ศิษย์ และศิษย์พึงประพฤติด้วยความเอื้อเพื่อ
 - 4.2 ผู้สอนที่มีสถานภาพสูงกว่า “ครู” แต่ต่ำกว่าผู้สอนในระดับศาสตราจารย์ และมักใช้เรียก ผู้สอนในระดับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย

2.6.3 การจูงใจจากบุคคล

มนัสวีร์ บุญเปี่ยม (2523 : 54) กล่าวว่า การดำเนินงานประชาสัมพันธ์มีเป้าหมายสำคัญ 3 ประการ คือ

1. เพื่อชี้แจงให้ข้อมูลข่าวสารต่อประชาชนเป้าหมาย
2. เพื่อโน้มน้าวใจให้เปลี่ยนแปลงเจตคติ หรือพฤติกรรม
3. เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีซึ่งกันและกัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับประชาชน

อนันต์ อพันธ์วงศ์ (2521 : 46-50) ได้กล่าวถึงบทบาทของครู โดยเฉพาะครูแนะแนว ต่อการให้ข่าวสารข้อมูลในการสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อ และอาชีพให้กับนักเรียนดังนี้

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การให้บริการสนเทศ (Information Service) คือ บริการให้ความรู้ ข่าวสารต่าง ๆ แก่นักเรียนข่าวสารต่าง ๆ นั้นอาจจะเป็นข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษา การอาชีพ หรือข่าวสารเกี่ยวกับสังคมก็ได้ในการที่จะให้ความรู้หรือข่าวสารแก่นักเรียนนี้อาจทำได้หลายวิธีต่าง ๆ กัน เช่น การเชิญวิทยากรมาบรรยายในเรื่องต่าง ๆ ที่นักเรียนต้องการทราบ การพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ การปฐมนิเทศนักเรียนใหม่ให้เข้าใจในเรื่องการเรียนการสอนและการวัดผล การติดต่อขอระเบียบการและเอกสารต่าง ๆ จากสถานศึกษาระดับต่าง ๆ มาให้นักเรียนนักศึกษา พานักเรียนไปเยี่ยมชมสถานศึกษาชั้นสูงที่ประสงค์จะไปศึกษาต่อ จัดให้มีวันอาชีพ (Career Day) ขึ้นภายในโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนรู้จักอาชีพต่าง ๆ ส่งเสริมกิจกรรมนักเรียนให้มีการจัดตั้งชมรมอาชีพต่าง ๆ กว้างขวางขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนรวบรวมข่าวสารที่เกี่ยวกับการศึกษา การอาชีพ และสังคม เข้าไว้ในห้องสมุดของโรงเรียนให้มากยิ่งขึ้น เพื่อนักเรียนจะได้ศึกษารายละเอียด

2. การให้บริการ ให้คำปรึกษา (Counseling Service) หมายถึง กระบวนการทั้งหมดในการช่วยเหลือบุคคลที่มีปัญหา หรือความต้องการต่าง ๆ ให้บรรลุจุดหมายที่เขาปรารถนา บริการให้คำปรึกษาคือหัวใจสำคัญของการแนะแนว (Counseling is the Heart of the Guidance Program) การให้คำปรึกษาในด้านการศึกษาและอาชีพแก่นักเรียนของครูมีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อในสถาบันที่สูงขึ้น

2.6.4 ผลสัมฤทธิ์

Husen and Posthwaite (อ้างถึงใน นุชนาฏ วรยศศรี, 2544 : 1) ให้ความเห็นว่า ผลสัมฤทธิ์เป็นคำที่มีความหมายกว้าง ซึ่งพอประมวลได้ว่าเป็นผลสะท้อนของความรอบรู้ และการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดในระหว่างที่ทักษะและความรู้กำลังพัฒนา

Good (1973 : 7) กล่าวว่า ivo ผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หมายถึง ความสำเร็จ ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะหรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่าง ๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการสอน หรือทั้งสองอย่างรวมกัน ซึ่งได้มาจากกระบวนการใดกระบวนการหนึ่ง เช่น การสังเกต การตรวจนับ การตรวจสอบด้วยข้อสอบ ซึ่งต้องอาศัยวิธีการที่ซับซ้อน

2.6.4 หลักสูตร

Good (1973 : 4) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร 3 ด้าน คือ

1. หลักสูตร คือ กลุ่มของรายวิชาและประสบการณ์ที่โรงเรียนกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียน
2. หลักสูตร คือ โครงการศึกษาที่โรงเรียนวางไว้กว้าง ๆ เพื่อจัดสอนให้เด็กแต่ละชั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 3. หลักสูตร คือ ลำดับของวิชาที่ต้องเรียนเพื่อให้สำเร็จการศึกษา
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Saylor and Alexander (1959 : 4) ให้ความหมายว่า หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งปวงที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ และพัฒนาตนเองไปในทางที่โรงเรียนกำหนด

Taba (อ้างถึงในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี. 2540 : 49-51) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตร คือ แผนการสอนที่จัดขึ้นเพื่อให้ นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้

Smith and Shores (อ้างถึงในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี. 2540 : 49-51) ให้ความหมายของหลักสูตรว่าเป็นลำดับของประสบการณ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งจัดขึ้นในโรงเรียนเพื่อวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนให้คิด และกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง

เปรี๊ยะ กิจรัตน์ (2534 : 13) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 2 อย่าง คือ

1. หลักสูตรความหมายอย่างแคบ คือหมายถึง รายวิชาต่าง ๆ ที่เด็กจะต้องเรียน ไปตามลำดับขั้นระหว่างอยู่ในโรงเรียน
2. หลักสูตรความหมายอย่างกว้าง คือ มวลประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน รวมถึงกิจกรรมการเรียน กิจกรรมนอกหลักสูตร สิ่งที่น่าสนใจให้เด็กได้รับวิถีทางต่าง ๆ เพื่อนำเด็กไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษา

วิชัย แหวนเพชร (2530 : 132) ได้สรุปความหมายของหลักสูตรเอาไว้ว่า หลักสูตรคือ มวลประสบการณ์ รวมทั้งกระบวนการทั้งหมด ที่จัดให้ผู้เรียนได้เรียนผ่านกระบวนการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ (Cognitive) ทักษะ (Psychomotor) และเจตคติ (Attitude) ให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.6 เจตคติ (Attitude)

เจตคติ เป็นความรู้สึกรู้สึกของบุคคลที่แสดงออกในทางบวกหรือทางลบ การเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยส่วนความพึงพอใจนั้น เป็นผลสืบเนื่องมาจากเจตคติในหลายประการของบุคคลนั้นที่มีต่อสภาพแวดล้อมที่ตนเข้าเกี่ยวข้องสัมพันธ์ เป็นการแสดงท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลที่แสดงออกมาในทางบวกหรือทางลบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย อันเกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ

2.6.1 ความหมายของเจตคติ

“เจตคติ” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Attitude” คำที่ใช้ในความหมายเดียวกัน คือ ทศนคติ ท่าที หรือความคิดเห็น ซึ่งมีนักจิตวิทยาและนักการศึกษา ได้ให้ความหมายของ “เจตคติ” ไว้ดังนี้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 3) ได้ให้ความหมายของ “เจตคติ” ว่าเป็นความคิดเห็นที่มี

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พัชนี วรกวิน (2526 : 78) ให้ความหมายของ “เจตคติ” ว่าเป็นความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ หรือแนวโน้มที่พร้อมจะกระทำต่อสิ่งแวดล้อมโดยการตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

สุชาติ ประสพธิรัฐสินธุ์ และคณะ (2529 : 101) ให้ความหมายของ “เจตคติ” ว่าหมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งแสดงออกให้เห็น ได้จากคำพูดหรือพฤติกรรมและ คนแต่ละคนมีเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาน้อยแตกต่างกัน เจตคติแม้จะเป็นนามธรรมแต่ก็เป็นสิ่งที่ เป็นจริงสำหรับบุคคลที่มีเจตคตินั้นๆ

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2531 : 112) อธิบายว่าความหมายของ “เจตคติ” หมายถึง กิริยา ท่าที่รวมๆ ของบุคคลที่เกิดจากความพร้อม หรือความโน้มเอียงของจิตใจซึ่งแสดงออกต่อสิ่งเร้าหนึ่งๆ โดยแสดงออกมาในทางสนับสนุน ซึ่งมีความรู้สึกเห็นดีเห็นชอบต่อสิ่งเร้านั้น หรือในทางต่อต้าน ซึ่ง มีความรู้สึกไม่เห็นดีเห็นชอบต่อสิ่งเร้านั้น

Thurstone (1967 : 73) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า “เจตคติ” เป็นการแสดงออกทางด้านผลรวม ของความโน้มเอียงหรือความรู้สึก ความมีอคติ หรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นอยู่ในใจก่อนความคิด ความ กลัว การลงความเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

Allport (1968 : 271-272) ได้อธิบายความหมายของเจตคติไว้ดังนี้

1. เป็นภาวะของจิตประสาท ซึ่งอาจแสดงให้เห็นได้ทางพฤติกรรม เช่น โกรธ เกลียด รัก เป็นต้น
2. เป็นความพร้อมที่จะตอบสนอง กล่าวคือพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้นตามลักษณะ ของเจตคติที่เกิดขึ้น
3. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นระบบ เป็นกลุ่มและจัดระเบียบได้ในตัวเอง คือ เมื่อเกิดเจตคติต่อสิ่ง ใดแล้วจะเกิดขึ้นต่อเนื่องกัน
4. เป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์ โดยที่ประสบการณ์จะมีส่วนช่วยในการสร้างเจตคติ
5. เป็นพลังสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก

Good (1973 : 48) ได้ให้คำจำกัดความว่า “เจตคติ” คือ ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะ ใดลักษณะหนึ่งที่จะสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่างของบุคคล หรือสิ่งใดๆ เช่น รัก เกลียด หรือกลัว หรือไม่พอใจมาน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้นๆ

ดังนั้นสรุปได้ว่า “เจตคติ” คือลักษณะทางจิตใจของบุคคล ที่เกิดจากการเรียนรู้และ ประสบการณ์จากสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมให้ปรากฏออกมาตาม ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามความคิดของตนต่อบุคคล เหตุการณ์ วัตถุ หรือสถานที่ใน ลักษณะพึงพอใจและไม่พึงพอใจก็ได้ และพร้อมที่จะแสดงออกมาเป็นความคิดเห็น โดยเจตคติเป็น สิ่งที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สังเกตและประเมินได้จากคำพูดและพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.2 องค์ประกอบของเจตคติ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2524 : 81) ได้สรุปองค์ประกอบของเจตคติไว้ดังนี้

1. ความนึกคิด (cognitive) เป็นส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ทั้งในส่วนที่ชอบและไม่ชอบ

2. ความรู้สึก (feeling) เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์และเกี่ยวเนื่องกับสิ่งต่างๆ เป็นความรู้สึก รัก ชอบ หลง เกลียด อิจฉา ริษยา ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของคนนั้นเป็นลักษณะที่เป็นค่านิยมของแต่ละคนด้วย

3. แนวโน้มการกระทำ (action tendency) เป็นส่วนที่รวมถึงการแสดงออกของพฤติกรรมตามความนึกคิดและความรู้สึกของบุคคล

ซึ่งตรงกับ พรพิมล วรวิมลพิสุทธิพงศ์ (อ้างถึงใน สุมณฑา แสงทิพย์. 2539 : 17) อธิบายเกี่ยวกับเรื่องนี้สรุปได้ว่า

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ (cognitive component or beliefs) เป็นความเข้าใจ รวมทั้งความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่บุคคลมีเจตคติ บุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งนั้นๆ ไม่ได้เลย ถ้าไม่มีความรู้หรือความเชื่อต่อสิ่งนั้น อารมณ์และการแสดงออกของบุคคลจะเกิดจากการโน้มนำของความเชื่อ ซึ่งความเชื่อเกิดขึ้นได้จากประสบการณ์เฉพาะตัว เกิดจากการได้รับคำบอกเล่าจากผู้อื่นและเกิดจากความต้องการของบุคคลที่อยากจะมี ความเชื่ออย่างนั้นๆ

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (affective component) เป็นการแสดงความรู้สึก หรืออารมณ์ต่อสิ่งที่บุคคลมีเจตคติ ความเชื่อ ประสบการณ์ จะผลักดันให้บุคคลมีความรู้สึกหรืออารมณ์ต่อสิ่งที่เขามีเจตคติ องค์ประกอบทางด้านความรู้สึกนี้สามารถประเมินได้จากความรู้สึกของบุคคล จากไม่ชอบที่สุดไปถึงชอบที่สุด

3. องค์ประกอบทางด้านความพร้อมที่จะแสดงออก (behavioral component or actions) เป็นความพร้อมที่จะแสดงออกต่อสิ่งที่บุคคลมีเจตคติ ความเชื่อ และความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ซึ่งจะอยู่ในรูปของการยอมรับหรือปฏิเสธ

Robbin (1993 : 177) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติไว้ 3 ประการคือ

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิพิสัย (cognitive component) ได้แก่ ความเชื่อถือ ความรู้ หรือความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2. องค์ประกอบทางด้านจิตพิสัย (affective component) คือ ส่วนที่แสดงอารมณ์ หรือความรู้สึกซึ่งจะมีผลต่อการแสดงออกของบุคคลนั้น

3. องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (behavior component) คือ ความตั้งใจที่จะแสดงออกในทางหนึ่งต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารจากที่กล่าวถึงข้างต้นสรุปได้ว่า บุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งใดๆ สืบเนื่องมาจากการที่บุคคลนั้นไม่ได้รับการได้รับข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วสามารถสรุปเป็นความคิด ความเข้าใจ ก่อให้เกิดเป็น

ลักษณะทางอารมณ์ เป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเป็นในทางบวกหรือลบ ก็แล้วแต่ว่าเขาได้รับข้อมูลความรู้มาอย่างไร และองค์ประกอบทั้งสองดังกล่าวก่อให้เกิดความพร้อมในการที่จะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งที่หมายของเจตคติ แสดงให้เห็นว่า เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคลด้วย

2.6.3 ที่มาของการเกิดเจตคติ

ชม ภูมิภาค (2523 : 108-110) กล่าวว่า เจตคตินั้นเกิดได้จากการเรียนรู้ และโดยมากก็เป็น การเรียนรู้ทางสังคม (Social learning) ดังนั้นแหล่งกำเนิดของเจตคติจึงมีหลายทาง อาทิเช่น

1. ประสบการณ์เฉพาะ เมื่อคนเราได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด อาจมีลักษณะในรูปแบบที่ผู้ได้รับความรู้สึกว่าได้รับรางวัลหรือถูกลงโทษ ประสบการณ์ที่ผู้ประสบเกิดความรู้สึกพอใจย่อมจะก่อให้เกิดเจตคติต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าเป็นประสบการณ์ที่ไม่พึงพอใจก็ย่อมจะเกิดเจตคติที่ไม่ดี
2. การสอน การสอนอาจจะเป็นทั้งแบบที่เป็นแบบแผนหรือไม่เป็นแบบแผนก็ได้ ซึ่งเราได้รับจากคนอื่น องค์การที่ทำหน้าที่สอนเรามีมากมาย อาทิเช่น บ้าน โรงเรียน วัด สื่อมวลชนต่าง ๆ เรามักได้รับเจตคติที่สังคมมีอยู่และนำมาขยายตามแต่ประสบการณ์ของเรา การสอนที่ไม่เป็นแบบแผนนั้นส่วนใหญ่เริ่มจากครอบครัว ตั้งแต่เด็ก ๆ มาแล้วพ่อแม่พี่น้องมักจะบอกเราว่าสิ่งนั้นไม่ดี สิ่งนี้ไม่ดี หรือใครทำอะไร มีความสำคัญอย่างไร การสอนส่วนมากเป็นแบบยึดทะนาน และมักได้ผลดีผลเสียด้วยในการปลูกฝังเจตคติ
3. ตัวอย่าง เจตคติบางอย่างเกิดขึ้นจากการเลียนแบบ ในสถานการณ์ต่างๆ เราเห็นคนอื่นประพฤติ เราแปลงพฤติกรรมของคนอื่นออกมาเป็นรูปเจตคติ ถ้าเราชอบรับนับถือหรือเคารพคนนั้น เราก็มักจะยอมรับแนวคิดของเขาตามที่เรารู้เข้าใจ เช่น เด็กชายแดงเห็นบิดาดูรายการกีฬาทางโทรทัศน์เป็นประจำ เขาก็จะเปลือยความออกมาว่า กีฬานั้นเป็นเรื่องน่าสนใจและมีความสำคัญที่จะต้องดู หรือเขาเห็นพ่อแม่สนใจให้การระมัดระวังต่อชุดรับแขกในบ้านมากกว่าของที่อยู่ในสนามหญ้าหลังบ้าน เขาก็จะเกิดความรู้สึกว่าของในบ้านนั้นต้องระมัดระวังรักษาเป็นพิเศษ ซึ่งการเลียนแบบพ่อแม่ไม่จำเป็นต้องพูดอะไรเลย เด็กมักจะเฝ้าสังเกตการปฏิบัติของพ่อแม่ต่อบุคคลอื่นอย่างถี่ถ้วน จะเรียนว่าใครควรคบ ใครควรนับถือ ใครไม่ควรนับถือ
4. ปัจจัยที่เกี่ยวกับสถาบัน ปัจจัยทางสถาบันมีอยู่เป็นอันมากที่มีส่วนสร้างสนับสนุนเจตคติของเรา ตัวอย่างเช่น การปฏิบัติตนในวัด ในโบสถ์ การแต่งกายของคนในสถานการณ์ทางสังคมต่าง ๆ เป็นสิ่งให้แนวเจตคติของคนเราเป็นอันมาก

เจตคติไม่ใช่สิ่งที่ได้ติดตัวมาแต่กำเนิด เจตคติเกิดมาจากการที่บุคคลได้ปะทะ สัมผัสกับสิ่งแวดล้อม นั่นก็คือ เจตคติเกิดเนื่องมาจากประสบการณ์หรือการเรียนรู้ ซึ่ง ปราณี รามสูตร (2528 :

187-188) กล่าวสรุปไว้ว่าเจตคติของบุคคลเกิดได้จากสิ่งต่อไปนี้ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

1. การอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กหรือวัยต้นๆ ของชีวิต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การศึกษาเล่าเรียน
3. ประสบการณ์ครั้งแรกๆ ในสิ่งหนึ่งของบุคคล
4. วัฒนธรรมภายในสังคม เช่น ความเชื่อทางศาสนา แนวคิดหรือหลักในการดำรงชีวิตของสังคมนั้น ๆ การให้คุณค่าต่อสิ่งต่างๆ ฯลฯ
5. รับการถ่ายทอดมาจากบุคคลอื่น หรือจากสังคมที่บุคคลนั้นๆ เข้าไปเป็นสมาชิกอยู่
6. สื่อมวลชนต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ เป็นต้น

นอกจากจะขึ้นกับอิทธิพลต่างๆ ดังกล่าวมาแล้ว ยังขึ้นกับลักษณะส่วนตัวหรือบุคลิกภาพของผู้นั้นเองด้วย คือ ถ้าเป็นคนที่คล้อยตามคนอื่นโดยง่าย ไม่เป็นตัวของตัวเอง สิ่งแวดล้อมก็ย่อมมีอิทธิพลต่อเจตคติของเขามาก แต่ถ้าไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของใคร เอาแต่ใจตัวเองมา เป็นตัวของตัวเองมาก สิ่งแวดล้อมก็มีอิทธิพลต่อเจตคติของเขาน้อย คือ เจตคติของเขามักโน้มเอียงไปตามความคิดเห็นดั้งเดิมของตัวเอง เช่น ถ้าเป็นคนมองโลกในแง่ดี ชอบผูกไมตรีกับคนทั่วไปก็มักจะมีเจตคติในทางที่ดีกับเพื่อน หรือกับบุคคลที่อยู่รอบข้าง เป็นต้น

Foster (1952 : 78) ได้กล่าวว่า การเกิดเจตคติขึ้นอยู่กับสาเหตุ 2 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีกับสิ่งของบุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่างๆ หรือสถานการณ์ เจตคติจึงเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็นคุ้นเคย ซึ่งถือได้ว่าเป็นประสบการณ์โดยตรงและการได้ยินได้ฟัง ได้เห็นรูปภาพ หรือได้อ่านข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องนั้น แต่ไม่ได้พบเห็น ไม่ได้ทดลองกับของจริงด้วยตัวเอง ซึ่งถือว่าเป็นประสบการณ์โดยอ้อม ดังนั้นบุคคลจะไม่มีเจตคติต่อสิ่งที่เขาไม่มีประสบการณ์ ทั้งทางตรงและทางอ้อมเลย

2. ระบบค่านิยมและการตัดสินใจตามค่านิยม เนื่องจากชนแต่ละกลุ่มมีค่านิยมและการตัดสินใจตามค่านิยมไม่เหมือนกัน ดังนั้นกลุ่มชนแต่ละกลุ่มจึงอาจจะมีเจตคติต่อสิ่งเดียวกันแตกต่างกันได้ การที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดจะมีเจตคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งหนึ่ง หรือมีความรู้ถึงสิ่งนั้นถูกสิ่งนั้นผิด ย่อมขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม ค่านิยม หรือมาตรฐานของกลุ่มที่บุคคลนั้นใช้ชีวิตร่วมกันอยู่ เพราะเมื่อบุคคลแต่ละคนอยู่ในสังคม ย่อมได้เห็นตัวอย่างการกระทำต่างๆ จากสังคม เช่น สิ่งที่สั่งสอนอบรมถ่ายทอดกันทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ นอกจากจะเป็นแนวปฏิบัติให้แก่คนในสังคมนั้นๆ แล้วยังมีระบบการให้รางวัลและการลงโทษอยู่ด้วย

Lindgren (1976 : 80-83) ศึกษาพบว่า พฤติกรรมที่แสดงออกมา เกิดจากการที่เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ดังนั้นครอบครัวจึงมีส่วนในการเกิดเจตคติอีกด้วย เช่น หลักในการดำเนินชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Nancy Bayley, Jerome Kagan และ Marion Freeman (1976 : 81) พบว่า การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวมีผลต่อพฤติกรรมและเจตคติของเด็กไม่ว่าจะเป็นการเลี้ยงแบบประชาธิปไตย หรือการเลี้ยงดูแบบเข้มงวด

เอกสารนี้เป็นเอกสารสรุปได้ว่า เจตคติของบุคคลจึงเกิดขึ้นจากการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่เขาอยู่ ความรู้สึกไม่ว่ากรณีและข่าวสารต่างๆ จากบุคคลและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการสร้างเจตคติเฉพาะตัว และจากการที่

บุคคลมีการติดต่อสัมพันธ์กับกลุ่มต่างๆ ทางสังคม ความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดๆ นั้นทำให้บุคคลต้องเรียนรู้ถึงการสร้างเจตคติบางอย่างให้เหมือนกลุ่มที่ตนอยู่ ซึ่งต่อมาเจตคติที่ได้จากกลุ่มอาจกลายมาเป็นเจตคติเฉพาะตัว

2.6.4 ลักษณะของเจตคติ

วินิข บรรจง (2515 : 13-14) กล่าวถึงลักษณะของเจตคติที่สำคัญๆ ดังนี้ เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ของคน หาใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด เมื่อเด็กเกิดการเรียนรู้จะมีความรู้สึกและมีความคิดเห็นต่อสิ่งที่เรียนรู้นั้น เจตคติเป็นสภาพทางจิตที่มีอิทธิพลต่อการคิด และการกระทำของบุคคลเป็นอันมาก เพราะมันจะเป็นส่วนประกอบที่กำหนดแนวทางได้ว่าคนประสบสิ่งใดแล้ว คนๆ นั้นจะมีท่าทีต่อสิ่งนั้นอันจำกัด เจตคติเป็นสภาพทางจิตใจที่มีความถาวรพอสมควร มิฉะนั้นแล้วมันคงไม่สามารถกำหนดท่าทีของคนได้เป็นประจำ เจตคติเป็นสิ่งที่มิมีอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำของบุคคลเป็นอันมาก ถ้าเรามีเจตคติที่มั่นคงต่อสิ่งใดแล้ว เรามักมีแนวความคิดวนเวียนไปตามเจตคติของเรา บางครั้งมีอิทธิพลมากขนาดที่ทำให้คนไม่ยอมรับข้อเท็จจริงบางอย่างที่ขัดกับเจตคติของตนด้วย

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2527 : 66-67) กล่าวถึงลักษณะของเจตคติ สรุปได้ดังนี้

1. เจตคติเป็นความรู้สึกทางจิตใจที่มีต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่ง
2. เจตคติเป็นผลที่ขึ้นอยู่กับบุคคลประเมินผลสิ่งเร้าแล้วแปรเปลี่ยนมาเป็นความรู้สึกภายในที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจที่จะแสดงพฤติกรรม
3. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้มากกว่าเป็นสิ่งที่กำหนดขึ้นเองหรือมีมาตั้งแต่กำเนิด
4. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วมีลักษณะคงที่และเปลี่ยนแปลงได้ยาก แต่เมื่อการเรียนรู้หรือประสบการณ์เปลี่ยนไปเจตคติด่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย
5. เจตคติของบุคคลแปรค่าได้ทั้งคุณภาพและความเข้ม โดยจะครอบคลุมช่วงของเจตคตินั้น นั่นคือทางบวก (Positive) ทางลบ (Negative) หรือเป็นกลาง (Neutral)

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530 : 185-188) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะสำคัญๆ ของเจตคติไว้สรุปได้ดังนี้

1. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ ไม่ได้มีติดตัวมาแต่กำเนิด เมื่อเด็กเกิด การเรียนรู้จะมีความรู้สึกและมีความคิดเห็นต่อสิ่งที่เรียนรู้นั้นได้ นั่นคือการเกิดเจตคติ
2. เจตคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ ความชอบหรือความเกลียดในเรื่องใดไม่ใช่ว่าจะต้องเป็นไปเช่นนั้นตลอดไป แต่อาจเปลี่ยนแปลงตรงกันข้ามก็ได้ถ้าสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป
3. เจตคติเป็นตัวกำหนดพฤติกรรม ทำให้ทราบได้ว่าบุคคลใดมีเจตคติต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งในเชิงบวกหรือเชิงลบ โดยสังเกตจากพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออกด้วยการกระทำ คำพูด หรือลักษณะสีหน้าท่าทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เจตคติเป็นสิ่งที่ซับซ้อน มีที่มาสลับซับซ้อน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น ประสบการณ์ การเรียนรู้ ความรู้สึก ความคิดเห็น อารมณ์ สิ่งแวดล้อม เป็นต้น เจตคติจึงผันแปรได้ตามการเปลี่ยนแปลงของสิ่งเหล่านี้

5. เจตคติเกิดจากการเลียนแบบ สามารถถ่ายทอดไปยังบุคคลอื่นได้ บุคคลย่อมคล้อยตามผู้ที่ตนเคารพรัก พอใจ หรือศรัทธา ทำให้เกิดความนิยมชมชอบในพฤติกรรมของบุคคลนั้น และเลียนแบบพฤติกรรมนั้น

6. เจตคติมีทิศทางและความเข้ม เจตคติมี 2 ทิศทาง ได้แก่ เชิงบวก คือ เห็นด้วย หรือสนับสนุน เชิงลบคือต่อต้าน ไม่เห็นด้วย ส่วนความเข้มของเจตคติคือปริมาณความมากน้อยของความรู้สึก เช่นเห็นด้วยอย่างยิ่งแสดงว่าเจตคตินั้นมีความเข้มสูง ถ้าเห็นด้วยเล็กน้อยแสดงว่าเจตคติมีความเข้มต่ำ

7. เจตคติอาจเกิดขึ้นจากความมีจิตสำนึก หรือไร้จิตสำนึกก็ได้ กล่าวคือ ถ้าเจตคติเกิดขึ้นจากการที่บุคคลได้มีการคิดพิจารณาวิเคราะห์หาเหตุผลจนแน่ใจว่าผิดหรือควรหรือไม่ควร ดีหรือไม่ดี ประการใดถือว่าเป็นเจตคติที่เกิดจากการมีจิตสำนึก แต่ถ้าเจตคติที่เกิดขึ้นโดยไม่มีการคิดพิจารณาและไตร่ตรองถือว่าเป็นเจตคติที่เกิดจากจิตไร้สำนึก

8. เจตคติเป็นสิ่งที่มีความคงทนพอควร เจตคติบางอย่างเกิดขึ้นแล้วเปลี่ยนแปลงได้ยาก โดยเฉพาะเจตคติที่เกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ที่ยาวนาน

9. เจตคติของบุคคลแต่ละคนต่อสิ่งเดียวกันย่อมแตกต่างกันได้ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล

2.6.5 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

ไพบูลย์ อินทวิชา (2517 : 17) กล่าวว่าบุคคลจะเปลี่ยนแปลงเจตคติได้โดยวิธีการต่างๆ 4 ประการ คือ

1. โดยอาศัยแรงจูงใจ
2. โดยอาศัยเทคนิคอันเหมาะสม
3. โดยอาศัยการกระทำหรือการปฏิบัติจริง
4. โดยอาศัยหลักการแห่งเหตุผล

สอดคล้องกับ David (1968 : 200-202) ที่ได้กล่าวถึงเจตคติจะเปลี่ยนแปลงได้ 4 ประการ คือ

1. เมื่อได้รับการจูงใจ
2. เมื่อเกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์โดยตรง
3. เมื่อบุคคลได้รับความรู้เพิ่มขึ้น และยอมรับในคุณสมบัติ หรือสถานการณ์ของสิ่งนั้น
4. เมื่อได้มีการกระทำและการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชม ภูมิภาค (2523 : 111-112) พุทธถึงปัจจัยที่จะช่วยให้เจตคติเปลี่ยนแปลงไปได้นั้นก็มีหลายอย่างเช่นกัน อาทิเช่น

1. ความกดดันของกลุ่ม

หากกลุ่มจะสามารถให้รางวัลหรือลงโทษได้ ก็ย่อมจะมีแรงกดดันมากในการที่จะกดดันทิศทางเจตคติของเรา สิ่งช่วยที่เป็นรางวัลนั้น ได้แก่ ความเป็นผู้ที่มีความรู้จกมาก การเลื่อนตำแหน่งงาน สัญลักษณ์ของการยอมรับนับถือ เป็นต้น ส่วนสิ่งช่วยที่เป็นการลงโทษก็เช่น การเสียเพื่อนฝูง เสียชื่อเสียง เสียตำแหน่ง เป็นต้น ยิ่งเรามีความผิดปกติไปจากกลุ่มเท่าใด แรงบีบบังคับของหมู่ก็ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น ยิ่งเราต้องการเป็นสมาชิกของหมู่เท่าใด แรงบีบบังคับของหมู่ก็ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น หรือยิ่งหมู่กลุ่มต้องการเรามากเท่าใด กลุ่มก็ยิ่งต้องการให้เราปฏิบัติตามมาตรฐานของกลุ่มเท่านั้น กลุ่มที่มีเกียรติศักดิ์หรือศักดิ์ศรีต่ำในหมู่ อาจจะกระทำผิดไปบ้าง แต่ยังมีตำแหน่งสูงหรือศักดิ์ศรีสูงแล้ว กระทำผิดมาตรฐานเพียงนิดเดียว แรงกดดันของหมู่ก็เกิดขึ้นทันทีเพื่อให้ปฏิบัติอยู่ในแนว

นอกจากนี้ การที่แรงกดดันของกลุ่มจะมีมากก็คือ การที่ไม่มีมาตรฐานอื่นที่จะปฏิบัติ หรือมีน้อยทางที่จะเลือก หรือเราไม่มีความรู้มากมายนักในเรื่องนั้น

บุคคลมักจะเปลี่ยนความคิดเห็นหรือเจตคติ หากกลุ่มของเขาที่เขาอาศัยอยู่นั้นเปลี่ยนแปลงไป ตัวอย่างเช่น กรรมกร แรกๆ อาจไม่สนใจการรวมกันเข้าเป็นสมาคม แต่ต่อมาหากรู้ว่าคนอื่นๆ ในกลุ่มรับความคิดเห็น เขาก็อาจเปลี่ยนความคิด ยิ่งกลุ่มมีความเป็นเอกภาพเท่าใด แรงกดดันของกลุ่มที่มีต่อบุคคลย่อมมีมากเท่านั้น และยังสถานการณ์นั้นมีความคลุมเครือเท่าใด แรงกดดันของกลุ่มยังมีผลเท่านั้น เรื่องอำนาจความกดดันของกลุ่มอันมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงนั้นอาจเป็นไปใน 4 กรณี คือ

- 1) เราอาจปฏิเสธบรรทัดฐานของกลุ่มและยึดมั่นในเจตคติของเรา และเราอาจจะก้าวร้าวยิ่งขึ้น หากเราเชื่อว่ากลุ่มไม่มีผลบีบบังคับเรามากนัก หรือเรามีความภักดีต่อกลุ่มอื่นมากกว่า
- 2) เราอาจจะไม่เปลี่ยนเจตคติของเราแต่เราปฏิบัติตามกลุ่ม เพราะเหตุผลภายนอกอย่างอื่น โดยถือว่าเป็นส่วนตัวแล้วเราไม่เห็นด้วย แต่ส่วนรวมทำเช่นนั้นเราก็ปฏิบัติตาม
- 3) เราอาจยอมรับบรรทัดฐานของกลุ่มเพียงผิวเผิน ภายในส่วนลึกของจิตใจเราไม่ยอมเปลี่ยน แต่พอเราออกไปอยู่กลุ่มอื่น เราจะเห็นได้ว่าเราเปลี่ยนไปเป็นอย่างอื่น
- 4) เราอาจจะนำเอาบางส่วนของบรรทัดฐานของกลุ่มมาผนวกเข้ากับความเชื่อถือของเรา ปฏิเสธบางส่วน

2. ประสบการณ์ที่น่าพึงพอใจหรือไม่น่าพึงพอใจ

เราอาจจะเปลี่ยนเจตคติไปได้เมื่อเราได้รับประสบการณ์ที่น่าพอใจหรือไม่น่าพอใจ ตัวอย่างเช่น นายแดงเข้าทำงานบริษัทแห่งหนึ่งเพราะเขาเชื่อว่าจะมีความก้าวหน้า แต่ปรากฏว่าหัวหน้าของเขาเป็นคนขี้ฉ้อฉล เมื่อเขาเกิดเสนอความคิดเห็นดีๆ เพื่อปฏิบัติ หัวหน้าอาจจะเห็นว่าการเสนอแนะของเขาเช่นนั้นทำให้ฐานะของหัวหน้าชั้นคลอน นอกจากนั้นยังทราบอีกว่าเพื่อนร่วมงาน

ของเขาไปฟ้องเขาต่อหัวหน้าบ่อยๆ เขาจึงอาจเปลี่ยนเจตคติเป็นอีกแบบหนึ่งคือ มองไม่เห็นความก้าวหน้ากับบริษัทนี้ เช่นนี้เป็นต้น

3. อิทธิพลของผู้มีชื่อเสียง

บุคคลผู้มีชื่อเสียงในความหมายนี้อาจจะเป็นเพื่อนซึ่งเรานับถือความคิดของเขา หรืออาจจะเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านพิเศษต่างๆ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดในเรื่องนี้ก็คือ การโฆษณา ซึ่งมักจะใช้คนมีชื่อเสียงเข้าไปยุ่งเกี่ยว เช่น ดาราภาพยนตร์คนนั้นใช้สบู่นั้นๆ อย่างนี้ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช (2531 : 431-432) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงเจตคติไว้ 3 กลุ่มด้วยกัน คือ

1. กลุ่มทฤษฎีการเรียนรู้ (learning theories) ซึ่งมีหลักการสำคัญอยู่ที่การวางเงื่อนไขและการเสริมแรง (Conditioning and reinforcement) ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญขององค์ประกอบหนึ่งในการสร้างและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

2. กลุ่มทฤษฎีทางกระบวนการรู้คิด (Theories of Cognitive Processes) เมื่อเจตคติถูกมองว่าเป็นผลของข้อมูลที่ผ่านมากระบวนการรับรู้ กระบวนการปรับและกระบวนการตัดสินใจของคน ฉะนั้นจึงมีตัวแปรการศึกษามากมายซึ่งได้จากแนวคิดทฤษฎีในกลุ่มนี้ เช่น ทฤษฎีความสมดุลของไฮเดอร์ (Heider's Balance Theory) ทฤษฎีความเหมาะสมลงรอยกันของออสกู๊ดและแทนเนบอม (Osgood and Tannanbaum's Congruity Theory) และทฤษฎีความไม่สอดคล้องกันของเฟสทินเจอร์ (Festinger's Cognitive Dissonance Theory) ฯลฯ เป็นต้น

3. กลุ่มทฤษฎีทางบุคลิกภาพ ในฐานะที่เจตคติเป็นองค์การรวมของความคิด อารมณ์ และความรู้สึกที่มีต่อบางสิ่ง อีกทั้งยังมีลักษณะคงที่พอสมควร เจตคติจึงเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ ภายใต้กรอบนี้ เจตคติของบุคคลจะพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปตามบทบาทที่เขาเล่น การศึกษาถึงการปรับเปลี่ยนเจตคติโดยการปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพ หรือในทางกลับกันก็ตาม ล้วนเป็นการศึกษาที่มีรากมาจากทฤษฎีทางบุคลิกภาพทั้งสิ้น

2.1.6 การวัดเจตคติ

เจตคติเป็นความโน้มเอียงของการตอบสนองทางด้านความรู้สึกของบุคคล ซึ่งจัดว่าเป็นพฤติกรรมภายในมีลักษณะที่เป็นนามธรรม เป็นการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนมาก ซึ่งเป็นการยากที่จะวัดเจตคติโดยตรง แต่สามารถวัดทางอ้อมได้โดยวัดจากความคิดเห็นของบุคคลและใช้ความคิดเห็นเป็นเครื่องชี้หรือเป็นตัวกลางในการวัดเจตคติ

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ (2529 : 108) ได้กล่าวถึง การวัดเจตคติว่าทำได้หลายวิธี คือ บางวิธีเน้นความเป็นมิติเดียวกันมากกว่าวิธีอื่น บางวิธีเน้นทางการกำหนดช่วงคะแนนเท่ากัน บางวิธีเน้นความสามารถในการสร้างทฤษฎีใหม่ได้ ซึ่งแต่ละวิธีจะมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ผู้วิจัยสามารถที่จะเลือกตัดสินใจใช้วิธีวัดแบบใดแบบหนึ่งหรือหลายแบบก็ได้ แต่ที่นิยมกัน ได้แก่ การวัดของลิเคิร์ท

(Likert) เทอส์โตน (Thurstone) และกัทแมน (Guthman) ตามลำดับ มาตรการวัดเจตคติแบบลิเคิร์ต วัดโดยใช้ข้อความเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง สอบถามความคิดเห็นของบุคคล ที่มีต่อเรื่องนั้นแล้วให้บุคคลนั้นแสดงความรู้สึกต่อข้อความดังกล่าว การตอบสนองข้อความนั้นอาจเป็นได้ทั้งเห็นด้วย หรือพอใจ (favorable) หรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น (unfavorable) หรือแสดงความไม่แน่ใจ (uncertain) กับข้อความนั้น มีวิธีการสร้างข้อความโดยเขียนข้อความเกี่ยวกับคุณลักษณะของเรื่องที่จะสอบถามให้ครอบคลุมลักษณะที่สำคัญให้ครบถ้วนทุกแง่มุม โดยให้มีข้อความที่แสดงคุณค่าทั้งทางด้านบวกและด้านลบ กำหนดระดับ (scale) ของการตอบสนองในแต่ละข้อความที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly agree) เห็นด้วย (Agree) ไม่แน่ใจ (Uncertain) ไม่เห็นด้วย (Disagree) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly disagree)

ให้ผู้ตอบอ่านข้อความที่กำหนดขึ้นในแต่ละข้อ แล้วแสดงความรู้สึกว่าเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น มากน้อยเพียงใดหรือในระดับใด หรืออีกนัยหนึ่งให้พิจารณาว่าแต่ละข้อความนั้นกล่าวถึงเรื่องต่างๆ ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบระดับใด ในระดับการให้คะแนนของเจตคติตามวิธีการของลิเคิร์ตสามารถให้ได้ 3 วิธี คือ วิธีใช้หลักของคะแนนมาตรฐาน วิธีกำหนดค่าน้ำหนัก และวิธีหาผลรวมน้ำหนักความเบี่ยงเบน ทั้งสามวิธีจะได้น้ำหนักของความเห็นของบุคคลได้สอดคล้องสัมพันธ์กัน ในเชิงปฏิบัตินิยมกำหนดค่าน้ำหนักเป็นค่าประจำระดับของแต่ละระดับความเห็น คือ กำหนด 5-4-3-2-1 หรือแบบ 4-3-2-1-0 แต่ถ้าข้อความใดกล่าวในลักษณะลบ การให้น้ำหนักความเห็นของข้อความนั้นจะให้กลับกันเป็นดังนี้คือ 1-2-3-4-5 หรือ 0-1-2-3-4

เมื่อแต่ละระดับความเห็นแต่ละข้อความ วัดเจตคติมีค่าประจำตายตัว การที่จะหาว่าบุคคลใดมีเจตคติเป็นอย่างไรก็ใช้วิธีรวมน้ำหนักหรือคะแนนจากการตอบทุกข้อความของแต่ละคน ถ้าน้ำหนักรวมจากการตอบข้อความทั้งหมด มีค่าสูงแสดงว่าระดับเจตคติของบุคคลนั้นต่อสิ่งนั้นเป็นในลักษณะพอใจหรือคล้อยตาม แต่ถ้าได้คะแนน หรือน้ำหนักรวมต่ำ แสดงว่าบุคคลนั้นมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น หรือมีความรู้สึกไม่พอใจ หรือคัดค้านในสิ่งนั้น

บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธ์ (2534 : 7-8) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการวัดเจตคติไว้ดังนี้

1. การศึกษาเจตคติเป็นการศึกษาความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลที่มีลักษณะคงเส้นคงวา หรืออย่างน้อยเป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่จะไม่เปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาหนึ่ง ดังนั้นเนื้อหาหรือสิ่งเร้าให้แสดงกิริยาท่าทีออกมาต้องมีโครงสร้างแน่นอน

2. เจตคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง ฉะนั้นการวัดเจตคติจึงเป็นการวัดทางอ้อม จากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือประพฤติปฏิบัติอย่างมีระเบียบแบบแผนคงที่ ไม่ใช่พฤติกรรมโดยตรงของมนุษย์

3. การศึกษาเจตคติของบุคคลนั้นไม่ใช่เป็นการศึกษาแต่เฉพาะทิศทางเจตคติของบุคคล

เท่านั้น แต่ต้องศึกษาถึงระดับความมากน้อยหรือความเข้มของเจตคตินั้นด้วย โดยทั่วไปกำหนดให้เจตคติที่มีทิศทางเป็นเส้นตรงและต่อเนื่องกัน

ค้นหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งที่ต้องพิจารณาในการวัดเจตคติ มีดังนี้

1. เนื้อหา (Content) เนื้อหาหรือสิ่งเร้าเป็นสิ่งที่ต้องทำความเข้าใจเป็นอันดับแรกในการวัดเจตคติ สิ่งเร้าที่จะใช้ไปกระตุ้นให้แสดงกิริยาท่าทีออกมานั้น จะต้องมีโครงสร้างกำหนดแน่นอนเป็นตัวแทนของเจตคติที่ต้องการวัด

2. ทิศทาง (Direction) การวัดเจตคติโดยทั่วไปกำหนดให้เจตคติมีทิศทางเป็นเส้นตรงและต่อเนื่องกันในลักษณะเป็นซ้าย-ขวา หรือบวก-ลบ กล่าวคือ จะมีกิริยาท่าทีเห็นด้วยอย่างยิ่งและลดความเห็นด้วยลงเรื่อยๆ จนถึงมีความรู้สึกเฉยๆ และลดต่อไปเป็นไม่เห็นด้วย และเพิ่มความไม่เห็นด้วยนี้ถือว่าเป็นเส้นตรงเดียวกัน และต่อเนื่องกัน

3. ความเข้ม (Intensity) กิริยาท่าทีหรือความรู้สึกที่แสดงออกต่อสิ่งเร้า นั้น ถือว่ามีปริมาณมากน้อยแตกต่างกัน ถ้าความเข้มสูงไม่ว่าจะไปในทิศทางใดก็ตาม จะมีความรู้สึกหรือกิริยาท่าทีรุนแรงมากกว่าที่มีความเข้มที่เป็นกลาง

Thurstone ให้ความเห็นว่า เจตคติจะวัดโดยตรงไม่ได้แต่จะต้องวัดจากการแสดงออกในรูปความคิดเห็นหรือภาษาพูด ซึ่งอาจจะวัดได้ไม่แน่นอนนัก จึงมีผู้ให้คำแนะนำว่าควรจะวัดเจตคติจากพฤติกรรมที่แสดงออกจริงๆ แต่ก็มีผู้คัดค้านว่าอาจคลาดเคลื่อนได้ เพราะพฤติกรรมของคนเราอาจจะบิดเบือนจากเจตคติที่มีอยู่จริง ดังนั้น Thurstone จึงให้ความเห็นว่า “ทั้งภาษาพูดและพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นเพียงเครื่องชี้เจตคติเท่านั้น ย่อมจะมีความคลาดเคลื่อนตามหลักของการวัดผลบ้าง เขาจึงใช้วิธีวัดเจตคติจากการตอบว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความในแบบวัดเจตคติ แต่จะต้องไม่สรุปเอาว่าบุคคลนั้นจะปฏิบัติตามในข้อที่ตนเองเห็นด้วย”

Scott กล่าวว่า การศึกษาเพื่อสร้างเครื่องมือวัดเจตคติ จำเป็นต้องศึกษาถึงลักษณะของเจตคติดังนี้ คือ

1. ทิศทางของเจตคติ (Direction) เจตคติแสดงออกได้ 2 ทิศทาง คือ

1.1 เจตคติเชิงนิมิต หรือเจตคติทางบวก (Positive) เป็นแนวโน้มเชิงของอารมณ์ไปในทางชอบ คล้อยตามหรือเห็นด้วย

1.2 เจตคติเชิงนิเสธ หรือเจตคติทางลบ (Negative) เป็นความโน้มเอียงทางอารมณ์ในลักษณะไม่พึงพอใจ เกลียดต่อต้านหรือไม่เห็นด้วยกับสิ่งของ วัตถุ หรือสถานการณ์ใดๆ

2. ระดับของเจตคติ (Magnitude) หมายถึง การที่บุคคลแสดงความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น ความรู้สึกอาจมี

2.1 ระดับผิวเผิน จะไม่มีความคงที่ แน่นนอน เปลี่ยนแปรง่าย เป็นเรื่องของความรู้สึกทั่วไปไปความคิดเห็นทั่วไป

2.2 ระดับที่ลุ่มลึก จะคงทนถาวรเปลี่ยนแปลงได้ยาก เป็นเรื่องของความยึดมั่น ถิ่นมั่น

เอกสารคำนิยาม และบุคลิกลักษณะ ทรัพยากรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความเข้มของเจตคติ (Intensity) หมายถึง ปริมาณของความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ความเข้มหรือปริมาณของเจตคติในแต่ละทางนั้น จะปรากฏออกมาในรูปของคะแนนที่ได้จากการใช้เครื่องมือวัด ซึ่งมีความเข้มของเจตคติจะเป็นเครื่องบ่งบอกความเข้มของพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดง ปฏิกริยาต่อสิ่งของและสถานการณ์ต่างๆ ด้วยความรุนแรงหรืออ่อนอ่อนมากน้อยเพียงใด

สรุป จากรายละเอียดข้างต้นนี้นักวิชาการหลายๆท่านได้กล่าวว่า การวัดเจตคติไม่สามารถวัดโดยตรงได้ เพราะเจตคติเป็นการวัดความคิดเห็นต่อสิ่งนั้นๆ ของบุคคลที่มี จึงเป็นการวัดทางอ้อมจาก แนวโน้มของพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก

2.6.7 ประโยชน์ของเจตคติ

ถวิล ชาราโกชน (2526 : 74-75) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับประโยชน์ของเจตคติของนักวิชาการต่างประเทศไว้ 4 ประการ คือ

1. ประโยชน์เกี่ยวกับความรู้ (Knowledge function) กล่าวคือ คนเราจะแสดงหาระดับความสามารถ ความมั่นคง เพื่อที่จะรับรู้หรือได้มาตามจุดมุ่งหมาย
2. ประโยชน์เกี่ยวกับการปรับตัว (Adjustive function) เจตคติจะทำหน้าที่เป็นแรงจูงใจให้บุคคลปรับตัวเพื่อให้บุคคลได้รับความสำเร็จและไปสู่จุดมุ่งหมายที่พึงพอใจ
3. ประโยชน์ในการแสดงออกถึงค่านิยม (Value-defensive function) เป็นการแสดงออกในเรื่องความคิดเห็นของเขาให้บุคคลอื่นเห็นว่าจะต้องมีความสอดคล้องกับค่านิยมของสังคม
4. ประโยชน์ในการป้องกันตัวเอง (Self-defensive function) กล่าวคือ สิ่งแวดล้อมหรือข้อเท็จจริงต่างๆ อาจทำให้เกิดความไม่สบายใจของตนเอง ดังนั้นวิธีป้องกัน คือสร้างเจตคติต่อคนอื่นในทางลบเพื่อความสบายใจของตนเอง

สงวนศรี วิรัชชัย (2527 : 63-64) กล่าวถึงประโยชน์ของเจตคติที่มีต่อบุคคลที่เป็นเจ้าของเจตคติ สรุปได้ดังนี้ การสร้างเจตคติที่ดีต่องานที่จะทำ ช่วยให้ผู้คนนั้นบรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการได้ หรือถ้าบุคคลต้องการให้สมาชิกของกลุ่มที่ตนร่วมอยู่ยอมรับก็จะต้องพัฒนาเจตคติของตนให้สอดคล้องกับปทัสฐาน (norm) ของกลุ่ม การที่บุคคลมีเจตคติต่อผู้อื่น เหตุการณ์ สิ่งแวดล้อมต่างๆ ในสังคม ทำให้บุคคลสามารถประเมิน และตัดสินใจเลือกทางปฏิบัติของตนเองให้เหมาะสมตึงาม เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม จึงนับว่าเป็นการพัฒนาค่านิยม (value) เป็นสื่อ หรือช่องทางในการช่วยให้บุคคลได้พัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้คนและสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว ถ้าไม่มีเจตคติต่อสิ่งใดก็จะไม่ใส่ใจต่อสิ่งนั้น และจะไม่ได้รับความรู้ความเข้าใจต่อสิ่งนั้นซึ่งจะมีผลให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมต่อสิ่งนั้นๆ เช่น บุคคลมีความไม่สบายใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของตน เขาอาจพัฒนาเจตคติของตนไปในอีกทางหนึ่ง เพื่อให้เห็นเรื่องนั้นไปในทางที่ทำให้ลดความรู้สึกไม่สบายใจลงได้

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิตติ ต้นวีระ (2545 : 63-65) ได้ศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวิศวกรรมโยธา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านความมุ่งหมายทางการศึกษา ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ คือ ความต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และความต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น
2. ด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ คือ ความต้องการความรู้และประสบการณ์ และความต้องการส่งเสริมความมั่นใจในวิชาการเพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพ
3. ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ คือ สาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการ และสาขาวิชาที่เปิดสอนสอดคล้องกับลักษณะของงานประจำที่ทำ
4. ด้านบทบาทของสถาบัน ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ คือ สถาบันมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป และสถาบันมีมาตรฐานและความพร้อมในการจัดการศึกษา
5. ด้านทั่ว ๆ ไป ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ คือ เคยเป็นศิษย์เก่าของสถาบันแห่งนี้มาก่อน และบิดา/มารดา/ผู้ปกครองต้องการให้เข้ามาศึกษาต่อ

เบญจมาศ เหมือนสุทธีวงศ์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา ในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยดึงดูดคือ ความชอบของนักศึกษา ชื่อเสียงของโรงเรียน ทำเลที่ตั้งของโรงเรียน การโฆษณาประชาสัมพันธ์ การชักชวนจากศิษย์เก่า และการแนะนำจากครู ตามลำดับ ส่วนปัจจัยสนับสนุน คือ พื้นความรู้เดิม การแนะนำจากเพื่อน การแนะนำจากบิดามารดา และการแนะนำจากญาติพี่น้อง

ลัดดา ปกป้อง (2547 : 61-63) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาเอก ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ของมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการมีความรู้ ประสบการณ์และการพัฒนาตนเอง และความต้องการความก้าวหน้าในหน้าที่การงานของมหาบัณฑิตมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ

เพ็ญศรี สุขไชยะ (2547 : 95-96) ได้ศึกษาวิริจูงใจและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์ เพื่อการพัฒนา โครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา คือ (1) ด้านหลักสูตร ประกอบด้วย ความทันสมัย ครอบคลุม และหลากหลาย (2) ด้านผู้สอน ประกอบด้วย คุณวุฒิของผู้สอนจบการศึกษา ระดับปริญญาเอก ตรงตามสาขาวิชาที่สอน และมีตำแหน่งทางวิชาการ (3) ด้านผู้เรียน ประกอบด้วย ความต้องการพัฒนาตนเอง ต้องการได้รับปริญญา ต้องการปรับวุฒิ และต้องการทำวิจัยเป็น (4) ด้าน

ค่าใช้จ่าย คือ ค่าใช้จ่ายไม่สูงเมื่อเทียบกับการศึกษาในสถาบันการศึกษาอื่น (5) ด้านมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ชื่อเสียงและการยอมรับมหาวิทยาลัย การเป็นสถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่นที่ตั้งมานาน บรรยากาศดี มีความปลอดภัย และมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการศึกษาพร้อม และ (6) ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นเมื่อสำเร็จการศึกษา

สิทธิ์ประกอบ วินยางค์กุล (2547 : 71-72) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ประกอบด้วย 8 ปัจจัย คือ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านคุณภาพของอาจารย์ ด้านอาชีพ ด้านการปรับตัวเข้ากับสังคม ด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสถาบัน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ ส่วนปัจจัยที่ทำนายแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ประกอบด้วย 3 ปัจจัย คือ ด้านการปรับตัวเข้ากับสังคม ด้านสถาบัน และด้านคุณภาพของอาจารย์

อารีรัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546 : 119-125) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ คือ อิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ลักษณะของหลักสูตร พฤติกรรมของอาจารย์ ความคาดหวังของนักศึกษา และเหตุผลส่วนตัวของนักศึกษา และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลส่วนตัวในการตัดสินใจศึกษาต่อ คือ อายุ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ลักษณะของหลักสูตร พฤติกรรมของอาจารย์ และความคาดหวังของนักศึกษา

สมพร จิรพุทธิ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาคณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คือ อายุ สถานภาพการเป็นนักศึกษา สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ระยะเวลาในการทำงาน อาชีพ และรายได้

ศรารณ ศรีพันธุ์ (2544 : 100-105) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ของบัณฑิตด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การมีสมาชิกในครอบครัวเคยศึกษาในระดับปริญญาโท เจตคติต่อการศึกษาระดับปริญญาโท ความคาดหวังในการประกอบอาชีพของนักศึกษา ความต้องการของผู้ปกครองต่อการการศึกษาของนักศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท

ประภาภรณ์ แก้วเหล็ก (2544 : 60-62) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ของนักศึกษาในจังหวัดขอนแก่น ที่มีต่อคณะครุศาสตร์
เอกสา
ไม่ว่าก
อุตสาหกรรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ

ความต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักศึกษาในจังหวัดขอนแก่นที่มีต่อคณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น อันดับแรกคือความมั่นคงและ
ความก้าวหน้าในอาชีพ รองลงมาคือชื่อเสียงเกียรติยศ

ชัยวัฒน์ สราญเลิศ (2544 : 104-109) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อใน
ระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตรกรมอาชีวศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขต
กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อคือ ระดับการศึกษา
สูงสุดที่นักศึกษาตั้งใจจะศึกษาต่อ สถานภาพของบิดา/มารดา และระดับการศึกษาของมารดา

อดิศร เจริญยงอยู่ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อของเยาวชน
ไทยในชนบท ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ด้านปัจจัยระดับ
บุคคล ประกอบด้วย ความคาดหวังด้านการศึกษา ความคาดหวังด้านอาชีพของเยาวชน และการ
ตระหนักในคุณค่าของเวลาและชีวิต ปัจจัยระดับครอบครัว ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อ
ครอบครัว และปัญหาเกี่ยวกับการเรียน

มนัสวีร์ บุญเปี่ยม (2523 : 54) ได้ศึกษาแรงจูงใจที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าโรงเรียน
พยาบาลผดุงครรภ์และอนามัยกองทัพบก ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้า
โรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย เรียงตามลำดับดังนี้ คือ บทบาทของบิดามารดาและญาติที่เป็น
ทหาร การสนับสนุนของครอบครัว ความชอบปฏิบัติงานในอาชีพพยาบาล การชักชวนของเพื่อน
และความต้องการยศ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2549 โดย
มีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

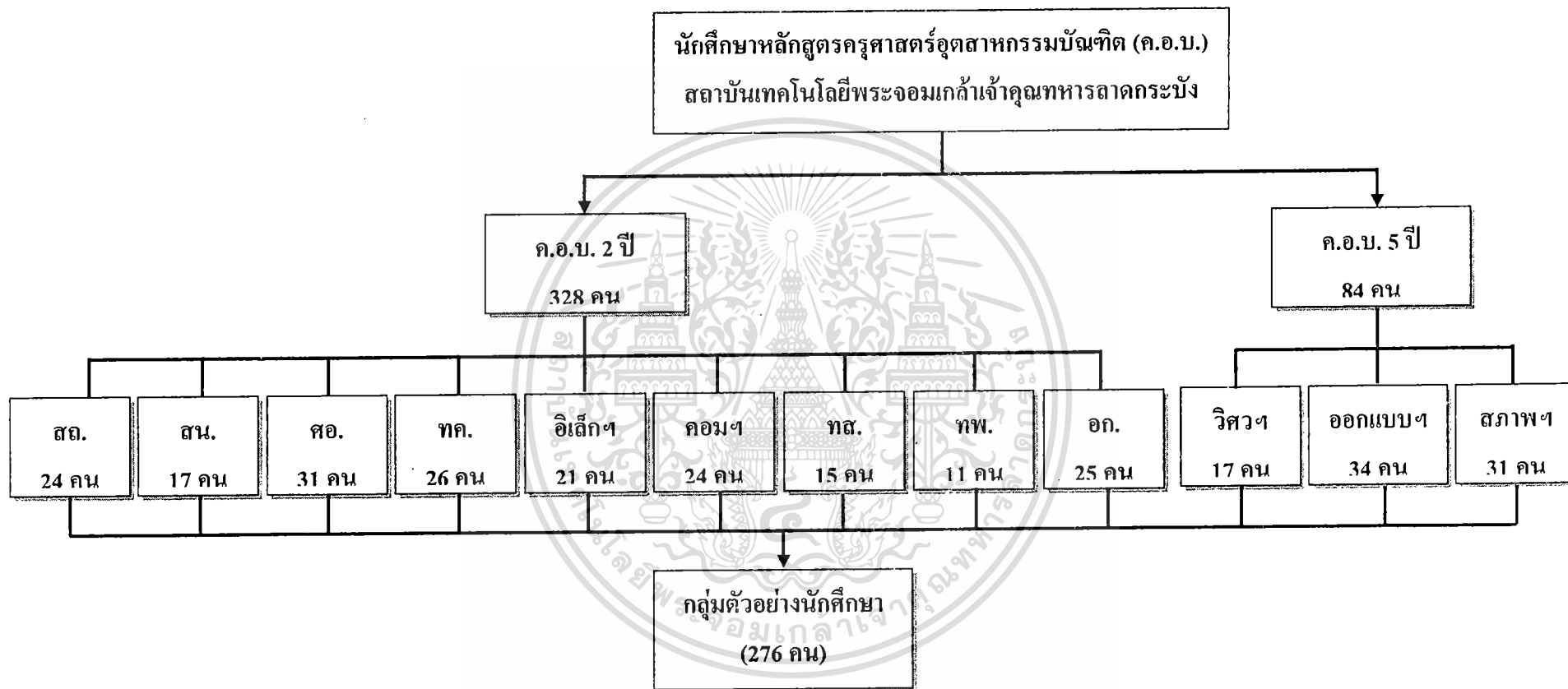
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2549 จำนวน 412 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2549 ซึ่งได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามสาขาวิชา 12 สาขาวิชา จำนวน 276 คน
รายละเอียดดังแสดงในภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 แสดงขั้นตอนวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหลักสูตร/สาขาวิชา

หลักสูตร/สาขาวิชา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
2.1 หลักสูตร ค.อ.บ. 2 ปี (ต่อเนื่อง)	328	194
- สาขาวิชาสถาปัตยกรรม	81	24
- สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน	20	17
- สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม	44	31
- สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม	40	26
- สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	43	21
- สาขาวิชาคอมพิวเตอร์	44	24
- สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร	30	25
- สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์	15	15
- สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช	11	11
2.2 หลักสูตร ค.อ.บ. 5 ปี	84	82
- สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม	18	17
- สาขาวิชาครุศาสตร์การออกแบบ	38	34
- สาขาวิชาครุศาสตร์สภาพแวดล้อมภายใน	38	31
รวม	412	276

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบคำถามปลายเปิด (Open end) และเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choices)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคณะและสถาบัน เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อวิชาชีพครู เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์อื่นใด การค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 2 ตอนที่ 3 ตอนที่ 4 และตอนที่ 5 มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงหลักเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมายความคิดเห็นและเจตคติ

คำตอบ	คะแนน		ระดับคะแนน	การแปลความหมาย	
	ทางบวก	ทางลบ		ความคิดเห็น	เจตคติ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1	4.50-5.00	มากที่สุด	สูงมาก
เห็นด้วย	4	2	3.50-4.49	มาก	สูง
เฉย ๆ	3	3	2.50-3.49	ปานกลาง	ปานกลาง
ไม่เห็นด้วย	2	4	1.50-2.49	น้อย	ต่ำ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5	1.00-1.49	น้อยที่สุด	ต่ำมาก

3.2.2 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดประเด็นของข้อคำถาม
3. ดำเนินการปรับปรุงและสร้างข้อคำถามตามตัวแปรที่ศึกษา
4. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต อดิศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2549 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

5.1 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามความคิดเห็นและแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพครู โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ Cronbach ซึ่งมีสูตร ดังนี้

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

ผลหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นและแบบสอบถามเจตคติต่อ

เอกศรวิชชัพครุ ดังแสดงในตารางที่ 3.3
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.3 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นและแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพครู

ตอนที่	ความเชื่อมั่น
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อสถานศึกษา	.87
ตอนที่ 3 ความคาดหวังของนักศึกษา	.83
ตอนที่ 4 การชักจูงจากบุคคลและสื่อ	.86
รวม	.93
ตอนที่ 5 เจตคติต่อวิชาชีพครู	.72

5.2 หาค่าอำนาจจำแนก (discrimination) ของแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพครู โดยการทดสอบค่าที (t-test) ด้วยสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ

- t แทน ค่าอำนาจจำแนก
- \bar{X}_H แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มสูง
- \bar{X}_L แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มต่ำ
- S_H^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มสูง
- S_L^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มต่ำ
- n_H, n_L แทน จำนวนผู้ตอบกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ (ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน)

ผลการวิเคราะห์ได้ค่า t อยู่ระหว่าง 1.77 - 3.73 (เกณฑ์การพิจารณาจะพิจารณาจากข้อคำถามมีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ถือว่าเป็นข้อที่มีอำนาจจำแนกดี นำไปใช้ได้)

6. นำแบบสอบถามมาปรับปรุง แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต บัณฑิต คณะครุศาสตรบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2549 ในช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2548 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 จำนวน 276 คน ได้แบบสอบถามกลับคืน จำนวน 276 ฉบับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยมีประเด็นการวิเคราะห์ ดังนี้

- (1) การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา โดยหาจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- (2) วิเคราะห์ระดับเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
- (3) การวิเคราะห์หาองค์ประกอบของการศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตของนักศึกษา จะวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำคำตอบจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ตอนที่ 3 และตอนที่ 4 มาทำการวิเคราะห์หาองค์ประกอบ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ซึ่งเป็นวิธีการวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยไม่ได้มีกำหนดว่ามีอะไรเป็นตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ ผู้วิจัยมีแต่เพียงตัวแปรจำนวนหนึ่งซึ่งต้องการศึกษาว่าตัวแปรเหล่านี้สามารถรวมกันได้เป็นที่ปัจจัยจากอัตราความสัมพันธ์ในชุดของตัวแปร ในการวิเคราะห์ปัจจัยนั้นจะประกอบด้วยขั้นตอน คือ กำหนดวัตถุประสงค์ รวบรวมข้อมูล เลือกโมเดลในการวิเคราะห์ เลือกการหมุนแกนตามต้องการ สรุปผลการวิเคราะห์ และรายงานผล

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้คือ เพื่อหาองค์ประกอบของการศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

การรวบรวมข้อมูล ใช้เครื่องมือสำหรับรวบรวมข้อมูลตามตัวแปรที่ต้องการวิเคราะห์ ซึ่งจำนวนตัวแปรที่ศึกษาในครั้งนี้มีจำนวน 39 ตัวแปร ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 396 คน โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

(3.1) สร้างเมตริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทุกคู่ (Correlation Matrix) เพื่อจะได้ทราบว่าตัวแปรสัมพันธ์กับตัวแปรใดมากที่สุดเพียงใด และยังช่วยตัดสินใจว่าตัวแปรใดควรจบรวมอยู่ในการวิเคราะห์ปัจจัยในขั้นต่อไปหรือไม่

(3.2) การสกัดปัจจัย (Factor Extraction) เป็นการหาปัจจัยจำนวนหนึ่งที่สามารถแทนตัวแปรทั้งหมดได้ ซึ่งในการสกัดปัจจัยนี้ผู้วิจัยใช้วิธีองค์ประกอบหลัก (Principal component method) ซึ่งวิธีการนี้อาศัยหลักความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรที่ใช้เป็นข้อมูลองค์ประกอบหลักตัวแปร คือ การผสมเชิงเส้น (Linear combination) ของตัวแปรที่อธิบายการผันแปรของข้อมูลได้มากที่สุด จากนั้นหาผสมที่สองที่สามารถอธิบายการผันแปรได้มากที่สุดเป็นอันดับสองโดยที่ไม่สัมพันธ์กับการผสมแรก ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนได้องค์ประกอบหลัก (หรือปัจจัย) ที่สามารถอธิบายการผันแปรของทุกตัวแปรได้ครบถ้วน

(3.3) การหมุนแกนปัจจัย (Factor Rotation) เพื่อให้ทำให้ตัวแปรบางตัวซึ่งแต่เดิมเป็นสมาชิกของหลายปัจจัยกลายเป็นสมาชิกของปัจจัยหนึ่งอย่างเด่นชัดมากกว่าเดิม การเป็นสมาชิกของปัจจัยใด

ให้มีค่าน้ำหนักปัจจัยอย่างน้อยที่สุด 0.50 การพิจารณาจะพิจารณาจากค่าน้ำหนักหรือสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรจากตัวแบบการรวมตัวแบบเส้นตรง โดยจะเลือกตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2537 : 328-360) ผลลัพธ์สุดท้ายจะได้ Factor ที่ประกอบไปด้วยสมาชิกเป็นตัวแปรที่มีผลต่อ Factor สูง และวิธีการหมุนแกนปัจจัยที่ผู้วิจัยใช้ก็คือการหมุนแบบมุมฉาก (Orthogonal Rotation) แกนของปัจจัยจะคงความเป็นมุมฉากซึ่งกันและกันอยู่ตลอดเวลาที่หมุน และใช้ตัวเลือกการหมุนด้วยวิธีวาริเมกซ์ (Varimax) คือการพยายามที่จะลดตัวแปรที่มีน้ำหนักปัจจัยมากบนแต่ละปัจจัยให้เหลือน้อยที่สุด ซึ่งจะช่วยให้ตีความหมายของปัจจัยได้ง่ายขึ้น

(3.4) คำนวณค่าคะแนนปัจจัย (Factor Scores) เมื่อสามารถจัดตัวแปรที่มีอยู่จำนวนมากเหลือเป็นกลุ่มตัวแปรไม่กี่กลุ่ม เพื่อให้สามารถคำนวณหาค่าคะแนนปัจจัยของแต่ละกรณีได้ วิธีการหาค่าคะแนนปัจจัยของแต่ละหน่วยวิเคราะห์ ผู้วิจัยใช้วิธีวิเคราะห์ถดถอย (Regression) โดยใช้คะแนนปัจจัยที่มีค่าการผันแปรเท่ากับความสัมพันธ์พหุระหว่างค่าคะแนนที่ประมาณได้และค่าของปัจจัยจริง ซึ่งคู่ได้จากเมตริกซ์การผันแปรร่วมระหว่างปัจจัยและคะแนนปัจจัยถดถอยที่ประมาณได้

(3.5) นำผลการวิเคราะห์ปัจจัยไปแปลผลและกำหนดชื่อให้กับกลุ่มตัวแปรใหม่ ซึ่งในขั้นตอนนี้จะต้องกำหนดหรือใช้ชื่อที่สื่อความหมายแก่แต่ละปัจจัย โดยวิธีการพิจารณาจากลักษณะของตัวแปรที่อยู่ในปัจจัยนั้น ๆ

โดยสรุปแล้วในการพิจารณาค่าองค์ประกอบ ผู้วิจัยใช้วิธีสกัดปัจจัยโดยวิธีองค์ประกอบหลักเพื่อที่จะสามารถอธิบายการผันแปรของทุกตัวแปรได้ครบถ้วน ส่วนในการหมุนแกนปัจจัยนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการหมุนแบบมุมฉาก (Orthogonal Rotation) และใช้ตัวเลือกการหมุนด้วยวิธีวาริเมกซ์ (Varimax) เพื่อลดตัวแปรแต่ละปัจจัยให้เหลือน้อยที่สุดซึ่งจะช่วยให้ตีความหมายของปัจจัยได้ง่าย องค์ประกอบนั้นต้องมีค่าไอเกน (Eigen value) ตั้งแต่ 1.00 ขึ้นไป และจะเลือกตัวแปรแต่ละปัจจัยที่มีค่าน้ำหนักปัจจัยหรือหรือค่าสัมประสิทธิ์ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และคำนวณค่าคะแนนปัจจัย (Factor Scores) โดยวิธีวิเคราะห์ถดถอย (Regression) เพื่อให้คะแนนปัจจัยที่จะคำนวณได้มีความสัมพันธ์กับปัจจัยสูงที่สุด และกลุ่มตัวแปรใหม่ที่กำหนดชื่อแล้วจะเรียกว่า “องค์ประกอบ”

(4) การวิเคราะห์หาระดับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตของจากองค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้จากการวิเคราะห์หาองค์ประกอบของการศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ข้อ 3) โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

ตารางที่ 3.4 แสดงระดับคะแนนและความหมายการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมบัณฑิต

ระดับคะแนน	ความหมาย
1.00- 1.49	การตัดสินใจศึกษาต่อระดับน้อยที่สุด
1.50 - 2.49	การตัดสินใจศึกษาต่อระดับน้อย
2.50 - 3.49	การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปานกลาง
3.50 - 4.49	การตัดสินใจศึกษาต่อระดับมาก
4.50- 5.00	การตัดสินใจศึกษาต่อระดับมากที่สุด

(5) การวิเคราะห์หาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดฟังก์ชันภายใต้สมมุติฐานที่ว่าการศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตจะขึ้นอยู่กับลักษณะของหลักสูตร ชื่อเสียงของหลักสูตร คุณสมบัติของอาจารย์ ผลสัมฤทธิ์ ค่าใช้จ่ายของหลักสูตร การสนใจจากบุคคล อายุ พื้นความรู้เดิม จำนวนพี่น้องร่วมบิดา-มารดาเดียวกัน และจำนวนพี่น้องที่เคยศึกษาในระดับอุดมศึกษา

และในการหาองค์ประกอบ (ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์) ที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต จากฟังก์ชันที่กำหนดข้างต้น ในการศึกษาจะใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) เพื่อคัดเลือกองค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตออกไป จะคงไว้ซึ่งองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตเท่านั้น และในการวิเคราะห์ได้ทำการวิเคราะห์ตัวแบบรวมทั้งหมด โดยการวิเคราะห์จะถือว่าถ้าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นศูนย์คือไม่มีการกระทำจากองค์ประกอบ ดังนั้นตัวแปรตามคือการศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตก็จะไม่มีเหตุผลเช่นกัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2549 มี
รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา

4.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
บัณฑิต

4.3 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
บัณฑิต

4.4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณหาองค์ประกอบ (ตัวแปรอิสระหรือ
ตัวแปรพยากรณ์) ที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
บัณฑิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับที่ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษาหลักสูตร
ครุศาสตรบัณฑิต

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับที่
1. เพศ			
- ชาย	143	51.81	1
- หญิง	133	48.19	2
รวม	276	100.00	-
2. หลักสูตรที่ศึกษา			
2.1 หลักสูตร ค.อ.บ. 2 ปี (ต่อเนื่อง)	194	70.30	1
- สาขาวิชาสถาปัตยกรรม	24	8.70	4
- สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน	17	6.20	7
- สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม	31	11.20	1
- สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม	26	9.40	2
- สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	21	7.60	6
- สาขาวิชาคอมพิวเตอร์	24	8.70	4
- สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร	25	9.10	3
- สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์	15	5.40	8
- สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช	11	4.00	9
2.2 หลักสูตร ค.อ.บ. 5 ปี	82	29.70	2
- สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม	17	6.20	3
- สาขาวิชาครุศาสตร์การออกแบบ	34	12.30	1
- สาขาวิชาครุศาสตร์สภาพแวดล้อมภายใน	31	11.20	2
รวม	276	100.00	-
3. ภูมิลำเนาปัจจุบัน			
- ต่างจังหวัด	210	76.09	1
- กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	66	23.91	2
รวม	276	100.00	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับที่
4. อาชีพของบิดา			
- เกษตรกรรม	98	35.50	1
- ธุรกิจส่วนตัว	66	23.90	2
- รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	54	19.60	3
- ลูกจ้างบริษัทเอกชน	27	9.80	4
- อื่น ๆ	23	8.30	5
- ไม่ตอบ	8	2.90	6
รวม	276	100.00	-
5. อาชีพของมารดา			
- เกษตรกรรม	96	34.80	1
- ธุรกิจส่วนตัว	61	22.10	2
- รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	35	12.70	4
- ลูกจ้างบริษัทเอกชน	30	10.90	5
- อื่น ๆ	48	17.40	3
- ไม่ตอบ	6	2.20	6
รวม	276	100.00	-
5. ผู้ที่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษาส่วนใหญ่			
- บิดา	74	26.81	2
- มารดา	50	18.12	3
- บิดาและมารดา	142	51.45	1
- ตนเอง	1	.36	6
- ญาติ	3	1.09	5
- บุคคลอื่น	6	2.17	4
รวม	276	100.00	-

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2549 ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 51.81 และเป็นเพศหญิง จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 48.19 และ

เอกสารนี้เป็นนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (2 ปี ค่า
ไม่ว่า ต่อเนื่อง) จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 70.30 และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

(5 ปี) จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 29.70 โดยสามารถจำแนกเป็นรายสาขาวิชาตามแต่ละหลักสูตรได้ ดังนี้

(1) หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (2 ปี ต่อเนื่อง) เป็นนักศึกษาสาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม มากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 11.20 รองลงมาสาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 9.40 และน้อยที่สุดเป็นนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

(2) หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (5 ปี) เป็นนักศึกษา เป็นนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์การออกแบบ มากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 12.30 รองลงมาสาขาวิชาครุศาสตร์สภาพแวดล้อมภายใน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 11.20 และน้อยที่สุดเป็นนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.20

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาปัจจุบันอยู่ต่างจังหวัด จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 76.09 และมีภูมิลำเนาปัจจุบันอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 23.91 และ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 รองลงมามีบิดาประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 23.90 และน้อยที่สุดบิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.30 และ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มารดาประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 34.80 รองลงมามารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 22.10 และน้อยที่สุดมารดาประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 10.90 และ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่บิดาและมารดาช่วยกันรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 51.45 รองลงมาบิดารับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 26.81 และน้อยที่สุดคือรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษาด้วยตนเอง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับที่วิธีการรับรู้ข่าวสารการรับสมัครเข้าศึกษาต่อหลักสูตร
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษา

การรับรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับที่
วิธีการรับรู้ข่าวสารการรับสมัครเข้าศึกษาต่อหลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต			
- อินเทอร์เน็ต	123	27.50	2
- หนังสือพิมพ์	27	6.00	5
- แผ่นพับ/ป้ายประชาสัมพันธ์	82	18.30	3
- วิทยุ/โทรทัศน์	15	3.30	6
- เพื่อน/คนรู้จัก	153	34.20	1
- อื่น ๆ	48	10.70	4
รวม	448	100.00	-

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารการรับสมัครเข้าศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตจากเพื่อน/คนรู้จัก จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 34.20 รองลงมารับรู้ข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 และน้อยที่สุดคือรับรู้ข่าวสารจากวิทยุ/โทรทัศน์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จำแนกตามหลักสูตร

ข้อมูลสถานภาพ	หลักสูตร						ภาพรวม		
	ค.อ.บ. (2 ปี ต่อเนื่อง)			ค.อ.บ. (5 ปี)					
	n	\bar{X}	S.D.	n	\bar{X}	S.D.	n	\bar{X}	S.D.
1. อายุ	194	21.01	.938	82	18.45	.632	276	20.25	1.452
2. พื้นความรู้เดิม	193	3.15	.432	82	2.95	.404	275	3.09	.433
3. จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา	186	2.60	1.270	78	2.33	.935	264	2.52	1.186
4. จำนวนพี่น้องที่ศึกษาระดับอุดมศึกษา	118	1.58	.919	46	1.20	.687	164	1.47	.875

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (หลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่อง) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ตอบแบบสอบถามมีอายุเฉลี่ย ประมาณ 21 ปี พื้นความรู้เดิม (เกรดเฉลี่ยสะสมเดิมก่อนเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี) เท่ากับ 3.15 มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน ประมาณ 3 คน และมีพี่น้องที่ศึกษาระดับอุดมศึกษา ประมาณ 2 คน

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง 18-19 ปี พื้นความรู้เดิม (เกรดเฉลี่ยสะสมเดิมก่อนเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี) เท่ากับ 2.95 มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน ประมาณ 2 คน และมีพี่น้องที่ศึกษาระดับอุดมศึกษา ประมาณ 1 คน

ภาพรวมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ตอบแบบสอบถามมีอายุเฉลี่ย 20 ปี พื้นความรู้เดิม (เกรดเฉลี่ยสะสมเดิมก่อนเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี) เท่ากับ 3.09 มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน ประมาณ 3 คน และมีพี่น้องที่ศึกษาระดับอุดมศึกษา ประมาณ 2 คน

4.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมบัณฑิต

การวิเคราะห์เพื่อหาองค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จะเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 276 คน มีตัวแปรที่ศึกษาจำนวน 56 ตัวแปร โดยเลือกสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal component method) ใช้การหมุนแกนแบบมุมฉาก (Orthogonal Rotation) ด้วยเทคนิควาริแมกซ์ (Varimax) เพื่อให้ได้องค์ประกอบที่เป็นอิสระต่อกัน โดยตั้งเกณฑ์การพิจารณาองค์ประกอบไว้ 3 ข้อ ดังนี้

1. องค์ประกอบต้องมีค่าไอเกน (Eigen value) ตั้งแต่ 1.00 ขึ้นไป
2. ตัวแปรแต่ละตัวในองค์ประกอบนั้น ๆ ต้องมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) คิดตามค่าสัมบูรณ์ ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป
3. มีตัวแปรในองค์ประกอบตั้งแต่ 3 ตัวแปร ขึ้นไป

ผลการวิเคราะห์หาองค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษา พบว่าประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก จำนวน 7 องค์ประกอบ คือ

องค์ประกอบที่ 1 ด้านลักษณะของหลักสูตร

องค์ประกอบที่ 2 ด้านความคาดหวังของนักศึกษา

องค์ประกอบที่ 3 ด้านชื่อเสียงของหลักสูตร

องค์ประกอบที่ 4 ด้านคุณสมบัติของคณาจารย์

องค์ประกอบที่ 5 ด้านผลสัมฤทธิ์

องค์ประกอบที่ 6 ด้านค่าใช้จ่ายของหลักสูตร

องค์ประกอบที่ 7 ด้านการจูงใจจากบุคคล

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 1 ด้านลักษณะของหลักสูตร

ข้อความที่	น้ำหนัก	ลำดับที่
15. เพราะหลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนอยู่ในขณะนี้ สอดคล้องกับความต้องการ อยากเป็นครูของท่าน	.679	1
16. เพราะหลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนอยู่ในขณะนี้ สามารถนำไปประกอบ อาชีพได้หลากหลาย	.548	2
12. เพราะหลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนอยู่ในขณะนี้ ท่านสามารถนำไปใช้ใน การทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาได้	.544	3
14. เพราะหลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนอยู่ในขณะนี้ เป็นหลักสูตรที่สอดคล้อง กับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษามา	.530	4
ค่าไอเกน = 11.230 ค่าร้อยละของความแปรปรวน = 27.38		

จาดตารางที่ 4.4 พบว่า องค์ประกอบที่ 1 ด้านลักษณะของหลักสูตร ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 4 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.679 ถึง 0.530 มีค่าไอเกน เท่ากับ 11.230 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 27.38 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 4 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตได้ร้อยละ 27.38 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบ แล้ว องค์ประกอบที่ 1 ลักษณะของหลักสูตร สำคัญเป็นอันดับ 1

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 2 ด้านความคาดหวังของนักศึกษา

ข้อคำถามที่	น้ำหนัก	ลำดับที่
8. เพราะท่านต้องการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวม	.722	1
7. เพราะท่านต้องการให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าและความสามารถในเรื่องเกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษา	.669	2
5. เพราะท่านมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองในสาขาวิชาที่ศึกษาในหลักสูตร ค.อ.บ.	.668	3
9. เพราะท่านเห็นว่าการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะฯสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับท่านได้	.666	4
6. เพราะท่านต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นในสาขาวิชาที่ศึกษา	.528	5
ค่าไอเกน = 3.244 ค่าร้อยละของความแปรปรวน = 7.91		

จาดตารางที่ 4.5 พบว่า องค์ประกอบที่ 2 ด้านความคาดหวังของนักศึกษา ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 5 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.722 ถึง 0.528 มีค่าไอเกนเท่ากับ 3.244 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 7.91 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 5 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตได้ร้อยละ 7.91 และเมื่อเปรียบเทียบค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 2 ความคาดหวังของนักศึกษา สำคัญเป็นอันดับ 2

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 3 ด้านชื่อเสียงของหลักสูตร

ข้อความที่	น้ำหนัก	ลำดับที่
2. เพราะการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีชื่อเสียงเมื่อเทียบกับที่อื่น	.695	1
4. เพราะการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมเป็นที่ยอมรับของสังคม	.644	2
3. เพราะการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง	.617	3
5. เพราะคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีมาตรฐานและความพร้อมในการจัดการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.	.539	4
6. เพราะคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมของสถาบันนี้ ท่านมีความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา	.507	5
ค่าไอเกน = 1.902 ค่าร้อยละของความแปรปรวน = 4.64		

จาดตารางที่ 4.6 พบว่า องค์ประกอบที่ 3 ด้านชื่อเสียงของหลักสูตร ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 5 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.695 ถึง 0.507 มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.902 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 4.64 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 5 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตได้ร้อยละ 4.64 และเมื่อเปรียบเทียบค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 3 ชื่อเสียงของหลักสูตร สำคัญเป็นอันดับ 3

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 4 ด้านคุณสมบัติของคณาจารย์

ข้อคำถามที่	น้ำหนัก	ลำดับที่
8. เพราะอาจารย์ในหลักสูตรที่ศึกษามีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่ปรากฏเห็นเด่นชัด	.735	1
7. เพราะอาจารย์ในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีผลงานทางด้านสาขาที่เรียนเป็นที่รู้จักและยอมรับโดยทั่วไป	.688	2
9. เพราะอาจารย์ในหลักสูตรมีคุณวุฒิเหมาะสมและสอดคล้องกับสาขาวิชาที่ศึกษา	.642	3
10. เพราะอาจารย์ในหลักสูตรที่ศึกษามีตำแหน่งทางวิชาการที่เหมาะสม	.542	4
ค่าไอเกน = 1.581 ค่าร้อยละของความแปรปรวน = 3.85		

จาดตารางที่ 4.7 พบว่า องค์ประกอบที่ 4 ด้านคุณสมบัติของคณาจารย์ ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 3 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.735 ถึง 0.542 มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.581 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 3.85 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 3 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตได้ร้อยละ 3.85 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 4 คุณสมบัติของคณาจารย์ สำคัญเป็นอันดับ 4

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 5 ด้านผลสัมฤทธิ์

ข้อความ	น้ำหนัก	ลำดับที่
13. เพราะท่านเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม	.755	1
12. เพราะท่านเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ. ของคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมประสบความสำเร็จในการทำงาน	.723	2
14. เพราะท่านเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมีงานทำที่มีรายได้สูง	.721	3
15. เพราะท่านเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมีความสามารถในการทำงานสูงขึ้น	.586	4
ค่าไอเกน = 1.419 ค่าร้อยละของความแปรปรวน = 3.46		

จาดตารางที่ 4.8 พบว่า องค์ประกอบที่ 5 ด้านผลสัมฤทธิ์ ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 4 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.755 ถึง 0.586 มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.419 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 3.46 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 4 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตได้ร้อยละ 3.46 และเมื่อเปรียบเทียบค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบ แล้ว องค์ประกอบที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ สำคัญเป็นอันดับ 5

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 6 ด้านค่าใช้จ่ายของหลักสูตร

ข้อความที่	น้ำหนัก	ลำดับที่
9. เพราะท่านทราบรายละเอียดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ของหลักสูตร ค.อ.บ. ในคณะฯ	.668	1
8. เพราะท่านได้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับรายวิชาในหลักสูตร ค.อ.บ. ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	.636	2
10. เพราะหลักสูตร ค.อ.บ. ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมเสียค่าใช้จ่ายไม่มากเมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอื่น	.635	3
ค่าไอเกน = 1.307 ค่าร้อยละของความแปรปรวน = 3.18		

จาดตารางที่ 4.9 พบว่า องค์ประกอบที่ 6 ด้านค่าใช้จ่ายของหลักสูตร ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 3 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.668 ถึง 0.635 มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.307 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 3.18 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 3 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ได้ร้อยละ 3.18 และเมื่อเปรียบเทียบค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 6 ค่าใช้จ่ายของหลักสูตร สำคัญเป็นอันดับ 6

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 7 ด้านการจงใจจากบุคคล

ข้อความที่	น้ำหนัก	ลำดับที่
6. เพราะท่านได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่สอนในหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	.713	1
3. เพราะท่านได้รับคำแนะนำจากเพื่อน/คนรู้จักให้มาศึกษาต่อหลักสูตร ค.อ.บ. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	.514	2
7. เพราะท่านได้รับคำแนะนำจากศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ. จากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	.503	3
ค่าไอเกน = 1.109 ค่าร้อยละของความแปรปรวน = 2.70		

จาดตารางที่ 4.10 พบว่า องค์ประกอบที่ 7 ด้านการจงใจจากบุคคล ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 3 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.713 ถึง 0.503 มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.109 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 2.70 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 3 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ได้ร้อยละ 2.70 และเมื่อเปรียบเทียบค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 7 ผลสัมฤทธิ์ สำคัญเป็นอันดับ 7

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่ต่อองค์ประกอบทั้ง 6 องค์ประกอบ

ด้าน	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ลักษณะของหลักสูตร	4.04	.55	มาก	3
2. ความคาดหวังของนักศึกษา	4.14	.54	มาก	1
3. ชื่อเสียงของหลักสูตร	4.00	.49	มาก	4
4. คุณสมบัติของคณาจารย์	4.07	.52	มาก	2
5. ผลสัมฤทธิ์	3.88	.62	มาก	5
6. ค่าใช้จ่ายของหลักสูตร	3.82	.67	มาก	6
7. การสนใจจากบุคคล	3.82	.72	มาก	7
รวม	3.97	.42	มาก	-

จาดตารางที่ 4.11 พบว่า ภาพรวมองค์ประกอบทั้ง 7 องค์ประกอบ มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านความคาดหวังของนักศึกษา ด้านคุณสมบัติของคณาจารย์ ด้านลักษณะของหลักสูตร ด้านชื่อเสียงของหลักสูตร ด้านผลสัมฤทธิ์ ด้านค่าใช้จ่ายของหลักสูตร และด้านการสนใจจากบุคคล

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่
ต้องประกอบด้านลักษณะของหลักสูตร

ด้านลักษณะของหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. เพราะหลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนอยู่ในคณะฯ สอดคล้องกับความต้องการเป็นครูของท่าน	3.93	.84	มาก	4
2. เพราะหลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนอยู่ในคณะฯ สามารถนำไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย	4.16	.68	มาก	1
3. เพราะหลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนอยู่ในคณะฯ ท่านสามารถนำไปใช้ในการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาได้	4.11	.73	มาก	2
4. เพราะหลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนอยู่ในคณะฯ เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษามา	3.95	.83	มาก	3
รวม	4.04	.55	มาก	-

จาดตารางที่ 4.12 พบว่า ภาพรวมองค์ประกอบด้านลักษณะของหลักสูตร มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.04$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ

ลำดับที่ 1 ข้อ2. เพราะหลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนอยู่ในคณะฯ สามารถนำไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย

ลำดับที่ 2 ข้อ3. เพราะหลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนอยู่ในคณะฯ ท่านสามารถนำไปใช้ในการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาได้

ลำดับที่ 3 ข้อ4. เพราะหลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนอยู่ในคณะฯ เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษามา

ลำดับที่ 4 ข้อ1. เพราะหลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนอยู่ในคณะฯ สอดคล้องกับความต้องการเป็นครูของท่าน

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่
ต่อองค์ประกอบด้านความคาดหวังของนักศึกษา

ด้านความคาดหวังของนักศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. เพราะท่านต้องการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวม	4.26	.68	มาก	1
2. เพราะท่านต้องการให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าและความสามารถในเรื่องเกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษา	4.07	.75	มาก	3
3. เพราะท่านมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองในสาขาวิชาที่ศึกษาในหลักสูตร ค.อ.บ.	4.06	.73	มาก	5
4. เพราะท่านเห็นว่าการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะฯ สามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับท่านได้	4.25	.76	มาก	2
5. เพราะท่านต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นในสาขาวิชาที่ศึกษา	4.07	.75	มาก	3
รวม	4.14	.54	มาก	-

จาดตารางที่ 4.13 พบว่า ภาพรวมองค์ประกอบด้านความคาดหวังของนักศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก ไปน้อย คือ

ลำดับที่ 1 ข้อ1. เพราะท่านต้องการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวม

ลำดับที่ 2 ข้อ4. เพราะท่านเห็นว่าการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะฯสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับท่านได้

ลำดับที่ 3 ข้อ2. เพราะท่านต้องการให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าและความสามารถในเรื่องเกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษา และข้อ5. เพราะท่านต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นในสาขาวิชาที่ศึกษา

ลำดับที่ 4 ข้อ-

ลำดับที่ 5 ข้อ3. เพราะท่านมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองในสาขาวิชาที่ศึกษาในหลักสูตร ค.อ.บ.

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่
ต้องกร้ประกอบด้านชื่อเสียงของหลักสูตร

ด้านชื่อเสียงของหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. เพราะการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมีชื่อเสียงเมื่อเทียบกับที่อื่น	4.16	.63	มาก	1
2. เพราะการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมเป็นที่ยอมรับของสังคม	4.08	.66	มาก	2
3. เพราะการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมีการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง	4.07	.64	มาก	3
4. เพราะคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีมาตรฐานและความ พร้อมในการจัดการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.	3.98	.68	มาก	4
5. เพราะคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมของสถาบันนี้ ท่านมี ความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา	3.71	.85	มาก	5
รวม	4.00	.49	มาก	-

จากรายการที่ 4.14 พบว่า ภาพรวมองค์ประกอบด้านชื่อเสียงของหลักสูตร มีผลต่อการ
ตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$) เมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ

ลำดับที่ 1 ข้อ1. เพราะการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมี
ชื่อเสียงเมื่อเทียบกับที่อื่น

ลำดับที่ 2 ข้อ2. เพราะการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมเป็นที่
ยอมรับของสังคม

ลำดับที่ 3 ข้อ3. เพราะการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีการ
พัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง

ลำดับที่ 4 ข้อ4. เพราะคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีมาตรฐานและความพร้อมในการจัด
การศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.

ลำดับที่ 5 ข้อ5. เพราะคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมของสถาบันนี้ ท่านมีความสะดวกใน
การเดินทางมาศึกษา

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่
ต่อองค์ประกอบด้านคุณสมบัติของคณาจารย์

ด้านคุณสมบัติของคณาจารย์	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. เพราะอาจารย์ในหลักสูตรที่ศึกษามีความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้านที่ปรากฏเห็นเด่นชัด	4.08	.69	มาก	2
2. เพราะอาจารย์ในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีผลงาน ทางด้านสาขาที่เรียนเป็นที่รู้จักและยอมรับ โดยทั่วไป	3.95	.72	มาก	4
3. เพราะอาจารย์ในหลักสูตรมีคุณวุฒิเหมาะสมและ สอดคล้องกับสาขาวิชาที่ศึกษา	4.19	.65	มาก	1
4. เพราะอาจารย์ในหลักสูตรที่ศึกษามีตำแหน่งทางวิชาการ ที่เหมาะสม	4.04	.72	มาก	3
รวม	4.07	.52	มาก	-

จาดตารางที่ 4.15 พบว่า ภาพรวมองค์ประกอบด้านคุณสมบัติของคณาจารย์ มีผลต่อการ
ตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.07$) เมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ
ลำดับที่ 1 ข้อ 3. เพราะอาจารย์ในหลักสูตรมีคุณวุฒิเหมาะสมและสอดคล้องกับสาขาวิชาที่
ศึกษา

ลำดับที่ 2 ข้อ 1. เพราะอาจารย์ในหลักสูตรที่ศึกษามีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่ปรากฏ
เห็นเด่นชัด

ลำดับที่ 3 ข้อ 4. เพราะอาจารย์ในหลักสูตรที่ศึกษามีตำแหน่งทางวิชาการที่เหมาะสม

ลำดับที่ 4 ข้อ 2. เพราะอาจารย์ในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีผลงานทางด้านสาขาที่เรียน
เป็นที่รู้จักและยอมรับ โดยทั่วไป

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่
ต้องค้ประกอบด้านผลสัมฤทธิ์

ด้านผลสัมฤทธิ์	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. เพราะท่านเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีชื่อเสียงเป็นที่ ยอมรับของสังคม	3.87	.78	มาก	3
2. เพราะท่านเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ. ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมประสบ ความสำเร็จในการทำงาน	3.93	.80	มาก	2
3. เพราะท่านเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีงานทำที่มี รายได้สูง	3.76	.77	มาก	4
4. เพราะท่านเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีความสามารถ ในการทำงานสูงขึ้น	3.98	.74	มาก	1
รวม	3.88	.62	มาก	-

จาดตารางที่ 4.16 พบว่า ภาพรวมองค์ประกอบด้านผลสัมฤทธิ์ มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.88$) เมื่อพิจารณาเป็นราย
ข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ

ลำดับที่ 1 ข้อ4. เพราะท่านเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมีความสามารถในการทำงานสูงขึ้น

ลำดับที่ 2 ข้อ2. เพราะท่านเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ. ของคณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรมประสบความสำเร็จในการทำงาน

ลำดับที่ 3 ข้อ1. เพราะท่านเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม

ลำดับที่ 4 ข้อ3. เพราะท่านเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมีงานทำที่มีรายได้สูง

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่
ต้องค่าประกอบด้านค่าใช้จ่ายของหลักสูตร

ด้านค่าใช้จ่ายของหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. เพราะท่านทราบรายละเอียดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายตลอด หลักสูตร ของหลักสูตร ค.อ.บ.ในคณะฯ	3.80	.80	มาก	3
2. เพราะท่านได้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับรายวิชาใน หลักสูตร ค.อ.บ. ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	3.82	.84	มาก	2
3. เพราะหลักสูตร ค.อ.บ. ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เสียค่าใช้จ่ายไม่มากเมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอื่น	3.84	.86	มาก	1
รวม	3.82	.67	มาก	-

จาดตารางที่ 4.17 พบว่า ภาพรวมองค์ประกอบด้านค่าใช้จ่ายของหลักสูตร มีผลต่อการ
ตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.82$) เมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ

ลำดับที่ 1 ข้อ3. เพราะหลักสูตร ค.อ.บ. ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมเสียค่าใช้จ่ายไม่
มากเมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอื่น

ลำดับที่ 2 ข้อ2. เพราะท่านได้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับรายวิชาในหลักสูตร ค.อ.บ. ของ
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ลำดับที่ 3 ข้อ1. เพราะท่านทราบรายละเอียดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ของ
หลักสูตร ค.อ.บ.ในคณะฯ

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่การตัดสินใจของนักศึกษาที่
ต่อองค์ประกอบด้านการจูงใจจากบุคคล

ด้านการจูงใจจากบุคคล	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. เพราะท่านได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่สอนใน หลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	3.86	1.00	มาก	2
2. เพราะท่านได้รับคำแนะนำจากเพื่อน/คนรู้จักให้มาศึกษา ต่อหลักสูตร ค.อ.บ. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	3.92	.82	มาก	1
3. เพราะท่านได้รับคำแนะนำจากศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษา หลักสูตร ค.อ.บ.จากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	3.67	.93	มาก	3
รวม	3.82	.72	มาก	-

จาดตารางที่ 4.18 พบว่า ภาพรวมองค์ประกอบด้านการจูงใจจากบุคคล มีผลต่อการตัดสินใจ
ศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.82$) เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ

ลำดับที่ 1 ข้อ2. เพราะท่านได้รับคำแนะนำจากเพื่อน/คนรู้จักให้มาศึกษาต่อหลักสูตร
ค.อ.บ. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ลำดับที่ 2 ข้อ1. เพราะท่านได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่สอนในหลักสูตร ค.อ.บ.ของคณะ
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ลำดับที่ 3 ข้อ3. เพราะท่านได้รับคำแนะนำจากศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.
จากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

4.3 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต บัณฑิต

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่เจตคติต่อวิชาชีพครูของ
นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

เจตคติต่อวิชาชีพครู	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ท่านเห็นว่างานสอนเป็นงานน่าเบื่อ ซ้ำซาก จำเจ	2.90	1.133	ปานกลาง	14
2. ท่านเห็นว่าอาชีพครูมีเกียรติควรแก่การยกย่อง	4.41	.715	สูง	1
3. ท่านคิดว่าใคร ๆ ก็สามารถเป็นครูได้	3.06	1.252	ปานกลาง	13
4. ท่านคิดว่าผลงานของครูเป็นสิ่งที่น่าชื่นชม	4.05	.810	สูง	6
5. ท่านเห็นว่าการสอนนักเรียนเป็นงานที่มีความสุข	3.89	.853	สูง	10
6. ครูส่วนใหญ่มีความภูมิใจที่ได้ถ่ายทอดความรู้ให้ผู้อื่น	4.18	.751	สูง	4
7. ท่านเห็นว่าครูเป็นอาชีพที่ต้องเสียสละ	4.25	.845	สูง	2
8. ถึงแม้ครูจะมีรายได้น้อย ครูก็เป็นที่ยอมรับของสังคม	4.23	.812	สูง	3
9. แม้ว่าท่านมีโอกาสเลือกประกอบอาชีพอื่นท่านก็ยังเลือกเป็นครู	3.80	.836	สูง	11
10. ท่านไม่อยากจะเปิดเผยว่าตนเองประกอบอาชีพครู	3.17	1.265	ปานกลาง	12
11. ท่านเห็นว่าสังคมให้การยอมรับอาชีพครูเช่นเดียวกับอาชีพแพทย์ ทนายความ และวิศวกร	3.90	.966	สูง	8
12. เมื่อมีผู้พูดถึงอาชีพครูในทางที่ไม่ดีท่านจะหลีกเลี่ยงไม่แสดงความคิดเห็น	2.83	1.189	ปานกลาง	15
13. ท่านจะชักชวนเพื่อน/รุ่นน้องที่เรียนดีให้มาเรียนครู	3.89	.799	สูง	9
14. เมื่อมีโอกาสท่านจะประชาสัมพันธ์ผลงานของครู	3.98	.779	สูง	7
15. ท่านจะเข้าร่วมรณรงค์ในกิจกรรมเพื่อให้เกิดความยุติธรรมต่ออาชีพครู	4.11	.822	สูง	5
รวม	3.77	.484	สูง	-

จาดตารางที่ 4.19 พบว่า ภาพรวมเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต อยู่ในระดับสูง ($\bar{x}=3.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีจำนวน 11 ข้อ อยู่ในระดับสูง และอีกจำนวน 4 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 5 เอกส ลำดับแรก คือเรื่องที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 1 ข้อ2. อาชีพครุมีเกียรติควรแก่การยกย่อง

ลำดับที่ 2 ข้อ7. ครูเป็นอาชีพที่ต้องเสียสละ

ลำดับที่ 3 ข้อ8. ถึงแม้ครูจะมีรายได้น้อย ครูก็เป็นที่ยอมรับของสังคม

ลำดับที่ 4 ข้อ6. ครูส่วนใหญ่มีความภูมิใจที่ได้ถ่ายทอดความรู้ให้ผู้อื่น

ลำดับที่ 5 ข้อ15. จะเข้าร่วมรณรงค์ในกิจกรรมเพื่อให้เกิดความยุติธรรมต่ออาชีพครู

4.4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณหาค่าประกอบ (ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์) ที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

การหาค่าประกอบ (ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์) ที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จากฟังก์ชันที่กำหนดข้างต้น ในการศึกษาจะใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) เพื่อคัดเลือกองค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตออกไป จะคงไว้ซึ่งองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตเท่านั้น และในการวิเคราะห์ได้ทำการวิเคราะห์ตัวแบบรวมทั้งหมด โดยการวิเคราะห์จะถือว่าถ้าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นศูนย์คือ ไม่มีการกระทำจากองค์ประกอบ ดังนั้นตัวแปรตามคือการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตก็จะมีเหตุผลเช่นกัน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ของตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

R แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

R^2 แทน ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

S.E._{est} แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์

Partial R แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ส่วนย่อยของตัวแปรแต่ละคู่ เมื่อมีการควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ

b แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

a แทน ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

Y' แทน การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตในรูปคะแนนดิบ

X_1 แทน ด้านลักษณะของหลักสูตรในรูปคะแนนดิบ

X_2 แทน ด้านชื่อเสียงของหลักสูตรในรูปคะแนนดิบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของอาจารย์ในรูปคะแนนดิบ
ไม่ว่ากรณีใดๆ X_4 อีกที่แทน ด้านผลสัมฤทธิ์ในรูปคะแนนดิบ ถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

X_5	แทน ด้านค่าใช้จ่ายในรูปคะแนนดิบ
X_6	แทน ด้านการจูงใจจากบุคคลในรูปคะแนนดิบ
X_7	แทน อายุของนักศึกษาในรูปคะแนนดิบ
X_8	แทน พื้นความรู้เดิมในรูปคะแนนดิบ
X_9	แทน จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาในรูปคะแนนดิบ
X_{10}	แทน จำนวนพี่น้องที่ศึกษาระดับอุดมศึกษาในรูปคะแนนดิบ
X_{11}	แทน เจตคติต่อวิชาชีพครูในรูปคะแนนดิบ
Beta	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z'_y	แทน การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_1	แทน ด้านลักษณะของหลักสูตรในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_2	แทน ด้านชื่อเสียงของหลักสูตรในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_3	แทน ด้านคุณสมบัติของคณาจารย์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_4	แทน ด้านผลสัมฤทธิ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_5	แทน ด้านค่าใช้จ่ายในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_6	แทน ด้านการจูงใจจากบุคคลในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_7	แทน อายุของนักศึกษาในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_8	แทน พื้นความรู้เดิมในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_9	แทน จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_{10}	แทน จำนวนพี่น้องที่ศึกษาระดับอุดมศึกษาในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_{11}	แทน เจตคติต่อวิชาชีพครูในรูปคะแนนมาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ (อิสระ) กับตัวแปรตาม

ตัวแปร	Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁
Y	1	.531**	.445**	.464**	.394**	.293**	.300**	-.069	.141*	.023	-.125	.563**
X ₁		1	.453**	.509**	.364**	.353**	.341**	.052	.140*	.151*	-.075	.458**
X ₂			1	.474**	.443**	.462**	.454**	.176**	.042	-.004	.069	.377**
X ₃				1	.392**	.374**	.362**	.101	.150*	.072	-.054	.432**
X ₄					1	.462**	.491**	.153*	.020	.005	-.014	.338**
X ₅						1	.452**	.143*	-.052	.046	.082	.187**
X ₆							1	.211**	.045	-.081	-.106	.284**
X ₇								1	.113	.036	.148	.018
X ₈									1	-.008	-.153	.271**
X ₉										1	.477**	.030
X ₁₀											1	-.042
X ₁₁												1

** Sig < .01 and *Sig < .05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ตัวแปรตามซึ่งคือ การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาประถมศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (Y) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรอิสระ จำนวน 8 ตัว โดยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับตัวแปรอิสระ จำนวน 7 ตัว เรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) จากมากไปน้อยคือ เจตคติต่อวิชาชีพครู (X₁₁) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .563 ลักษณะของหลักสูตร (X₁) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .531 คุณสมบัติของคณาจารย์ (X₃) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .464 ชื่อเสียงของหลักสูตร (X₂) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .445 ผลสัมฤทธิ์ (X₄) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .394 ค่าใช้จ่าย (X₉) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .300 และการจูงใจจากบุคคล (X₅) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .293 และมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับตัวแปรอิสระ จำนวน 1 ตัว คือ พื้นความรู้เดิม (X₈) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .141

ดังนั้น ตัวแปรอิสระที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาประถมศึกษา คือ เจตคติต่อวิชาชีพครู (X₁₁) จะเข้าสู่สมการถดถอยในการพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตเป็นตัวแรกในขั้นที่ 1 สำหรับตัวแปรอื่น ๆ จะถูกนำมาวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอยต่อไป

เอกสารนี้ จินกระทั่งไม่มีตัวแปรอิสระตัวใดที่จะเข้าและออกจากสมการอีก อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.21 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบแบบขั้นบันไดเพื่อหาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

ขั้นที่	ตัวแปร	R	Partial R	R ²	R ² Change	F Change	Sig. F Change
1	X ₁₁	.563	.374	.317	.317	126.882	.000
2	X ₁₁ X ₁	.642	.282	.412	.094	43.684	.000
3	X ₁₁ X ₁ X ₂	.660	.156	.436	.024	11.729	.001
4	X ₁₁ X ₁ X ₂ X ₄	.668	.136	.447	.010	5.061	.025

จากตารางที่ 4.21 พบว่า การพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีตัวพยากรณ์ที่เข้าสู่สมการถดถอยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ตัวแปรเจตคติต่อวิชาชีพครู (X₁₁) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .563 เข้าสู่สมการถดถอยเป็นตัวพยากรณ์แรก มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ .317 (อธิบายความแปรปรวนการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ได้ร้อยละ 31.70) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวพยากรณ์ X₁₁ ใช้เป็นตัวพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (Y) ได้

ขั้นที่ 2 ตัวแปรลักษณะของหลักสูตร (X₁) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ส่วนย่อย (Partial Correlation Coefficient) สูงที่สุดในบรรดาตัวแปรอิสระที่ยังไม่ได้เข้าสู่สมการ ดังนั้น X₁ จะเป็นตัวพยากรณ์ที่เข้าสู่สมการในขั้นที่ 2 และเมื่อใช้ X₁₁ และ X₁ ร่วมกันเป็นตัวพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ .412 (อธิบายความแปรปรวนการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ได้ร้อยละ 41.20) มีค่าประสิทธิภาพในการพยากรณ์เพิ่มขึ้นจากการที่ X₁₁ เข้าสู่สมการ คือ .094 (อธิบายได้เพิ่มร้อยละ 9.40) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ถ้าในสมการมี X₁₁ อยู่แล้ว การเพิ่ม X₁ เข้าไปในสมการยังคงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวพยากรณ์ X₁₁ และ X₁ จะอยู่ในสมการถดถอยทั้งสองตัว

ขั้นที่ 3 ตัวแปรชื่อเสียงของหลักสูตร (X₂) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ส่วนย่อย (Partial Correlation Coefficient) สูงที่สุดในบรรดาตัวแปรอิสระที่ยังไม่ได้เข้าสู่สมการ ดังนั้น X₂ จะเป็นตัวพยากรณ์ที่เข้าสู่สมการในขั้นที่ 3 และเมื่อใช้ X₁₁ X₁ และ X₂ ร่วมกันเป็นตัวพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ .436 (อธิบายความแปรปรวนการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ได้ร้อยละ 43.60) มีค่าประสิทธิภาพในการพยากรณ์เพิ่มขึ้นจากการที่ X₂ เข้าสู่สมการ คือ .024 (อธิบายได้เพิ่มร้อยละ 2.40) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ถ้าในสมการมี X₁₁ และ X₁ อยู่แล้ว การเพิ่ม X₂ เข้าไปใน

สมการยังคงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวพยากรณ์ X_{11} , X_1 และ X_2 จะอยู่ในสมการถดถอยทั้งสามตัว

ขั้นที่ 4 ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ส่วนย่อย (Partial Correlation Coefficient) สูงที่สุดในบรรดาตัวแปรอิสระที่ยังไม่ได้เข้าสู่สมการ ดังนั้น X_4 จะเป็นตัวพยากรณ์ที่เข้าสู่สมการในขั้นที่ 4 และเมื่อใช้ X_{11} , X_1 , X_2 และ X_4 ร่วมกันเป็นตัวพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ .447 (อธิบายความแปรปรวนการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ได้ร้อยละ 44.70) มีค่าประสิทธิภาพในการพยากรณ์เพิ่มขึ้นจากการที่ X_4 เข้าสู่สมการ คือ .010 (อธิบายได้เพิ่มร้อยละ 1.00) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ถ้าในสมการมี X_{11} , X_1 และ X_2 อยู่แล้ว การเพิ่ม X_4 เข้าไปในสมการยังคงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวพยากรณ์ X_{11} , X_1 , X_2 และ X_4 จะอยู่ในสมการถดถอยทั้งสิ้น

สำหรับตัวแปรที่เหลือ (X_3 , X_5 , X_6 , X_7 , X_8 , X_9 และ X_{10}) ซึ่งอยู่ภายนอกสมการไม่สามารถเพิ่มอำนาจในการอธิบายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอำนาจการอธิบายที่เพิ่มขึ้นนั้นสามารถดูได้จากค่าอัตราส่วนวิกฤติ F (F Change) ในการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่เพิ่มเข้ามา

สรุปได้ว่า ชุดของตัวแปรที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2549 มีจำนวน 4 ตัวแปร โดยเรียงลำดับตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปน้อยที่สุดคือ เจตคติต่อวิชาชีพครู (X_{11}) ลักษณะของหลักสูตร (X_1) ชื่อเสียงของหลักสูตร (X_2) และผลสัมฤทธิ์ (X_4) โดยตัวแปรทั้ง 4 ตัว นี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ได้ร้อยละ 44.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.21 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระที่ใช้ในการพยากรณ์

ตัวพยากรณ์	B	Beta	t	Sig.
เจตคติต่อวิชาชีพครู (X_{11})	.393	.349	6.624	.000
ลักษณะของหลักสูตร (X_1)	.260	.264	4.828	.000
ชื่อเสียงของหลักสูตร (X_2)	.159	.142	2.602	.010
ผลสัมฤทธิ์ (X_4)	.103	.117	2.250	.025

$$a = .574 ; R = .668 ; R^2 = .447 ; S.E._{est} = .408$$

จากตารางที่ 4.21 สามารถเขียนสมการพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

1. สมการพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y' = .574 + .393X_{11} + .260X_1 + .159X_2 + .103X_4$$

จากสมการพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตในรูปคะแนนดิบ สามารถอธิบายการพยากรณ์ได้ว่า

เมื่อเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา (X_{11}) มีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (Y') มีค่าเพิ่มขึ้น 0.574 หน่วย ในขณะที่ตัวพยากรณ์อื่น ๆ มีค่าคงที่

เมื่อความคิดเห็นของนักศึกษาต่อลักษณะของหลักสูตร (X_1) มีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (Y') มีค่าเพิ่มขึ้น 0.260 หน่วย ในขณะที่ตัวพยากรณ์อื่น ๆ มีค่าคงที่

เมื่อความคิดเห็นของนักศึกษาต่อชื่อเสียงของหลักสูตร (X_2) มีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (Y') มีค่าเพิ่มขึ้น 0.159 หน่วย ในขณะที่ตัวพยากรณ์อื่น ๆ มีค่าคงที่

เมื่อความคิดเห็นของนักศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ (X_4) มีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (Y') มีค่าเพิ่มขึ้น 0.103 หน่วย ในขณะที่ตัวพยากรณ์อื่น ๆ มีค่าคงที่

2. สมการพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในวงจำกัดเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากสมการพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน สามารถอธิบายการพยากรณ์ได้ว่า

เมื่อเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา (Z_{11}) มีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (Z'_y) มีค่าเพิ่มขึ้น 0.349 หน่วย ในขณะที่ตัวพยากรณ์อื่น ๆ มีค่าคงที่

เมื่อความคิดเห็นของนักศึกษาต่อลักษณะของหลักสูตร (Z_1) มีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (Z'_y) มีค่าเพิ่มขึ้น 0.264 หน่วย ในขณะที่ตัวพยากรณ์อื่น ๆ มีค่าคงที่

เมื่อความคิดเห็นของนักศึกษาต่อชื่อเสียงของหลักสูตร (Z_2) มีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (Z'_y) มีค่าเพิ่มขึ้น 0.142 หน่วย ในขณะที่ตัวพยากรณ์อื่น ๆ มีค่าคงที่

เมื่อความคิดเห็นของนักศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ (Z_3) มีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (Z'_y) มีค่าเพิ่มขึ้น 0.117 หน่วย ในขณะที่ตัวพยากรณ์อื่น ๆ มีค่าคงที่

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2549 มี
รายละเอียดการสรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- (1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- (2) เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

5.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- (1) ประชากร คือ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2549 จำนวน 412 คน
- (2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2549 ซึ่งได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามสาขาวิชา 12 สาขาวิชา จำนวน 276 คน

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสถานศึกษา
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังของนักศึกษา
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อวิชาชีพครู

แบบสอบถามตอนที่ 2-5 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ ของ

Likert โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละตอน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อสถานศึกษา	มีความเชื่อมั่นเท่ากับ	.87
ตอนที่ 3 ความคาดหวังของนักศึกษา	มีความเชื่อมั่นเท่ากับ	.83
ตอนที่ 4 การชักจูงจากบุคคลและสื่อ	มีความเชื่อมั่นเท่ากับ	.86
รวมตอนที่ 2-4	มีความเชื่อมั่นเท่ากับ	.93
ตอนที่ 5 เจตคติต่อวิชาชีพครู	มีความเชื่อมั่นเท่ากับ	.72

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพครู โดยการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิเคราะห์ได้ค่า t อยู่ระหว่าง 1.77 - 3.73

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษา บัณฑิต ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2549 ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2549 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550 จำนวน 276 คน ได้แบบสอบถามกลับคืนครบตามจำนวน 276 ฉบับ

5.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยมีประเด็นการวิเคราะห์ ดังนี้

- (1) การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา โดยหาจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- (2) วิเคราะห์ระดับเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- (3) การวิเคราะห์หาองค์ประกอบของการศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษา โดยวิเคราะห์จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ตอนที่ 3 และตอนที่ 4 ด้วยวิธีการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้
 - (3.1) สร้างเมตริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทุกคู่ (Correlation Matrix)
 - (3.2) การสกัดปัจจัย (Factor Extraction) โดยใช้วิธีองค์ประกอบหลัก (Principal component method)
 - (3.3) การหมุนแกนปัจจัย (Factor Rotation) โดยใช้วิธีการหมุนแบบมุมฉาก (Orthogonal Rotation) และใช้ตัวเลือกการหมุนด้วยวิธีวาริเมกซ์ (Varimax)
 - (3.4) คำนวณค่าคะแนนปัจจัย (Factor Scores) ใช้วิธีวิเคราะห์ถดถอย (Regression)
 - (3.5) นำผลการวิเคราะห์ปัจจัยไปแปลผลและกำหนดชื่อให้กับกลุ่มตัวแปรใหม่ (องค์ประกอบ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(4) การวิเคราะห์ระดับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษา จากองค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้จากการวิเคราะห์หาองค์ประกอบของการศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ข้อ 3) โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(5) การวิเคราะห์หาองค์ประกอบ (ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์) ที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)

5.1.6 สรุปผลการวิจัย

(1) องค์ประกอบของการศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษา ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ

(1.1) องค์ประกอบที่ 1 ด้านลักษณะของหลักสูตร ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 4 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.679 ถึง 0.530 มีค่าไอเกน เท่ากับ 11.230 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 27.38 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 4 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุดใน และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตได้ร้อยละ 27.38 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบ แล้ว องค์ประกอบที่ 1 ลักษณะของหลักสูตร สำคัญเป็นอันดับ 1

(1.2) องค์ประกอบที่ 2 ด้านความคาดหวังของนักศึกษา ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 5 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.722 ถึง 0.528 มีค่าไอเกน เท่ากับ 3.244 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 7.91 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 5 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุดใน และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตได้ร้อยละ 7.91 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 2 ความคาดหวังของนักศึกษา สำคัญเป็นอันดับ 2

(1.3) องค์ประกอบที่ 3 ด้านชื่อเสียงของหลักสูตร ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 5 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.695 ถึง 0.507 มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.902 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 4.64 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 5 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุดใน และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตได้ร้อยละ 4.64 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 3 ชื่อเสียงของหลักสูตร สำคัญเป็นอันดับ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1.4) องค์ประกอบที่ 4 ด้านคุณสมบัติของคณาจารย์ ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 3 ตัว ซึ่งมีค่านำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.735 ถึง 0.542 มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.581 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 3.85 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 3 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ได้ร้อยละ 3.85 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 4 คุณสมบัติของคณาจารย์ สำคัญเป็นอันดับ 4

(1.5) องค์ประกอบที่ 5 ด้านผลสัมฤทธิ์ ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 4 ตัว ซึ่งมีค่านำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.755 ถึง 0.586 มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.419 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 3.46 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 4 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ได้ร้อยละ 3.46 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ สำคัญเป็นอันดับ 5

(1.6) องค์ประกอบที่ 6 ด้านค่าใช้จ่าย ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 3 ตัว ซึ่งมีค่านำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.668 ถึง 0.635 มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.307 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 3.18 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 3 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ได้ร้อยละ 3.18 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 6 ค่าใช้จ่าย สำคัญเป็นอันดับ 6

(1.7) องค์ประกอบที่ 7 ด้านการจูงใจจากบุคคล ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 3 ตัว ซึ่งมีค่านำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.713 ถึง 0.503 มีค่าไอเกน เท่ากับ 1.109 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 2.70 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 3 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ได้ร้อยละ 2.70 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 7 ผลสัมฤทธิ์ สำคัญเป็นอันดับ 7

(2) องค์ประกอบทั้ง 6 องค์ประกอบ มีระดับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

(2.1) องค์ประกอบด้านลักษณะของหลักสูตร มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

(2.2) องค์ประกอบด้านความคาดหวังของนักศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

(2.3) องค์ประกอบด้านชื่อเสียงของหลักสูตร มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตร
 วิศวกรรมอุตสาหการบัณฑิตของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

(2.4) องค์ประกอบด้านคุณสมบัติของคณาจารย์ มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตร
 วิศวกรรมอุตสาหการบัณฑิตของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

(2.5) องค์ประกอบด้านผลสัมฤทธิ์ มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรวิศวกรรม
 อุตสาหการบัณฑิตของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

(2.6) องค์ประกอบด้านค่าใช้จ่าย มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรวิศวกรรม
 อุตสาหการบัณฑิตของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

(2.7) องค์ประกอบด้านการגיעจากบุคคล มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตร
 วิศวกรรมอุตสาหการบัณฑิตของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

(3) นักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมอุตสาหการบัณฑิตมีเจตคติต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับสูง

(3) เจตคติต่อวิชาชีพครู (X_{11}) ลักษณะของหลักสูตร (X_1) ชื่อเสียงของหลักสูตร (X_2) และ
 ผลสัมฤทธิ์ (X_4) สามารถพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรวิศวกรรมอุตสาหการบัณฑิต (Y)
 ได้ และสามารถอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรวิศวกรรมอุตสาหการ
 บัณฑิต ได้ร้อยละ 44.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y' = .574 + .393X_{11} + .260X_1 + .159X_2 + .103X_4$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z'_y = .349Z_{11} + .264Z_1 + .142Z_2 + .117Z_4$$

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรวิศวกรรม
 อุตสาหการบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2549
 พบว่า

(1) องค์ประกอบของการศึกษาต่อหลักสูตรวิศวกรรมอุตสาหการบัณฑิตของนักศึกษา
 ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ และผู้วิจัยจะอภิปรายผลการวิจัยตามองค์ประกอบ ดังนี้

(1.1) องค์ประกอบที่ 1 ลักษณะของหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 4 ตัว และตัวแปร
 ทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการศึกษาต่อหลักสูตรวิศวกรรม
 อุตสาหการบัณฑิตได้ร้อยละ 27.38 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาเห็นว่าหลักสูตรที่เปิดสอนมี
 สาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการ ทำให้สามารถนำความรู้ไปใช้ประกอบการทำงานได้ อีกทั้งยัง
 เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษามา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ผลการันต์

มีหาร (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครู : ศึกษากรณีนักศึกษาสายครุศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ในสภวิทยาลัยอีสานเหนือ ผลการวิจัยพบว่าสาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครู และกิตติ ตันวีระ (2545 : 63-65) ที่พบว่าปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวิศวกรรมโยธา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา คือ สาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการ และสาขาวิชาที่เปิดสอนสอดคล้องกับลักษณะของงานประจำที่ทำ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญศรี สุขไชยะ (2547 : 95-96) ที่พบว่าปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาโครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา คือ ด้านหลักสูตร ประกอบด้วย ความทันสมัย ครอบคลุม และหลากหลายของหลักสูตร และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อารีรัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546 : 119-125) ที่พบว่าองค์ประกอบของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ คือ ลักษณะของหลักสูตร และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลส่วนตัวในการตัดสินใจศึกษาต่อ คือ ลักษณะของหลักสูตร

(1.2) องค์ประกอบที่ 2 ความคาดหวังของนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 5 ตัว และตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตได้ร้อยละ 7.91 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีความคาดหวังจะได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม สามารถพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับของคนอื่นได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อารีรัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546 : 119-125) ที่พบว่าองค์ประกอบของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ประการหนึ่งคือ ความคาดหวังของนักศึกษา และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลส่วนตัวในการตัดสินใจศึกษาต่อ ตัวแปรหนึ่งคือ ความคาดหวังของนักศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สรวารณ์ ศิริพันธุ์ (2544 : 100-105) ที่พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ของบัณฑิตด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ประการหนึ่งคือ ความคาดหวังในการประกอบอาชีพของนักศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อติสร เจริญอยู่ (2543 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของเยาวชนไทยในชนบท ด้านปัจจัยระดับบุคคล คือ ความคาดหวังด้านการศึกษาและความคาดหวังด้านอาชีพของเยาวชน และสอดคล้องกับ ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2523 : 7-10) ที่กล่าวว่า ความคาดหวังด้านการประกอบอาชีพ คือ คาดหวังว่าตนจะประกอบอาชีพตามความถนัด ความสนใจ และความสามารถของตน และความคาดหวังด้านสังคม คือ คาดหวังว่าตนจะได้มีส่วน

ช่วยแก้ปัญหาสังคม และเสียดลบ่าเพ็ญคนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมได้ ความคาดหวังเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของความคาดหวังในอนาคตที่มีผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของเยาวชนไทย

(1.3) องค์ประกอบที่ 3 ด้านชื่อเสียงของหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 5 ตัว และตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตได้ร้อยละ 4.64 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาเห็นว่าการศึกษหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีความพร้อม และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิตติ ดันวีระ (2545 : 63-65) ที่พบว่าแรงจูงใจต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวิศวกรรมโยธา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ด้านบทบาทของสถาบัน คือ สถาบันมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป และสถาบันมีมาตรฐานและความพร้อมในการจัดการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญศรี สุขไชยะ (2547 : 95-96) ที่พบว่าปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา โครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ด้านมหาวิทยาลัย คือ ชื่อเสียงและการเป็นที่ยอมรับมหาวิทยาลัย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิทธิประกอบ วินยางค์กุล (2547 : 71-72) ที่พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประการหนึ่งคือ ด้านสถาบัน

(1.4) องค์ประกอบที่ 4 คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 4 ตัว และตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตได้ร้อยละ 3.85 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาเห็นคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ ความเชี่ยวชาญ และผลงานของคณาจารย์เป็นที่รู้จักและยอมรับโดยทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญศรี สุขไชยะ (2547 : 95-96) ที่พบว่าปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา โครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ด้านผู้สอน คือ คุณวุฒิของผู้สอนจบการศึกษาระดับปริญญาเอก ตรงตามสาขาวิชาที่สอน และมีตำแหน่งทางวิชาการ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อารีรัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546 : 119-125) ที่พบว่าองค์ประกอบของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ คือ พฤติกรรมของอาจารย์ และพฤติกรรมของอาจารย์ก็มีความสัมพันธ์กับเหตุผลส่วนตัวในการตัดสินใจศึกษาต่อ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิทธิประกอบ วินยางค์กุล (2547 : 71-72) ที่พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คือ ด้านคุณภาพของ

อาจารย์ เอกสารที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1.5) องค์ประกอบที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 4 ตัว และตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตได้ร้อยละ 3.46 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาเห็นตัวอย่างบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของคณะมีความรู้และศักยภาพสูง สามารถสร้างชื่อเสียงจนเป็นที่ยอมรับ และประสบความสำเร็จในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลัดดา ปกป้อง (2547 : 61-63) ที่พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาเอกด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ส่วนหนึ่งคือ ความต้องการมีความรู้ ประสบการณ์และการพัฒนาตนเอง และความต้องการความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศรารวณ ศิริพันธุ์ (2544 : 100-105) ที่พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ของบัณฑิตด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ประการหนึ่งคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ กิตติ ตันวีระ (2545 : 63-65) ที่พบว่าปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวิศวกรรมโยธา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ด้านเหตุผลส่วนตัวคือ ความต้องการความรู้และประสบการณ์ และความต้องการส่งเสริมความมั่นใจในวิชาการเพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับ ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2523 : 7-10) ที่กล่าวว่า ความคาดหวังด้านการศึกษา คือ คาดหวังว่าตนจะสามารถสำเร็จการศึกษาในระดับสูงที่สุดตามที่ตนต้องการ และความคาดหวังด้านการ คือ คาดหวังว่าตนจะประกอบอาชีพตามความถนัด ความสนใจและความสามารถของตน ความคาดหวังเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของความคาดหวังในอนาคตที่มีผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของเยาวชนไทย

(1.6) องค์ประกอบที่ 6 ค่าใช้จ่าย ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 3 ตัว และตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตได้ร้อยละ 3.18 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาและผู้ปกครองได้มีโอกาสศึกษาและรับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของหลักสูตรมาแล้ว เพราะก่อนที่นักศึกษาและผู้ปกครองจะตัดสินใจต้องทำการเปรียบเทียบรายรับและรายจ่ายที่จะเกิดขึ้นในครอบครัวประกอบด้วย ดังนั้นค่าใช้จ่ายจึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่งในการตัดสินใจเข้าศึกษาหลักสูตรดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วีรวัฒน์ พุ่มพยอม (2541 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยจูงใจเลือกสถานที่ศึกษาเพื่อศึกษาต่ออาชีวศึกษา เอกชนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่จูงใจเกี่ยวกับความต้องการด้านพื้นฐานเกี่ยวกับค่าเล่าเรียนเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเข้ารับการศึกษามากที่สุด และ ผลารัตน์ มีหาร (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครู : ศึกษากรณีนักศึกษาสายครุศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ในสหวิทยาลัยอีสานเหนือ ผลการวิจัยพบว่า รายได้ของบิดา-มารดาเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัย

ครู และ เสาวภา ธรรมบุตร (2525 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพครู ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาคูในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า รายได้ของบิดา-มารดาเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพครู

(1.7) องค์ประกอบที่ 7 การมุ่งใจจากบุคคล ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 3 ตัว และตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตได้ร้อยละ 2.70 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาได้รับคำแนะนำจากบุคคลใกล้ชิดซึ่งอาจจะเป็นศิษย์เก่าของคณะ เพื่อน/คนรู้จัก หรือได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เบญจมาศ เหมือนสุทธีวงศ์ (2547 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยปัจจัยดังกล่าว คือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ การชักชวนจากศิษย์เก่า และการแนะนำจากครู ส่วนปัจจัยสนับสนุน คือ การแนะนำจากเพื่อน การแนะนำจากบิดามารดา และการแนะนำจากญาติพี่น้อง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศรารวณีย์ ศิริพันธุ์ (2544 : 100-105) ที่พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ของบัณฑิตด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ประการหนึ่งคือ ความต้องการของผู้ปกครองต่อการศึกษานักศึกษา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Astin (1993 : Abstract) และ วรรณญา เปรมฤทัย (2545 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า เพื่อนมีอิทธิพลมากในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและค่านิยมในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ โดยเพื่อนจะมีส่วนช่วยกระตุ้นให้มีการกระทำที่คล้ายคลึงกัน

(2) องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2549 คือ เจตคติต่อวิชาชีพครู (X_{11}) ลักษณะของหลักสูตร (X_1) ชื่อเสียงของหลักสูตร (X_2) และผลสัมฤทธิ์ (X_4) โดยทั้ง 4 องค์ประกอบได้ผ่านการคัดเลือกเข้าสู่สมการโดยวิธีการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ซึ่งสามารถอธิบายรายจ่ายแแนกตามองค์ประกอบดังนี้

(2.1) องค์ประกอบแรกที่เข้าสู่สมการทำนาย คือ เจตคติต่อวิชาชีพครู ซึ่งเมื่อเข้าสู่สมการแล้วจะสามารถทำนายได้ร้อยละ 31.70 ทั้งนี้ก็เป็นไปตามทฤษฎีการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม ในส่วนของมาตรฐานค่านิยม ที่ระบุไว้ว่า มาตรฐานและค่านิยมจะเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจและกำหนดการกระทำของบุคคล โดยค่านิยมจะแสดงออกทางเจตคติ และบุคคลก็พยายามที่จะกระทำการใด ๆ ให้สอดคล้องกับเจตคติของตน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุทธิพร ลิขินฐา (2547 : 109-110) ที่พบว่า เจตคติต่อวิชาชีพครูเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) สาขาคณิตศาสตร์ โดยสามารถทำนายการตัดสินใจได้ร้อยละ 18.60 สอดคล้องกับ กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ

(2528 : 231) ที่กล่าวโดยสรุปว่า ผู้ที่มีเจตคติดีในเรื่องใดก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ เสมอ

(2.2) องค์ประกอบที่สองที่เข้าสู่สมการทำนาย คือ ลักษณะของหลักสูตร โดยเมื่อรวมกับเจตคติต่อวิชาชีพครูแล้วจะสามารถทำนายได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 41.20 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรดังกล่าวมีสาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการ ส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ไปใช้ประกอบการทำงาน ได้ อีกทั้งยังเป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษามา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อาริรัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546 : 119-125) ที่พบว่าองค์ประกอบของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ คือ ลักษณะของหลักสูตร และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลส่วนตัวในการตัดสินใจศึกษาต่อ คือ ลักษณะของหลักสูตร และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ผการัตน์ มีหาร (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครู : ศึกษากรณีนักศึกษาศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 ในสหวิทยาลัยอีสานเหนือ ผลการวิจัยพบว่า สาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครู

(2.3) องค์ประกอบที่สามที่เข้าสู่สมการทำนาย คือ ชื่อเสียงของหลักสูตร โดยเมื่อรวมกับเจตคติต่อวิชาชีพครูและลักษณะของหลักสูตรแล้วจะสามารถทำนายได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 43.60 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต คณะมีความพร้อมและมีชื่อเสียงในระดับหนึ่ง จึงส่งผลให้หลักสูตรดังกล่าวเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญศรี สุขไชยะ (2547 : 95-96) ที่พบว่าปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา โครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ด้านมหาวิทยาลัย คือ ชื่อเสียงและการเป็นที่ยอมรับมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิตติ ดันวีระ (2545 : 63-65) ที่พบว่าแรงจูงใจต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวิศวกรรมโยธา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ด้านบทบาทของสถาบัน คือ สถาบันมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป และสถาบันมีมาตรฐานและความพร้อมในการจัดการศึกษา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิทธิประกอบ วินยางค์กุล (2547 : 71-72) ที่พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประการหนึ่งคือ ด้านสถาบัน

(2.4) องค์ประกอบที่สี่ที่เข้าสู่สมการทำนาย คือ ผลสัมฤทธิ์ โดยเมื่อรวมกับเจตคติต่อวิชาชีพครู ลักษณะของหลักสูตร และชื่อเสียงของหลักสูตรแล้วจะสามารถทำนายได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 44.70 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของคณะมีความรู้และศักยภาพสูง สามารถสร้างชื่อเสียงจนเป็นที่ยอมรับ และประสบความสำเร็จในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับ ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2523 : 7-10) ที่กล่าวว่า ความคาดหวังด้าน

การศึกษา คือ คาดหวังว่าตนจะสามารถสำเร็จการศึกษาในระดับสูงที่สุดตามที่ตนต้องการ และความคาดหวังด้านการ คือ คาดหวังว่าตนจะประกอบอาชีพตามความถนัด ความสนใจ และความสามารถของตน ความคาดหวังเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของความคาดหวังในอนาคตที่มีผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของเยาวชนไทย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิตติ ต้นวีระ (2545 : 63-65) ที่พบว่าปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวิศวกรรมโยธา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ด้านเหตุผลส่วนตัวคือ ความต้องการความรู้และประสบการณ์ และความต้องการส่งเสริมความมั่นใจในวิชาการเพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

5.3 ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2549 ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ในสองแนวทาง ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

(1) องค์ประกอบสำคัญของการศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษา คือ องค์ประกอบด้านลักษณะของหลักสูตร คณะจึงควรให้ความสำคัญกับประเด็นต่าง ๆ ในองค์ประกอบนี้ เพื่อให้การจัดการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(2) องค์ประกอบสำคัญที่สามารถพยากรณ์การศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ประกอบด้วย เจตคติต่อวิชาชีพครู ลักษณะของหลักสูตร ชื่อเสียงของหลักสูตร และผลสัมฤทธิ์ คณะจึงควรให้ความสำคัญกับองค์ประกอบดังกล่าว เพื่อให้การจัดการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(3) องค์ประกอบอื่น ๆ ถึงแม้จะไม่สามารถพยากรณ์การศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษาได้ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าคณะจะมองข้ามได้ เพราะอาจจะเป็นองค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์การศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษาได้ในอนาคต

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

(1) ควรศึกษาหาองค์ประกอบอื่น ๆ ของการศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษา เช่น การจูงใจจากสื่อ ค่าใช้จ่ายของครอบครัว การส่งเสริมสนับสนุนจาก

สถาบันการศึกษาเดิม เป็นต้น รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) ควรศึกษาหองค์ประกอบอื่น ๆ ที่สามารถพยากรณ์การศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมบัณฑิตของนักศึกษา เช่น การจูงใจจากสื่อ ค่าใช้จ่ายของครอบครัว การส่งเสริม
สนับสนุนจากสถาบันการศึกษาเดิม เป็นต้น

(3) ควรทำการวิเคราะห์สาเหตุหรือการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ในตัวแปรต่าง ๆ
เพื่อพิจารณาอิทธิพลของตัวแปรทั้งในทางตรงและทางอ้อม โดยแสดงถึงอิทธิพลที่ตัวแปรสาเหตุมีต่อ
ตัวแปรผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กิตติ ต้นวีระ. 2545. “ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวิศวกรรมโยธา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระ
นครเหนือ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงาน
วิศวกรรมโยธา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. 2548. คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ชัยพร วิชาวุธ. 2525. มูลสารจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : หน่วยผลิตเอกสารคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ชัยวัฒน์ สราญเลิศ. 2544. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สาขา
วิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตรกรมอาชีวศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขต
กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์
และเทคโนโลยีสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. 2528. “ปัจจัยทางจิตวิทยานิเวศเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดา
ไทย.” รายงานการวิจัย สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- จิตพร ลิขิตฐา. 2547. “การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาและ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โครงการผลิตครูการศึกษาขั้น
พื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) สาขาคณิตศาสตร์.” วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาส
ตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถวิล ธาราโกชน. 2532. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์.
- ทศพร ประเสริฐสุข. 2540. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 : ศึกษา
กรณีจังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนา
สังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บุญมัน ธนาสุภวัฒน์. 2537. จิตวิทยาองค์การ. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์.
- เบญจมาศ เหมือนสุทธีวงศ์. 2547. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา ในสาขาวิชา
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของโรงเรียนระดับ
อาชีวศึกษาเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่.” รายงานการค้นคว้าแบบอิสระเชิง
วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประภรณ์ แก้วเหล็ก. 2544. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ของนักศึกษาในจังหวัดขอนแก่นที่มีต่อคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น.” รายงานการวิจัย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น.

ประสาธ อิศรปริดา. 2541. สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา. 2523. ค่านิยมและความคาดหวังของเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประสิทธิ์ ทองอ่อน. 2542. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน. กรุงเทพฯ : คอมพิวเตอร์.

เป็รื่อง กิจรัตน์. 2534. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับอุตสาหกรรมศิลป์. กรุงเทพฯ : คณะวิชา อุตสาหกรรมศึกษา สถาบันราชภัฏพระนคร.

ผการัตน์ มีหาร. 2536. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยครู : ศึกษาเฉพาะกรณี นักศึกษาสายครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ในสหวิทยาลัยอีสานเหนือ.” วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรรณี ลีกิจวัฒน์. 2542. “การศึกษาความคิดเห็นของมหาบัณฑิตที่มีต่อระบบการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.” รายงานการวิจัย ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เพ็ญศรี สุขไชยะ. 2547. “วิธีจูงใจและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา โครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.” ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

มนัสวีร์ บุญเปี่ยม. 2523. “แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าโรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัยกองทัพบก.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.

ยนต์ ชุ่มจิต. 2541. ความเป็นครู. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินติ้งเฮ้าส์.

ลักขณา สริวัฒน์. 2539. จิตวิทยาเบื้องต้น (จิต.101). กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินติ้งเฮ้าส์.

ลัดดา ปกป้อง. 2547. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาเอก ด้าน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ของมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.” ภาคนิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- วรัญญา เปรมฤทัย. 2545. “การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน
อาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดสมุทรปราการ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วุฒิชัย จำนวน. 2522. พฤติกรรมการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วิชัย แหวนเพชร. 2530. เทคนิคและวิธีการสอนอุตสาหกรรมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะวิชา
อุตสาหกรรมศึกษา สถาบันราชภัฏพระนคร.
- ศรารวรรณ ศิริพันธุ์. 2544. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้าน
คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ของบัณฑิตด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี
สารสนเทศ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร.”
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี
สารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สมพงษ์ เกษมสิน. 2517. สารานุกรมการบริหาร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สมพร จิรพุทธิ. 2545. “แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา คณะพัฒนาสังคม
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.” ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.
- เสาวภา ธรรมบุตร. 2525. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบอาชีพครู : ศึกษาเฉพาะกรณี
นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาบัณฑิต บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540. ระบบการประเมินคุณภาพและมาตรฐาน
การศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- สิทธิ์ประกอบ วินยางค์กุล. 2547. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา
ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.” วิทยานิพนธ์ศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2537. เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวสำหรับการวิจัยทาง
สังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุชา จันทน์อม. 2539. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. 2521. พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อดิศร เจริญอยู่. 2543. “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อของเยาวชนไทยในชนบท.”
วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยประชากรและสังคม บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
อนันต์ อพนตรังสี. 2521. หลักการแนะแนว. กรุงเทพฯ : พีระพรีนา.
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
อารี พันธุ์มณี. 2538. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : เลิฟ แอนด์ ลิฟเฟรส.

- อารีรัตน์ แก้วประดิษฐ์. 2546. “องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี.
- อุไร มั่นหวั่น. 2539. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 : ศึกษากรณีจังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- Astin, A.W. 1993. **What Matters in College? : Four Critical Revisited.** San Francisco : Jossey-Bass Publishers.
- Brown, H. D. 1980. **Principles of Language Learning and Teaching.** Prentice-Hall.
- Good C.V. 1973. **Dictionary of Education.** New York : McGraw-Hill.
- Harrison, F.E. 1981. **The Managerial Decision-Making Process.** Boston : Houghton Mifflin.
- Hilgard, E.R. 1983. **Introduction to Psychology.** Harcourt Brace Javanovich.
- Lovell, R.B. 1980. **Adult Learning.** John Willey & Sons.
- Reeder, W. W. 1971. **The Managerial Decision-Making Process.** Boston, Houghton Mifflin.
- Saylor, J. Galen and William Alexander M. 1959. **Curriculum Planning for Better Teacher And Learning.** Rinehart and Company.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาวิจัยองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง การรายงานผลการวิจัยจะรายงานในภาพรวมเท่านั้น ขอให้นักศึกษาตอบหรือกรอกข้อมูลที่เป็นจริงที่สุด เพื่อให้ผลการวิจัยเชื่อถือได้ และเกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมโดยภาพรวมต่อไป

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะฯ

ตอนที่ 3 ความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะฯ

ตอนที่ 4 อิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อที่มีต่อนักศึกษา

ตอนที่ 5 เจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือ หรือกรอกข้อมูลลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงและครบถ้วน

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ.....ปี

3. เกรดเฉลี่ยสะสม (ระดับ ปวส. / อนุปริญญา / ม.ปลาย).....(เกรดของวุฒิที่ใช้สมัคร)

4. หลักสูตรและสาขาวิชา

4.1. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต 2 ปี (ต่อเนื่อง)

1. สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

2. สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน

3. สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม

4. สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม

5. สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์

6. สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรม

7. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์

8. สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช

9. สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร

10. สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์

4.2 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต 5 ปี

1. สาขาวิชาครุศาสตร์การออกแบบ

2. สาขาวิชาครุศาสตร์สภาพแวดล้อมภายใน

3. สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม

5. สถาบันการศึกษาที่สำเร็จการศึกษามา (โปรดระบุ).....

6. ภูมิลำเนาเดิม 1. กรุงเทพฯและปริมณฑล 2. ต่างจังหวัด

7. อาชีพหลักของบิดา 1. เกษตรกร 2. ธุรกิจส่วนตัว

3. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ 4. ลูกจ้างบริษัทเอกชน

5. อื่น ๆ (ระบุ)

8. อาชีพหลักของมารดา 1. เกษตรกร 2. ธุรกิจส่วนตัว

3. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ 4. ลูกจ้างบริษัทเอกชน

5. อื่น ๆ (ระบุ)

9. ท่านมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันกี่คน รวมทั้งตัวท่านด้วย คน

10. ท่านมีพี่ชาย พี่สาว น้องชาย น้องสาว ที่เคยศึกษาระดับอุดมศึกษามาแล้ว.....คน

11. ใครเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่สำหรับการศึกษาของท่าน

1. บิดา

2. มารดา

3. บิดาและมารดา

4. ตนเอง

5. ญาติ

6. บุคคลอื่น (โปรดระบุ).....

12. ท่านได้รับทราบข่าวสารการรับสมัครเข้าศึกษาต่อของคณะจากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. อินเทอร์เน็ต

2. หนังสือพิมพ์

3. แผ่นพับ/ป้ายประชาสัมพันธ์

4. วิทยุ/โทรทัศน์

5. เพื่อน/คนรู้จัก

6. อื่นๆ.(ระบุ).....

ตอนที่ 2 (ต่อ)

เหตุผลที่ท่านเลือกศึกษาต่อหลักสูตร ค.อ.บ. คณะกรรมการอุตสาหกรรม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉย ๆ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
13. เพราะหลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนอยู่ในคณะฯ เป็นที่ ยอมรับของสถาบันอื่น					
14. เพราะหลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนอยู่ในคณะฯ เป็น หลักสูตรที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษามา					
15. เพราะหลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนอยู่ในคณะฯ สอดคล้องกับความต้องการอยากเป็นครูของท่าน					
16. เพราะหลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนอยู่ในคณะฯ สามารถนำไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย					
17. เพราะหลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนอยู่ในคณะฯ จะเป็น ที่ต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เหตุผลที่ท่านเลือกศึกษาต่อหลักสูตร ค.อ.บ. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉย ๆ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
18. เพราะท่านมีความศรัทธาในชื่อเสียงของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมในการจัดการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.					
19. เพราะท่านมีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม					
20. เพราะท่านเห็นว่าหลักสูตรหลักสูตร ค.อ.บ. ของคณะฯ สอดคล้องกับความรู้ความสามารถของท่าน					
21. เพราะท่านต้องการศึกษาในหลักสูตร ค.อ.บ. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถทัดเทียมกับคนอื่น					
22. เพราะท่านมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองในสาขาวิชาที่ศึกษาในหลักสูตร ค.อ.บ.					
23. เพราะท่านต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นในสาขาวิชาที่ศึกษา					
24. เพราะท่านต้องการให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าและความสามารถในเรื่องเกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษา					
25. เพราะท่านต้องการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวม					
26. เพราะท่านเห็นว่าการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ. ของคณะฯ สามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับท่านได้					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4 อิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อที่มีต่อนักศึกษา

เหตุผลที่ท่านเลือกศึกษาต่อหลักสูตร ค.อ.บ. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
27. เพราะบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของท่านต้องการให้ ท่านเข้าศึกษาต่อหลักสูตร ค.อ.บ. คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม					
28. เพราะบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของท่านสนใจและ เอาใจใส่ต่อการศึกษของท่านในการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ.					
29. เพราะท่านได้รับคำแนะนำจากเพื่อน/คนรู้จักให้มา ศึกษาต่อหลักสูตร ค.อ.บ. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม					
30. เพราะท่านได้รับทราบการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ค.อ.บ. ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จากสื่อต่างๆ					
31. เพราะท่านได้รับฟังข่าวสารประชาสัมพันธ์การรับ สมัครของหลักสูตร ค.อ.บ. ของคณะฯ จากสื่อต่าง ๆ					
32. เพราะท่านได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่สอนใน หลักสูตร ค.อ.บ. ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม					
33. เพราะท่านได้รับคำแนะนำจากศิษย์เก่าที่สำเร็จ การศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ. จากคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม					
34. เพราะท่านได้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับรายวิชาใน หลักสูตร ค.อ.บ. ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม					
35. เพราะท่านทราบรายละเอียดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายตลอด หลักสูตร ของหลักสูตร ค.อ.บ. ในคณะฯ					
36. เพราะหลักสูตร ค.อ.บ. ของคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมเสียค่าใช้จ่ายไม่มากเมื่อเปรียบเทียบกับ สถาบันอื่น					

ตอนที่ 4 (ต่อ)

เหตุผลที่ท่านเลือกศึกษาต่อหลักสูตร ค.อ.บ. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
37. เพราะท่านเลือกเรียนหลักสูตร ค.อ.บ. ของคณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมตามเพื่อน					
38. เพราะท่านเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ. ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมประสบความสำเร็จ ในการทำงาน					
39. เพราะท่านเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ. ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีชื่อเสียงเป็นที่ ยอมรับของสังคม					
40. เพราะท่านเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ. ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีงานทำที่มี รายได้สูง					
41. เพราะท่านเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ค.อ.บ. ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีความสามารถ ในการทำงานสูงขึ้น					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 5 เจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1. ท่านเห็นว่างานสอนเป็นงานที่น่าเบื่อ ซ้ำซาก จำเจ					
2. ท่านเห็นว่าอาชีพครูมีเกียรติควรแก่การยกย่อง					
3. ท่านคิดว่าใคร ๆ ก็สามารถเป็นครูได้					
4. ท่านคิดว่าผลงานของครูเป็นสิ่งที่น่าชื่นชม					
5. ท่านเห็นว่าการสอนนักเรียนเป็นงานที่มีความสุข					
6. ครูส่วนใหญ่มีความภูมิใจที่ได้ถ่ายทอดความรู้ให้ผู้อื่น					
7. ท่านเห็นว่าครูเป็นอาชีพที่ต้องเสียสละ					
8. ถึงแม้ครูจะมีรายได้น้อย ครูก็เป็นที่ยอมรับของสังคม					
9. แม้ว่าท่านมีโอกาสเลือกประกอบอาชีพอื่นท่านก็ยังเลือกเป็นครู					
10. ท่านไม่อยากเปิดเผยว่าตนเองประกอบอาชีพครู					
11. ท่านเห็นว่าสังคมให้การยอมรับอาชีพครูเช่นเดียวกับอาชีพแพทย์ ทนายความ และวิศวกร					
12. เมื่อมีผู้พูดถึงอาชีพครูในทางที่ไม่ดีท่านจะหลีกเลี่ยงไม่แสดงความคิดเห็น					
13. ท่านจะชักชวนเพื่อน/รุ่นน้องที่เรียนดีให้มาเรียนครู					
14. เมื่อมีโอกาстанจะประชาสัมพันธ์ผลงานของครู					
15. ท่านจะเข้าร่วมรณรงค์ในกิจกรรมเพื่อให้เกิดความยุติธรรมต่ออาชีพครู					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้